

મથિલિખિતઃ સુસંવાદઃ

I ઇબ્રાહીમઃ સન્તાનો દાયૂદ્ તસ્ય સન્તાનો યીશુખ્રીષ્ટસ્તસ્ય પૂર્વપુરુષવંશશ્રેણી

II ઇબ્રાહીમઃ પુત્ર ઇસ્હાક્ તસ્ય પુત્રો યાકૂબ્ તસ્ય પુત્રો યિહૂદાસ્તસ્ય ભ્રાતરશ્ચ

III તસ્માદ્ યિહૂદાતસ્તામરો ગર્ભે પેરસ્સેરહૌ જજ્ઞાતે, તસ્ય પેરસઃ પુત્રો હિષ્રોણ્ તસ્ય પુત્રો ડરામ્

IV તસ્ય પુત્રો ડમ્મીનાદબ્ તસ્ય પુત્રો નહશોન્ તસ્ય પુત્રઃ સલ્મોન્

V તસ્માદ્ રાહબો ગર્ભે બોયમ્ જજ્ઞે, તસ્માદ્ રૂતો ગર્ભે ઓબેદ્ જજ્ઞે, તસ્ય પુત્રો યિશયઃ

VI તસ્ય પુત્રો દાયૂદ્ રાજઃ તસ્માદ્ મૃતોરિયસ્ય જાયાયાં સુલેમાન્ જજ્ઞે

VII તસ્ય પુત્રો રિહબિયામ્, તસ્ય પુત્રોડબિયઃ, તસ્ય પુત્ર આસાઃ

VIII તસ્ય સુતો યિહોશાફ્ટ્ તસ્ય સુતો યિહોરામ તસ્ય સુત ઉષિયઃ

IX તસ્ય સુતો યોથમ્ તસ્ય સુત આહમ્ તસ્ય સુતો હિષ્કિયઃ

X તસ્ય સુતો મિનશિઃ, તસ્ય સુત આમોન્ તસ્ય સુતો યોશિયઃ

XI બાબિલ્નગરે પ્રવસનાત્ પૂર્વ્વ સ યોશિયો યિખનિયં તસ્ય ભ્રાતૃશ્ચ જનયામાસ

XII તતો બાબિલિ પ્રવસનકાલે યિખનિયઃ શલ્તીયેલં જનયામાસ, તસ્ય સુતઃ સિરુબ્બાવિલ્

XIII તસ્ય સુતો ડબોહુદ્ તસ્ય સુત ઇલીયાકીમ્ તસ્ય સુતોડસોર્

XIV અસોરઃ સુતઃ સાદોક્ તસ્ય સુત આખીમ્ તસ્ય સુત ઇલીહૂદ્

XV તસ્ય સુત ઇલિયાસર્ તસ્ય સુતો મત્તન્

XVI તસ્ય સુતો યાકૂબ્ તસ્ય સુતો યૂષક્ તસ્ય જાયા મરિયમ્; તસ્ય ગર્ભે યીશુરજનિ, તમેવ ખ્રીષ્ટમ્ (અર્થાદ્ અભિષિક્તં) વદન્તિ

XVII ઇત્યમ્ ઇબ્રાહીમો દાયૂદં યાવત્ સાકલ્યેન ચતુર્દશપુરુષાઃ; આ દાયૂદઃ કાલાદ્ બાબિલિ પ્રવસનકાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ બાબિલિ પ્રવાસનકાલાત્ પ્રીષ્ટસ્ય કાલં યાવત્ ચતુર્દશપુરુષા ભવન્તિ।

XVIII યીશુપ્રીષ્ટસ્ય જન્મ કથ્યતો મરિયમ્ નામિકા કન્યા યૂષકૈ વાગ્દત્તાસીત્, તદા તયોઃ સજ્જમાત્ પ્રાક્ સા કન્યા પવિત્રેણાત્મના ગર્ભવતી બભૂવા।

XIX તત્ર તસ્યાઃ પતિ યૂષકૈ સૌજન્યાત્ તસ્યાઃ કલજ્જં પ્રકાશયિતુમ્ અનિચ્છન્ ગોપનેને તાં પારિત્યક્તું મનશ્ચક્રે।

XX સ તથૈવ ભાવયતિ, તદાનીં પરમેશ્વરસ્ય દૂતઃ સ્વપ્ને તં દર્શનં દત્વા વ્યાજહાર, હે દાયૂદઃ સન્તાન યૂષકૈ ત્વં નિજાં જાયાં મરિયમમ્ આદાતું મા ભૈષીઃ।

XXI ચતસ્તસ્યા ગર્ભઃ પવિત્રાદાત્મનોડભવત્, સા ચ પુત્રં પ્રસવિષ્યતે, તદા ત્વં તસ્ય નામ યીશુમ્ (અર્થાત્ ત્રાતારં) કરીષ્યસે, યસ્માત્ સ નિજમનુજાન્ તેષાં કલુષેભ્ય ઉદ્ધરિષ્યતિ।

XXII ઇત્યં સતિ, પશ્ય ગર્ભવતી કન્યા તનયં પ્રસવિષ્યતો ઇમ્માનૂયેલ્ તદીયન્ન નામધેયં ભવિષ્યતિ। ઇમ્માનૂયેલ્ અસ્માકં સજ્જીશ્વરઇત્યર્થઃ।

XXIII ઇતિ યદ્ વચનં પુર્વ્વ ભવિષ્યદ્ધકત્રા ઈશ્વરઃ કથાયમાસ, તત્ તદાનીં સિદ્ધમભવત્।

XXIV અનન્તરં યૂષકૈ નિદ્રાતો જાગરિત ઉત્થાય પરમેશ્વરીયદૂતસ્ય નિદેશાનુસારેણ નિજાં જાયાં જગ્રાહ,

XXV કિન્તુ યાવત્ સા નિજં પ્રથમસુતં ચ સુષુવે, તાવત્ તાં નોપાગચ્છત્, તતઃ સુતસ્ય નામ યીશું ચક્રે।

II

I અનન્તરં હેરોદ્ સંજાકે રાજ્ઞિ રાજ્યં શાસતિ ચિહ્નદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે યીશૌ જાતવતિ ચ, કતિપયા જ્યોતિર્વ્યુદઃ પૂર્વ્વસ્યા દિશો ચિરૂશાલમ્નગરં સમેત્ય કથયમાસુઃ,

II યો ચિહ્નદીયાનાં રાજા જાતવાન્, સ કુત્રાસ્તે? વયં પૂર્વ્વસ્યાં દિશિ તિષ્ઠન્તસ્તદીયાં તારકામ્ અપશ્યામ તસ્માત્ તં પ્રણન્તુમ્ અગમામ।

III તદા હેરોદ્ રાજા કથામેતાં નિશમ્ય ચિરૂશાલમ્નગરસ્થિતૈઃ સર્વમાનવૈઃ સાર્દ્ધમ્ ઉદ્વિજ્ય

IV સર્વાન્ પ્રધાનયાજકાન્ અધ્યાપકાંશ્ચ સમાહૂયાનીય પપ્રચ્છ, પ્રીષ્ટઃ કુત્ર જનિષ્યતે?

V તદા તે કથયામાસુઃ, ચિહૂદીયદેશસ્ય બૈત્લેહમિ નગરે, યતો ભવિષ્યદ્વાદિના ઇત્યં લિખિતમાસ્તે,

VI સર્વાભ્યો રાજધાનીભ્યો ચિહૂદીયસ્ય નીવૃતઃ। હે ચીહૂદીયદેશસ્યે બૈત્લેહમ્ ત્વં ન યાવરા। ઇસ્રાયેલીયલોકાન્ મે યતો યઃ પાલચિષ્યતિ તાદૃગેકો મહારાજસ્ત્વન્મધ્ય ઉદ્ભવિષ્યતી।

VII તદાનીં હેરોદ્ રાજા તાન્ જ્યોતિર્વિદો ગોપનમ્ આહૂય સા તારકા કદા દૃષ્ટાભવત્, તદ્ વિનિશ્રયામાસા

VIII અપરં તાન્ બૈત્લેહમં પ્રહીત્ય ગદિતવાન્, યૂયં યાત, યત્નાત્ તં શિશુમ્ અન્વિષ્ય તદુદ્દેશે પ્રાપ્તે મહ્યં વાર્તા દાસ્યથ, તતો મયાપિ ગત્વા સ પ્રણંસ્યતો

IX તદાનીં રાજા એતાદૃશીમ્ આજ્ઞાં પ્રાપ્ય તે પ્રતસ્થિરે, તતઃ પૂર્વસ્યીં દિશિ સ્થિતૈસ્તૈ યાં તારકા દૃષ્ટા સા તારકા તેષામગ્રે ગત્વા યત્ર સ્થાને શિશૂરાસ્તે, તસ્ય સ્થાનસ્યોપરિ સ્થગિતા તસ્યૌ।

X તદ્ દૃષ્ટ્વા તે મહાનન્દિતા બભૂવુઃ,

XI તતો ગેહમધ્ય પ્રવિશ્ય તસ્ય માત્રા મરિયમા સાહ્દં તં શિશું નિરીક્ષ્ય દણ્ડવદ્ ભૂત્વા પ્રણેમુઃ, અપરં સ્વેષાં ઘનસમ્પત્તિં મોચયિત્વા સુવર્ણ કુન્દુરં ગન્ધરમઞ્ચ તસ્મૈ દર્શનીયં દત્તવન્તઃ।

XII પશ્ચાદ્ હેરોદ્ રાજસ્ય સમીપં પુનરપિ ગન્તું સ્વપ્ન ઈશ્વરેણ નિષિદ્ધાઃ સન્તો ડન્યેન પથા તે નિજદેશં પ્રતિ પ્રતસ્થિરે।

XIII અનન્તરં તેષુ ગતવત્મુ પરમેશ્વરસ્ય દૂતો યૂષકૈ સ્વપ્ને દર્શનં દત્વા જગાદ, ત્વમ્ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા મિસદેશં પલાયસ્વ, અપરં યાવદહં તુભ્યં વાર્તાં ન કથચિષ્યામિ, તાવત્ તત્રૈવ નિવસ, યતો રાજા હેરોદ્ શિશું નાશયિતું મૃગચિષ્યતો।

XIV તદાનીં યૂષકૃ ઉત્થાય રજન્યાં શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા મિસદેશં પ્રતિ પ્રતસ્થે,

XV ગત્વા ચ હેરોદો નૃપતે મરણપર્યન્તં તત્ર દેશે ન્યુવાસ, તેન મિસદેશાદહં પુત્રં સ્વકીયં સમુપાહૂયમ્ યદેતદ્વચનમ્ ઈશ્વરેણ ભવિષ્યદ્વાદિના કથિતં તત્ સફલમભૂત્

XVI અનન્તરં હેરોદ્ જ્યોતિર્વિદ્ધિરાત્માનં પ્રવચ્ચિતં વિજ્ઞાય ભૂશં ચુકોપ; અપરં જ્યોતિર્વિદ્ભ્યસ્તેન વિનિશ્ચિતં યદ્ દિનં તદિનાદ્ ગણયિત્વા દ્વિતીયવત્સરં પ્રવિષ્ટા યાવન્તો બાલકા અસ્મિન્ બૈત્લેહમ્નગરે તત્સીમમધ્યે યાસન્, લોકાન્ પ્રહિત્ય તાન્ સર્વાન્ ઘાતયામાસા

XVII અતઃ અનેકસ્ય વિલાપસ્ય નિનાદઃ ક્વન્દનસ્ય ચા શોકેન કૃતશબ્દશ્ચ રામાયાં સંનિશમ્યતો સ્વબાલગણહેતોર્વે રાહેલ્ નારી તુ રોદિનીા ન મન્યતે પ્રબોધન્તુ યતસ્તે નૈવ મન્તિ હિા

XVIII યદેતદ્ વચનં યિરીમિયનામકભવિષ્યદ્વાદિના કથિતં તત્ તદાનીં સફલમ્ અભૂત્

XIX તદનન્તરં હેરેદિ રાજનિ મૃતે પરમેશ્વરસ્ય દૂતો મિસદેશે સ્વપ્ને દર્શનં દત્ત્વા યૂષકે કથિતવાન્

XX ત્વમ્ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહીત્વા પુનરપીસ્રાયેલો દેશં યાહી, યે જનાઃ શિશું નાશયિતુમ્ અમૃગયન્ત, તે મૃતવન્તઃ

XXI તદાનીં સ ઉત્થાય શિશું તન્માતરઞ્ચ ગૃહ્ણન્ ઇસ્રાયેલ્દેશમ્ આજગામા

XXII કિન્તુ યિહૂદીયદેશે અર્ખિલાયનામ રાજકુમારો નિજપિતુ હેરોદઃ પદં પ્રાપ્ય રાજત્વં કરોતીતિ નિશમ્ય તત્ સ્થાનં યાતું શક્કિતવાન્, પશ્ચાત્ સ્વપ્ન ઈશ્વરાત્ પ્રબોધં પ્રાપ્ય ગાલીલ્દેશસ્ય પ્રદેશૈકં પ્રસ્થાય નાસરન્નામ નગરં ગત્વા તત્ર ન્યુષિતવાન્,

XXIII તેન તં નાસરતીયં કથયિષ્યન્તિ, યદેતદ્વાક્યં ભવિષ્યદ્વાદિભિરુક્તં તત્ સફલમભવત્

III

I તદાનોં યોહન્નામા મજ્જયિતા યિહૂદીયદેશસ્ય પ્રાન્તરમ્ ઉપસ્થાય પ્રચારયન્ કથયામાસ,

II મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સમીપમાગતમ્

III પરમેશ્વર પન્થાનં પરિષ્કુરુત સર્વતઃ। તસ્ય રાજપથાંશ્ચૈવ સમીકુરુત સર્વથા॥ ઇત્યેતત્ પ્રાન્તરે વાક્યં વદતઃ કસ્યચિદ્ રવઃ॥

IV એતદ્વચનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના યોહનમુદ્દિશ્ય ભાષિતમ્ યોહનો વસનં મહાફૂરોમજં તસ્ય કટૌ ચર્મકટિબન્ધનં; સ ચ શૂકકીટાન્ મધુ ચ ભુક્તવાન્

V તદાનીં યિરૂશાલમ્નગરનિવાસિનઃ સર્વે યિહૂદિદેશીયા યદ્નંતટિન્યા ઉભયતટસ્થાશ્ચ માનવા બહિરાગત્ય તસ્ય સમીપે

VI સ્વીયં સ્વીયં દુરિતમ્ અફીકૃત્ય તસ્યાં યદ્નિ તેન મજ્જિજતા બભૂવુઃ।

VII અપરં બહૂન્ ફિરૂશિનઃ સિદ્ધૂકિનશ્ચ મનુજાન્ મંકતું સ્વસમીપમ્ આગચ્છતો વિલોક્ય સ તાન્ અભિદધૌ, રે રે ભુજગવંશા આગામીનઃ કોપાત્ પલાયિતું યુષ્માન્ કશ્ચેતિતવાન્?

VIII મનઃપરાવર્તનસ્ય સમુચિતં ફલં ફલતા

IX કિન્ત્વસ્માકં તાત ઇબ્રાહીમ્ અસ્તીતિ સ્વેષુ મનઃસુ ચીન્તયન્તો મા વ્યાહરતા યતો યુષ્માન્ અહં વદામિ, ઈશ્વર એતેભ્યઃ પાષાણેભ્ય ઇબ્રાહીમઃ સન્તાનાન્ ઉત્પાદયિતું શકનોતિ।

X અપરં પાદપાનાં મૂલે કુઠાર ઇદાનીમપિ લગન્ આસ્તે, તસ્માદ્ યસ્મિન્ પાદપે ઉત્તમં ફલં ન ભવતિ, સ કૃતો મધ્યેડગ્નિં નિક્ષેપ્સ્યતે।

XI અપરમ્ અહં મનઃપરાવર્તનસૂચકેન મજ્જનેન યુષ્માન્ મજ્જયામીતિ સત્યં, કિન્તુ મમ પશ્ચાદ્ ય આગચ્છતિ, સ મત્તોપિ મહાન્, અહં તદીયોપાનહૌ વોદ્ધુમપિ નહિ યોગ્યોસ્મિ, સ યુષ્માન્ વહ્નિરૂપે પવિત્ર આત્મનિ સંમજ્જયિષ્યતિ।

XII તસ્ય કારે સૂર્ય આસ્તે, સ સ્વીયશસ્યાનિ સમ્યક્ પ્રસ્ફોટ્ય નિજાન્ સકલગોધૂમાન્ સંગૃહ્ય ભાણડાગારે સ્થાપયિષ્યતિ, કિન્તુ સર્વાણિ વુષાણ્યનિર્વાણવહ્નિના દાહયિષ્યતિ।

XIII અનન્તરં યીશુ ચોહના મજ્જિજતો ભવિતું ગાલીલ્પ્રદેશાદ્ યદ્નિ તસ્ય સમીપમ્ આજગામ।

XIV કિન્તુ યોહન્ તં નિષિદ્ય બભાષે, ત્વં કિં મમ સમીપમ્ આગચ્છસિ? વરં ત્વયા મજ્જનં મમ પ્રયોજનમ્ આસ્તે।

XV તદાનીં યીશુઃ પ્રત્યવોચત્; ઈદાનીમ્ અનુમન્યસ્વ, યત ઇત્થં સર્વધર્મસાધનમ્ અસ્માકં કર્તવ્યં, તતઃ સોઽન્વમન્યતા

XVI અનન્તરં યીશુરમ્મસિ મજ્જિજતુઃ સન્ તત્ક્ષણાત્ તોયમધ્યાદ્ ઉત્થાય જગામ, તદા જીમૂતદ્વારે મુક્તે જાતે, સ ઈશ્વરસ્યાત્માનં કપોતવદ્ અવરુદ્ધ સ્વોપર્યાગિચ્છન્તં વીક્ષાઞ્ચક્રે

XVII અપરમ્ ઓષ મમ પ્રિયઃ પુત્ર એતસ્મિન્નેવ મમ મહાસન્તોષ એતાદૃશી વ્યોમજા વાગ્ બભૂવા

IV

I તતઃ પરં યીશુઃ પ્રતારકેણ પરીક્ષિતો ભવિતુમ્ આત્મના પ્રાન્તરમ્ આકૃષ્ટઃ

II સન્ ચત્વારિંશદહોરાત્રાન્ અનાહારસ્તિષ્ઠન્ ક્ષુધિતો બભૂવા

III તદાનીં પરીક્ષિતા તત્સમીપમ્ આગત્ય વ્યાહતવાન્, યદિ ત્વમીશ્વરાત્મજો ભવેસ્તર્હ્યાજ્ઞયા પાષાણાનેતાન્ પૂપાન્ વિઘેહિ

IV તતઃ સ પ્રત્યબ્રવીત્, ઇત્થં લિખિતમાસ્તે, "મનુજઃ કેવલપૂપેન ન જીવિષ્યતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય વદનાદ્ યાનિ યાનિ વચાંસિ નિઃસરન્તિ તૈરેવ જીવિષ્યતિ "

V તદા પ્રતારકસ્તં પુણ્યનગરં નીત્વા મન્દિરસ્ય ચૂડોપરિ નિધાય ગદ્દિતવાન્,

VI ત્વં યદિશ્વરસ્ય તનયો ભવેસ્તર્હીતોઽધઃ પત, યત ઇત્થં લિખિતમાસ્તે, આદેક્ષ્યતિ નિજાન્ દૂતાન્ રક્ષિતું ત્વાં પરમેશ્વરઃ। યથા સર્વેષુ માર્ગેષુ ત્વદીયચરણદ્વયો ન લગેત્ પ્રસ્તરાઘાતસ્ત્વાં ધરિષ્યન્તિ તે કરૈઃ॥

VII તદાનીં યીશુસ્તસ્મૈ કથિતવાન્ એતદપિ લિખિતમાસ્તે, "ત્વં નિજપ્રભું પરમેશ્વરં મા પરીક્ષસ્વા "

VIII અનન્તરં પ્રતારકઃ પુનરપિ તમ્ અત્યુચ્ચધરાઘરોપરિ નીત્વા જગતઃ સકલરાજ્યાનિ તદૈશ્વર્યાણિ ચ દર્શયાશ્ચકાર કથયાઞ્ચકાર ચ,

IX યદિ ત્વં દણ્ડવદ્ ભવન્ માં પ્રણમેસ્તર્હ્યાહમ્ એતાનિ તુભ્યં પ્રદાસ્યામિ

X તદાનીં યીશુસ્તમવોચત્, દૂરીભવ પ્રતારક, લિખિતમિદમ્ આસ્તે, "ત્વયા નિજઃ પ્રભુઃ પરમેશ્વરઃ પ્રણમ્યઃ કેવલઃ સ સેવ્યશ્ચા "

XI તતઃ પ્રતારકેણ સ પર્ય્યાત્યાજિ, તદા સ્વર્ગીયદૂતૈરાગત્ય સ સિષેવે

XII તદનન્તરં યોહન્ કારાયાં બબન્ધે, તદ્વાર્તાં નિશમ્ય યીશુના ગાલીલ્ પ્રાસ્થીયતા

XIII તતઃ પરં સ નાસરન્નગરં વિહાય જલધેસ્તટે સિબૂલૂન્નપ્તાલી એતયોરુવભયોઃ પ્રદેશયોઃ સીમ્નોર્મધ્યવર્તી યઃ કફૂર્નાહૂમ્ તન્નગરમ્ ઇત્વા ન્યવસત્

XIV તસ્માત્, અન્યાદેશીયગાલીલિ યદ્-પારેડબ્ધિરોધસિા નપ્તાલિસિબૂલૂન્દેશૌ યત્ર સ્થાને સ્થિતૌ પુરા

XV તત્રત્યા મનુજા યે યે પર્યભ્રામ્યન્ તમિસ્રકો તૈર્જનૈર્બૃહદાલોકઃ પરિદર્શિષ્યતે તદા અવસન્ યે જના દેશે મૃત્યુચ્છાયાસ્વરૂપકો તેષામુપરિ લોકાનામાલોકઃ સંપ્રકાશિતઃ

XVI યદેતદ્વચનં યિશયિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં, તત્ તદા સફલમ્ અભૂત્

XVII અનન્તરં યીશુઃ સુસંવાદં પ્રચારયન્ એતાં કથાં કથયિતુમ્ આરેભે, મનાંસિ પરાવર્તયત, સ્વર્ગીયરાજત્વં સવિધમભવત્

XVIII તતઃ પરં યીશુ ગાલીલો જલધેસ્તટેન ગચ્છન્ ગચ્છન્ આન્દ્રિયસ્તસ્ય ભ્રાતા શિમોન્ અર્થતો યં પિતરં વદન્તિ એતાવુભૌ જલધૌ જાલં ક્ષિપન્તૌ દદર્શ, યતસ્તૌ મીનધારિણાવાસ્તામ્

XIX તદા સ તાવાહૂય વ્યાજહાર, યુવાં મમ પશ્ચાદ્ આગચ્છતં, યુવામહં મનુજધારિણૌ કરિષ્યામિ

XX તેનૈવ તૌ જાલં વિહાય તસ્ય પશ્ચાત્ આગચ્છતામ્

XXI અનન્તરં તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રજન્ પ્રજન્ સિવદિયસ્ય સુતૌ યાકૂબ્ યોહન્નામાનો દ્વૌ સહજૌ તાતેન સાહ્દૌ નૌકોપરિ જાલસ્ય જીર્ણોદ્ધારં કુર્વન્તૌ વીક્ષ્ય તાવાહૂતવાન્

XXII તત્ક્ષણાત્ તૌ નાવં સ્વતાતઞ્ચ વિહાય તસ્ય પશ્ચાદ્વામિનૌ બભૂવતુઃ

XXIII अनन्तरं भञ्जनभवने समुपदिशन् राज्यस्य सुसंवाटं प्रयारयन् मनुजानां सर्वप्रकारान् रोगान् सर्वप्रकारपीडाश्च शमयन् यीशुः कृत्स्नं गालील्देशं भ्रमितुम् आरभत।

XXIV तेन कृत्स्नसुरियादेशस्य मध्यं तस्य यशो व्याप्नोत्, अपरं भूतग्रस्ता अपस्मारगीर्षाः पक्षाघातिप्रभृतयश्च यावन्तो मनुजानानाविधव्याधिभिः क्लिष्टा आसन्, तेषु सर्वेषु तस्य समीपम् आनीतेषु स तान् स्वस्थान् यकार।

XXV एतेन गालील्-दिकापनि-यिउशालम्-यिडूदीयदेशेभ्यो यर्दनः पाराञ्च बहवो मनुजास्तस्य पश्चाद् आगच्छन्।

V

I अनन्तरं स ज्ञननिवहं निरीक्ष्य भूधरोपरि प्रजित्वा समुपविवेश।
 II तदानीं शिष्येषु तस्य समीपभागतेषु तेन तेभ्य एषा कथा कथ्याञ्चक्रे।
 III अभिमानहीना ज्ञना धन्याः, यतस्ते स्वर्गीयराज्यम् अधिकरिष्यन्ति।

IV भिद्यमाना मनुजा धन्याः, यस्मात् ते सान्त्वनां प्राप्सन्ति।

V नम्रा मानवाश्च धन्याः, यस्मात् ते मेदिनीम् अधिकरिष्यन्ति।

VI धर्माय बुभुक्षिताः तृषार्त्ताश्च मनुजा धन्याः, यस्मात् ते परितप्स्यन्ति।

VII कृपालवो मानवा धन्याः, यस्मात् ते कृपां प्राप्स्यन्ति।

VIII निर्मलहृदया मनुजाश्च धन्याः, यस्मात् त ईश्वरं द्रक्ष्यन्ति।

IX मेलयितारो मानवा धन्याः, यस्मात् त ईश्वरस्य सन्तानत्वेन विष्यास्यन्ति।

X धर्मकारिणात् ताडिता मनुजा धन्या, यस्मात् स्वर्गीयराज्ये तेषामधिकरो विद्यते।

XI यदा मनुजा मम नामकृते युष्मान् निन्दन्ति ताडयन्ति मृषानानाद्दुर्व्याजानि वदन्ति य, तदा युयं धन्याः।

XII तदा आनन्दत, तथा भृशं ह्लादध्वञ्च, यतः स्वर्गे भूयांसि क्लानि लप्स्यध्वे; ते युष्माकं पुरातनान् भविष्यद्वादिनोऽपि तादृग् अताडयन्।

XIII युयं मेदिन्यां लवणरूपाः, किन्तु यद्वि लवणस्य लवणत्वम् अपयति, तर्हि तत् केन प्रकारेण स्वाद्युक्तं भविष्यति? तत् कस्यापि कार्यस्यायोग्यत्वात् केवलं बहिः प्रक्षेप्तुं नराणां पदतलेन दलयितुञ्च योग्यं भवति।

XIV यूयं जगति दीप्तिरूपाः, भूधरोपरि स्थितं नगरं गुप्तं भवितुं नहि शक्यति।

XV अपरं मनुजाः प्रदीपान् प्रज्वाल्य द्रोणाघो न स्थापयन्ति, किन्तु दीपाधारोपर्येव स्थापयन्ति, तेन ते दीपा गेहस्थितान् सकलान् प्रकाशयन्ति।

XVI येन मानवा युष्माकं सत्कर्माणि विलोक्य युष्माकं स्वर्गस्थं पितरं धन्यं वदन्ति, तेषां समक्षं युष्माकं दीप्तिस्तादृक् प्रकाशताम्।

XVII अहं व्यवस्थां भविष्यद्वाक्यञ्च लोप्नुम् आगतवान्, एतथं मानुभवत्, ते द्वे लोप्नुं नागतवान्, किन्तु सङ्घे कर्तुम् आगतोस्मि।

XVIII अपरं युष्मान् अहं तथ्यं वदामि यावत् व्योममेदिन्यो ध्वंसो न भविष्यति, तावत् सर्वस्मिन् सङ्घे न जाते व्यवस्थाया अेका मात्रा बिन्दुरेकोपि वा न लोप्स्यते।

XIX तस्मात् यो ज्ञान अेतासाम् आज्ञानाम् अतिक्षुद्राम् अेकाज्ञामपी लंघते मनुजाञ्च तथैव शिक्षयति, स स्वर्गीयराज्ये सर्वोत्थः क्षुद्रत्वेन विष्यास्यते, किन्तु यो ज्ञानस्तां पालयति, तथैव शिक्षयति य, स स्वर्गीयराज्ये प्रधानत्वेन विष्यास्यते।

XX अपरं युष्मान् अहं वदामि, अध्यापकङ्किंशुमानवानां धर्मानुष्ठानात् युष्माकं धर्मानुष्ठाने नोत्तमे जाते यूयम् ईश्वरीयराज्यं प्रवेष्टुं न शक्यथा।

XXI अपरञ्च त्वं नरं मा वधीः, यस्मात् यो नरं हन्ति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति, पूर्वकालीनजनेभ्य एति कथितमासीत्, युष्माभिरश्रावि।

XXII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यः कश्चित् कारणं विना निजभ्रात्रे कुप्यति, स विचारसभायां दण्डार्हो भविष्यति; यः कश्चिद्य्य स्वीयसङ्घं निर्बोधं वदति, स महासभायां दण्डार्हो भविष्यति;

पुनश्च त्वं मूढ एति वाक्यं यदि कश्चित् स्वीयभ्रातरं वक्ति, तर्हि नरकाग्नौ स दण्डार्थो भविष्यति।

XXIII अतो वेद्याः समीपं निज्जनैवेद्ये समानीतेऽपि निज्जभ्रातरं प्रति कस्माच्चित् कारणात् त्वं यदि द्रोषो विद्यसे, तदानीं तव तस्य स्मृतिर्जायते य,

XXIV तर्हि तस्या वेद्याः समीपे निज्जनैवेद्यं निधाय तदैव गत्वा पूर्वं तेन सार्द्धं मिल, पश्चात् आगत्य निज्जनैवेद्यं निवेद्या।

XXV अन्यञ्च यावत् विवादिना सार्द्धं वर्त्मनि तिष्ठसि, तावत् तेन सार्द्धं मेलनं कुरु; नो येत् विवादी विचारयितुः समीपे त्वां समर्पयति विचारयिता य रक्षिणः सन्निधौ समर्पयति तदा त्वं कारायां बध्येथाः।

XXVI तर्हि त्वामहं तथ्यं ब्रवीमि, शेषकपर्दकेऽपि न परिशोधिते तस्मात् स्थानात् कदापि बहिरागन्तुं न शक्यसि।

XXVII अपरं त्वं मा व्यभियर, यदेतद् वयनं पूर्वकालीनलोकेभ्यः कथितमासीत्, तद् यूयं श्रुतवन्तः;

XXVIII किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यदि कश्चित् कामतः काञ्चन योषितं पश्यति, तर्हि स मनसा तदैव व्यभियरितवान्।

XXIX तस्मात् तव दक्षिणं नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तन्नेत्रम् उत्पात्य दूरे निक्षिप, यस्मात् तव सर्व्वपुषो नरके निक्षेपात् तवैकाङ्गस्य नाशो वरं।

XXX यद्वा तव दक्षिणः करो यदि त्वां बाधते, तर्हि तं करं छित्वा दूरे निक्षिप, यतः सर्व्वपुषो नरके निक्षेपात् ऐकाङ्गस्य नाशो वरं।

XXXI उक्तमास्ते, यदि कश्चिन् निज्जजायां परित्यक्तुम् इच्छति, तर्हि स तस्यै त्यागपत्रं ददातु।

XXXII किन्त्वहं युष्मान् व्याडरामि, व्यभियारदोषे न जाते यदि कश्चिन् निज्जजायां परित्यजति, तर्हि स तां व्यभियारयति; यश्च तां त्यक्तां स्त्रियं विवडति, सोऽपि व्यभियरति।

XXXIII पुनश्च त्वं मृषा शपथम् न कुर्वन् ईश्वराय निज्जशपथं पालय, पूर्वकालीनलोकेभ्यो यैषा कथा कथिता, तामपि यूयं श्रुतवन्तः।

XXXIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, कमपि शपथं मा कार्ष्ण, अर्थतः स्वर्गनाम्ना न, यतः स ईश्वरस्य सिंहासनं;

XXXV पृथिव्या नाम्नापि न, यतः सा तस्य पादपीठं; यिःशालमो नाम्नापि न, यतः सा महाराजस्य पुरी;

XXXVI निजशिरोनाम्नापि न, यस्मात् तस्यैकं क्यमपि सितम् असितं वा कर्तुं त्वया न शक्यते।

XXXVII अपरं यूयं संलापसमये केवलं भवतीति न भवतीति य वदत यत एतौऽधिकं यत् तत् पापात्मनो ज्ञायते।

XXXVIII अपरं लोचनस्य विनिमयेन लोचनं दन्तस्य विनिमयेन दन्तः पूर्व्वक्तमिदं वचनञ्च युष्माभिरश्रूयत।

XXXIX किन्त्वहं युष्मान् वदामि यूयं हिंसकं नरं मा व्याधातयत। किन्तु केनयित् तव दक्षिणकपोले यपेटाघाते कृते तं प्रति वामं कपोलञ्च व्याधोऽयम्।

XL अपरं केनयित् त्वया सार्धं विवाहं कृत्वा तव परिधेयवसने ञ्जिघृषिते तस्मात्तरीयवसनमपि दृष्टिः।

XLI यद्वि कश्चित् त्वां क्रोशमेकं नयनार्थं अन्यायतो धरति, तदा तेन सार्धं क्रोशद्वयं याहि।

XLII यश्च मानवस्त्वां यायते, तस्मै दृष्टिः, यद्वि कश्चित् तुभ्यं धारयितुम् एच्छति, तर्हि तं प्रति परांमुष्णो मा भूः।

XLIII निजसमीपवसिनि प्रेम कुरु, किन्तु शत्रुं प्रति द्वेषं कुरु, यदेतत् पुरोक्तं वचनं अेतदपि यूयं श्रुतवन्तः।

XLIV किन्त्वहं युष्मान् वदामि, यूयं रिपुष्वपि प्रेम कुरुत, ये य युष्मान् शपन्ते, तान्, आशिषं वदत, ये य युष्मान् ऋतीयन्ते, तेषां मङ्गलं कुरुत, ये य युष्मान् निन्दन्ति, ताऽयन्ति य, तेषां कृते प्रार्थयध्वं।

XLV तत्र यः सतामसताञ्चोपरि प्रभाकरम् उदाययति, तथा धार्मिकानामधार्मिकानाञ्चोपरि नीरं वर्षयति तादृशो यो युष्माकं स्वर्गस्थः पिता, यूयं तस्यैव सन्ताना भविष्यथ।

XLVI ये युष्मासु प्रेम कुर्वन्ति, यूयं यद्वि केवलं तेव्वेव प्रेम कुरुथ, तर्हि युष्माकं किं फलं भविष्यति? यद्दाला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति?

XLVII अपरं यूयं यद्वि केवलं स्वीयत्नात्त्वेन नमत, तर्हि किं महत् कर्म कुरुथ? यद्दाला अपि तादृशं किं न कुर्वन्ति?

XLVIII तस्मात् युष्माकं स्वर्गस्थः पिता यथा पूर्णो भवति, यूयमपि तादृशा भवत।

VI

I सावधाना भवत, मनुजान् दर्शयितुं तेषां गोचरे धर्मकर्म मा कुरुत, तथा कृते युष्माकं स्वर्गस्थपितुः सकाशात् किञ्चन फलं न प्राप्स्यथा

II त्वं यदा ददासि तदा कपटिनो जना यथा मनुजेषुः प्रशंसां प्राप्तुं भजनभवने राजमार्गो य तूरीं वाद्यन्ति, तथा मा कुरु, अहं तुभ्यं यथार्थं कथयामि, ते स्वकार्यं फलम् अलभन्त।

III किन्तु त्वं यदा ददासि, तदा निजदक्षिणकरो यत् करोति, तद् वामकरं मा ज्ञापय।

IV तेन तव दानं गुप्तं भविष्यति यस्तु तव पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुभ्यं फलं दास्यति।

V अपरं यदा प्रार्थयसे, तदा कपटिनोऽपि मा कुरु, यस्मात् ते भजनभवने राजमार्गस्य कोषे तिष्ठन्तो लोकान् दर्शयन्तः प्रार्थयितुं प्रीयन्ते; अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, ते स्वकीयफलं प्राप्नुवन्।

VI तस्मात् प्रार्थनाकाले अन्तरागारं प्रविश्य द्वारं रुद्ध्वा गुप्तं पश्यतस्तव पितुः समीपे प्रार्थयस्व; तेन तव यः पिता गुप्तदर्शी, स प्रकाश्य तुभ्यं फलं दास्यति।

VII अपरं प्रार्थनाकाले देवपूजाकालेऽपि पुनरुक्तिं मा कुरु, यस्मात् ते बोधन्ते, बहुवारं कथायां कथितायां तेषां प्रार्थना ग्राह्यते।

VIII यूयं तेषामिव मा कुरुत, यस्मात् युष्माकं यद् यत् प्रयोजनं याचनातः प्रागेव युष्माकं पिता तत् ज्ञाति।

IX अतएव यूयम ईदृक् प्रार्थयध्वं, हे अस्माकं स्वर्गस्थपितः, तव नाम पूज्यं भवतु।

X तव राजत्वं भवतु; तवेच्छा स्वर्गो यथा तथैव मेदिन्यामपि सङ्ग्राह्यं भवतु।

XI अस्माकं प्रयोजनीयम् आहारम् अद्य ददेहि।

XII वयं यथा निजापराधिनः क्षमामहे, तथैवास्माकम् अपराधान् क्षमस्व।

XIII अस्मान् परीक्षां मानय, किन्तु पापात्मनो रक्ष; राजत्वं गौरवं पराक्रमः अते सर्व्वे सर्व्वदा तव; तथास्तु।

XIV यद्दि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् क्षमध्वे तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थपितापि युष्मान् क्षमिष्यते;

XV किन्तु यद्दि यूयम् अन्येषाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि युष्माकं ज्ञनकोपि युष्माकम् अपराधान् न क्षमिष्यते।

XVI अपरम् उपवासकाले कपटिनो ज्ञना मानुषान् उपवासं ज्ञापयितुं स्वेषां वदनानि भ्लानानि कुर्व्वन्ति, यूयं तद्यव विषाणवदना मा भवतः; अहं युष्मान् तथ्यं वदामि ते स्वकीयङ्गलम् अलभन्ता।

XVII यद्दा त्वम् उपवससि, तद्दा यथा लोकेस्त्वं उपवासीव न दृश्यसे, किन्तु तव योऽगोरः पिता तेनैव दृश्यसे, तत्कृते निजशिरसि तैलं मर्दय वदन्ञ्च प्रक्षालय;

XVIII तेन तव यः पिता गुप्तदृशी स प्रकाश्य तुभ्यं कुलं दास्यति।

XIX अपरं यत्र स्थाने कीटाः कलङ्काश्च क्षयं नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं शक्नुवन्ति, तादृश्यां मेदिन्यां स्वार्थं धनं मा संयिनुता।

XX किन्तु यत्र स्थाने कीटाः कलङ्काश्च क्षयं न नयन्ति, यौराश्च सन्धिं कर्त्तयित्वा योरयितुं न शक्नुवन्ति, तादृशे स्वर्गे धनं सञ्चिनुता।

XXI यस्मात् यत्र स्थाने युष्माकं धनं तत्रैव जाने युष्माकं मनांसि।

XXII लोयनं देहस्य प्रदीपकं, तस्मात् यद्दि तव लोयनं प्रसन्नं भवति, तर्हि तव कृत्स्नं वपुः दीप्तियुक्तं भविष्यति।

XXIII किन्तु लोयनेऽप्रसन्ने तव कृत्स्नं वपुः तमिस्रयुक्तं भविष्यति। अतयेव या दीप्तिस्त्वयि विद्यते, सा यद्दि तमिस्रयुक्ता भवति, तर्हि तत् तमिस्रं कियन् मडत्।

XXIV कोपि मनुजो द्वौ प्रभू सेवितुं न शक्नोति, यस्माद् अेकं संमन्य तदन्यं न सम्मन्यते, यद्दा अेकत्र मनो निधाय तदन्यम् अवमन्यते; तथा यूयमपीश्वरं लक्ष्मीञ्चेत्युभे सेवितुं न शक्नुथा।

XXV अपरम् अहं युष्मत्भ्यं तथ्यं कथयामि, किं भक्षिष्यामः? किं पास्यामः? इति प्राणधारणाय मा यिन्तयत; किं परिधास्यामः? इति

कायरक्षायय न यिन्तयत; लक्ष्यात् प्राणा वसनाञ्च वपूंषि किं श्रेष्ठाणि न ङि?

XXVI विहायसो विडङ्गमान् विलोक्यत; तै नोप्यते न कृत्यते भाण्डागारे न सञ्जीयतेऽपि; तथापि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता तेभ्य आहारं वितरति।

XXVII यूयं तेभ्यः किं श्रेष्ठा न भवथ? युष्माकं कश्चित् मनुजः यिन्तयन् निजायुषः क्षणमपि वर्द्धयितुं शक्नोति?

XXVIII अपरं वसनाय कुतश्चिन्तयत? क्षेत्रोत्पन्नानि पुष्पाणि कथं वर्द्धन्ते तदालोचयता तानि तन्तून् नोत्पाद्यन्ति किमपि कार्यं न कुर्वन्ति;

XXIX तथाप्यहं युष्मान् वदामि, सुलेमान् तादृग् अश्वर्यवानपि तत्पुष्पमिव विभूषितो नासीत्।

XXX तस्मात् क्षय विद्यमानं श्वः युल्ल्यां निक्षेप्यते तादृशं यत् क्षेत्रस्थितं कुसुमं तत् यदीश्वर एतत् विभूषयति, तर्हि हे स्तोत्रप्रत्ययिनो युष्मान् किं न परिधापयिष्यति?

XXXI तस्मात् अस्माभिः किमत्स्यते? किञ्च पायिष्यते? किं वा परिधायिष्यते, एति न यिन्तयत।

XXXII यस्मात् देवार्यका अपीति येष्टन्ते; अतेषु द्रव्येषु प्रयोजनमस्तीति युष्माकं स्वर्गस्थः पिता ज्ञानाति।

XXXIII अतयेव प्रथमत ईश्वरीयराज्यं धर्मञ्च येष्टध्वं, तत अेतानि वस्तूनि युष्मभ्यं प्रदायिष्यन्ते।

XXXIV श्वः कृते मा यिन्तयत, श्वयेव स्वयं स्वमुद्दिश्य यिन्तयिष्यति; अद्यतनी या यिन्ता साधकृते प्रयुरतरा।

VII

I यथा यूयं द्रोणीकृता न भवथ, तत्कृतेऽन्यं द्रोषिणं मा कुरुत।

II यतो यादृशेन द्रोषेण यूयं परान् द्रोषिणः कुरुथ, तादृशेन द्रोषेण यूयमपि द्रोणीकृता भविष्यथ, अन्यञ्च येन परिमाणेन युष्माभिः परिभीयते, तेनैव परिमाणेन युष्मत्कृते परिभायिष्यते।

III अपरञ्च निज्जनयने या नासा विद्यते, ताम् अनालोच्य तव सङ्गस्य लोचने यत् तृणम् आस्ते, तदेव कुतो वीक्षसे?

IV तव निजलोचने नासायां विद्यमानायां, डे भ्रातः, तव नयनात् तृणं
बहिष्कर्तुं अनुजानीहि, कथामेतां निजसदृशाय कथं कथयितुं शक्नोषि?

V डे कपटिन्, आदौ निजनयनात् नासां बहिष्कुरु ततो निजदृष्टौ
सुप्रसन्नायां तव भ्रातृ लोचिनात् तृणं बहिष्कर्तुं शक्यसि।

VI अन्यञ्च सारभेयेभ्यः पवित्रवस्तूनि मा वितरत, वराडाणां
समक्षञ्च मुक्ता मा निक्षिपत; निक्षेपणात् ते ताः सर्वाः पटै
र्दलयिष्यन्ति, परावृत्य युष्मानपि विदारयिष्यन्ति।

VII यायध्वं ततो युष्मभ्यं दायिष्यते; मृगयध्वं तत उद्देशं लप्स्यध्वे;
द्वारम् आहत, ततो युष्मत्कृते मुक्तं भविष्यति।

VIII यस्माद् येन याय्यते, तेन लभ्यते; येन मृग्यते तेनोद्देशः प्राप्यते;
येन य द्वारम् आहन्त्यते, तत्कृते द्वारं मोय्यते।

IX आत्मजेन पूषे प्रार्थिते तस्मै पाषाणं विश्राणयति,

X मीने यायिते य तस्मै भुजगं वितरति, अेतादृशः पिता युष्माकं मध्ये
क आस्ते?

XI तस्माद् यूयम् अलद्राः सन्तोऽपि यदि निजबालकेभ्य उक्तं द्रव्यं
दातुं जानीथ, तर्हि युष्माकं स्वर्गस्थः पिता स्वीययायकेभ्यः किमुत्तमानि
वस्तूनि न दास्यति?

XII यूष्मान् प्रतीतरेषां यादृशो व्यवहारो युष्माकं प्रियः, यूयं तान्
प्रति तादृशानेव व्यवहारान् विधत्त; यस्माद् व्यवस्थाभविष्यद्वादिनां
वयनानाम् षति सारम्।

XIII सङ्कीर्णद्वारेण प्रविशत; यतो नरकगमनाय यद् द्वारं तद् विस्तीर्णं
यस्य वर्त्म तद् बृहत् तेन बहवः प्रविशन्ति।

XIV अपरं स्वर्गगमनाय यद् द्वारं तत् कीदृक् संकीर्णं यस्य वर्त्म तत्
कीदृग् दुर्गमम्। तद्दुष्टारः क्रियन्तोऽल्पाः।

XV अपरञ्च ये जना भेषवेशेन युष्माकं समीपम् आगच्छन्ति,
किन्त्वन्तर्दुरन्ता वृका अेतादृशेभ्यो भविष्यद्वादिभ्यः सावधाना भवत,
यूयं क्लेन तान् परिच्येतुं शक्नुथा।

XVI मनुजाः किं कण्टकिनो वृक्षाद् द्राक्षाङ्गलानि शृगालकोलितश्च
उडुम्बरङ्गलानि शातयन्ति?

XVII તદ્દદ્ ઉત્તમ એવ પાદપ ઉત્તમફલોનિ જનયતિ, અધમપાદપએવાધમફલોનિ જનયતિ।

XVIII કિન્તૂત્તમપાદપઃ કદાપ્યધમફલોનિ જનયિતું ન શક્નોતિ, તથાધમોપિ પાદપ ઉત્તમફલોનિ જનયિતું ન શક્નોતિ।

XIX અપરં યે યે પાદપા અધમફલોનિ જનયન્તિ, તે કૃત્તા વહ્નૌ ક્ષિપ્યન્તે।

XX અતએવ યૂયં ફલેન તાન્ પરિચેષ્યથા।

XXI યે જના માં પ્રભું વદન્તિ, તે સર્વે સ્વર્ગરાજ્યં પ્રવેક્ષ્યન્તિ તન્ન, કિન્તુ યો માનવો મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરિષ્ટં કર્મ કરોતિ સ એવ પ્રવેક્ષ્યતિ।

XXII તદ્ દિને બહવો માં વદિષ્યન્તિ, હે પ્રભો હે પ્રભો, તવ નામ્ના કિમસ્મામિ ભવિષ્યદ્વાક્યં ન વ્યાહતં? તવ નામ્ના ભૂતાઃ કિં ન ત્યાજિતાઃ? તવ નામ્ના કિં નાનાદ્ભૂતાનિ કર્માણિ ન કૃતાનિ?

XXIII તદાહં વદિષ્યામિ, હે કુકર્મકારિણો યુષ્માન્ અહં ન વેક્ષિ, યૂયં મત્સમીપાદ્ દૂરીભવતા।

XXIV યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા પાલયતિ, સ પાષાણોપરિ ગૃહનિર્માત્રા જ્ઞાનિના સહ મયોપમીયતે।

XXV યતો વૃષ્ઠૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે વાયૌ વાતે ય તેષુ તદ્દેહં લગ્નેષુ પાષાણોપરિ તસ્ય ભિન્તેસ્તન્ન પતતિ।

XXVI કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ મમૈતાઃ કથાઃ શ્રુત્વા ન પાલયતિ સ સૈકતે ગેહનિર્માત્રા ડજ્ઞાનિના ઉપમીયતે।

XXVII યતો જલવૃષ્ઠૌ સત્યામ્ આપ્લાવ આગતે પવને વાતે ય તૈ ગૃહે સમાઘાતે તત્ પતતિ તત્પતનં મહદ્ ભવતિ।

XXVIII યીશુનૈતેષુ વાક્યેષુ સમાપિતેષુ માનવાસ્તદીયોપદેશમ્ આશ્ચર્ય્ય મેનિરે।

XXIX યસ્માત્ સ ઉપાધ્યાયા ઇવ તાન્ નોપદિદેશ કિન્તુ સમર્થપુરુષઇવ સમુપદિદેશ।

VIII

I યદા સ પર્વતાદ્ અવારોહત્ તદા બહવો માનવાસ્તત્પશ્ચાદ્ વવ્રજુઃ।

II अेकः कुष्ठवान् आगत्य तं प्रणाम्य बभाषे, हे प्रभो, यदि भवान् संमन्यते, तर्हि मां निरामयं कर्तुं शक्नोति।

III ततो यीशुः करं प्रसार्य तस्याङ्गं स्पृशन् व्याजहार, सम्मन्येऽहं त्वं निरामयो भव; तेन स तत्क्षणात् कुष्ठेनामोयि।

IV ततो यीशुस्तं जगाद, अवधेहि कथाभेतां कश्चिदपि मा ब्रूहि, किन्तु याजकस्य सन्निधिं गत्वा स्वात्मानं दर्शय मनुजेषु निजनिरामयत्वं प्रमाणयितुं मूसानिर्दिष्टं द्रव्यम् उत्सृज या

V तदनन्तरं यीशुना कङ्कर्नाडूमनामनि नगरे प्रविष्टे कश्चित् शतसेनापतिस्तत्समीपम् आगत्य विनीय बभाषे,

VI हे प्रभो, मदीय अेको दासः पक्षाघातव्याधिना भृशं व्यथितः, सतु शयनीय आस्ते।

VII तदानीं यीशुस्तस्मै कथितवान्, अहं गत्वा तं निरामयं करिष्यामि।

VIII ततः स शतसेनापतिः प्रत्यवदत्, हे प्रभो, भवान् यत् मम गेहमध्यं याति तद्योग्यभाजनं नाहमस्मि; वाङ्मात्रम् आदिशतु, तेनैव मम दासो निरामयो भविष्यति।

IX यतो मयि परनिधनेऽपि मम निदेशवश्याः कति कति सेनाः सन्ति, तत अेकस्मिन् याडीत्युक्ते स याति, तदन्यस्मिन् अेडीत्युक्ते स आयाति, तथा मम निजदासे कर्म्मैतत् कुर्वित्युक्ते स तत् करोति।

X तदानीं यीशुस्तस्यैतत् वयो निशम्य विस्मयापन्नोऽभूत्; निजपश्चाद्गामिनो मानवान् अवोच्य, युष्मान् तथ्यं वयि, एसायेलीयलोकानां मध्येऽपि नैतादृशो विश्वासो मया प्राप्तः।

XI अन्यस्याहं युष्मान् वदामि, बहवः पूर्वस्याः पश्चिमायाश्च दिश आगत्य एब्राहीमा एरुहाका याङ्कवा य साकम् मिलित्वा समुपवेक्ष्यन्ति;

XII किन्तु यत्र स्थाने रोदनन्तघर्षणो भवतस्तस्मिन् बहिर्भूततमिन्ने राज्यस्य सन्ताना निक्षेप्यन्ते।

XIII ततः परं यीशुस्तं शतसेनापतिं जगाद, याहि, तव प्रतीत्यनुसारतो मङ्गलं भूयात्; तदा तस्मिन्नेव दण्डे तदीयदासो निरामयो भूत्वा।

XIV अनन्तरं यीशुः पितरस्य गेहमुपस्थाय ज्वरेण पीडितां शयनीयस्थितां तस्य श्वश्रूं वीक्षाञ्चक्रे।

XV ततस्तेन तस्याः करस्य स्पृष्टतवात् ज्वरस्तां तत्याज, तदा सा समुत्थाय तान् सिषेवे।

XVI अनन्तरं सन्ध्यायां सत्यां बद्धुशो भूतग्रस्तमनुजान् तस्य समीपम् आनिन्युः स य वाक्येन भूतान् त्याज्यामास, सर्वप्रकारपीडितजनांश्च निरामयान् चकार;

XVII तस्मात्, सर्वा दुर्बलतास्माकं तेनैव परिधारिता। अस्माकं सकलं व्याधिं सद्येव संगृहीतवान्। यदेतद्व्ययं यिशयियमविष्यद्वादिनोक्तमासीत्, तत्तदा सकलमभवत्।

XVIII अनन्तरं यीशुश्चतुर्दिक्शु ज्ञननिवहं विलोक्य तटिन्याः पारं यातुं शिष्यान् आदिदेश।

XIX तदानीम् अेक उपाध्याय आगत्य कथितवान्, हे गुरो, भवान् यत्र यास्यति तत्राहमपि भवतः पश्चाद् यास्यामि।

XX ततो यीशु ज्ञगाढ, क्रोष्टुः स्थातुं स्थानं विद्यते, विहायसो विडङ्गमानां नीडानि य सन्ति; किन्तु मनुष्यपुत्रस्य शिरः स्थापयितुं स्थानं न विद्यते।

XXI अनन्तरम् अपर अेकः शिष्यस्तं बभाषे, हे प्रभो, प्रथमतो मम पितरं श्मशाने निधातुं गमनार्थं माम् अनुमन्यस्व।

XXII ततो यीशुरुक्तवान् मृता मृतान् श्मशाने निदधतु, त्वं मम पश्चाद् आगच्छ।

XXIII अनन्तरं तस्मिन् नावमात्रे तस्य शिष्यास्तत्पश्चात् जग्मुः।

XXIV पश्चात् सागरस्य मध्यं तेषु गतेषु तादृशः प्रबलो ऊग्भशनि ल उदतिष्ठत्, येन महातरङ्ग उत्थाय तरणिं छादितवान्, किन्तु स निद्रित आसीत्।

XXV तदा शिष्या आगत्य तस्य निद्राभङ्गं कृत्वा कथयामासुः, हे प्रभो, वयं भ्रियामहे, भवान् अस्माकं प्राणान् रक्षतु।

XXVI तदा स तान् उक्तवान्, हे अल्पविश्वासिनो यूयं कुतो विभीथ? ततः स उत्थाय वातं सागरञ्च तर्जयामास, ततो निर्व्वामभवत्।

XXVII अपरं मनुजा विस्मयं विलोक्य कथयामासुः, अहो वातसरित्पती अस्य किमाज्ञाग्राहिणौ? कीदृशोऽयं मानवः।

XXVIII अनन्तरं स पारं गत्वा गिद्रेरीयदेशम् उपस्थितवान्; तदा द्वौ भूतग्रस्तमनुजौ श्मशानस्थानाद् बहिर्भूत्वा तं साक्षात् कृतवन्तौ, तावेतादृशौ प्रयत्नावास्तां यत् तेन स्थानेन कोपि यातुं नाशक्नोत्।

XXIX तावुयैः कथयामासतुः, हे ईश्वरस्य सूनो यीशो, त्वया साकम् आवयोः कः सम्बन्धः? निरूपितकालात् प्रागेव किमावाभ्यां यातनां दातुम् अत्रागतोसि?

XXX तदानीं ताभ्यां किञ्चिद् दूरे वराडाणाम् अेको महाप्रजोऽयस्त्।

XXXI ततो भूतौ तौ तस्यान्तिके विनीय कथयामासतुः, यद्वावां त्याज्यसि, तर्हि वराडाणां मध्येप्रजम् आवां प्रेरया।

XXXII तदा यीशुरवदत् यातं, अनन्तरं तौ यदा मनुजौ विधाय वराडान् आश्रितवन्तौ, तदा ते सर्वे वराडा उच्यस्थानात् महाजवेन धावन्तः सागरीयतोये मज्जन्तो मभ्रुः।

XXXIII ततो वराडरक्षकाः पलायमाना मध्येनगरं तौ भूतग्रस्तौ प्रति यद्दद् अघटत, ताः सर्व्ववार्ता अवदन्।

XXXIV ततो नागरिकाः सर्व्वे मनुजा यीशुं साक्षात् कर्तुं बहिरायाताः तत्र विलोक्य प्रार्थयाञ्चक्रिरे भवान् अस्माकं सीमातो यातु।

IX

I अनन्तरं यीशु नौकामारुह्य पुनः पारमागत्य निजग्रामम् आययौ।

II ततः कतिपया जना अेकं पक्षाघातिनं स्वट्रोपरि शाययित्वा तत्समीपम् आनयन्; ततो यीशुस्तेषां प्रतीतिं विज्ञाय तं पक्षाघातिनं जगाद, हे पुत्र, सुस्थिरो भव, तव क्लुषस्य मर्षां ज्ञातम्।

III तां कथां निशम्य क्रियन्त उपाध्याया मनःसु यिन्तितवन्त अेष मनुज ईश्वरं निन्दति।

IV ततः स तेषाम् अेतादृशीं यिन्तां विज्ञाय कथितवान्, यूयं मनःसु कृत अेतादृशीं कुयिन्तां कुरुथ?

V तव पापमर्षां ज्ञातं, यद्वा त्वमुत्थाय गच्छ, द्वयोरनयो वाक्ययोः किं वाक्यं वक्तुं सुगमं?

VI किन्तु मेदिन्यां क्लृप्तं क्षमितुं मनुजसुतस्य सामर्थ्यमस्तीति यूयं यथा ज्ञानीथ, तदर्थं स तं पक्षाघातिनं गदितवान्, उत्तिष्ठ, निजशयनीयं आदाय गेहं गच्छ।

VII ततः स तत्क्षणाद् उत्थाय निजगेहं प्रस्थितवान्।

VIII मानवा एतथं विलोक्य विस्मयं मेनिरे, ईश्वरेण मानवाय सामर्थ्यम् ईदृशं दत्तं एति कारणात् तं धन्यं बभाषिरे या।

IX अनन्तरं यीशुस्तत्स्थानाद् गच्छन् गच्छन् करसंग्रहस्थाने समुपविष्टं मथिनामानम् अेकं मनुजं विलोक्य तं बभाषे, मम पश्चाद् आगच्छ, ततः स उत्थाय तस्य पश्चाद् वव्राज।

X ततः परं यीशौ गृहे भोक्तुम् उपविष्टे बहवः करसंग्राहिणः क्लृप्तिश्च मानवा आगत्य तेन साकं तस्य शिष्यैश्च साकम् उपविविशुः।

XI द्विश्चिन्तितं दृष्ट्वा तस्य शिष्यान् बभाषिरे, युष्माकं गुरुः किं निमित्तं करसंग्राहिभिः क्लृप्तिश्च साकं भुङ्क्ते?

XII यीशुस्तत् श्रुत्वा तान् प्रत्यवदत्, निरामयलोकानां चिकित्सकेन प्रयोजनं नास्ति, किन्तु सामयलोकानां प्रयोजनमास्ते।

XIII अतो यूयं यात्वा वयनस्यास्यार्थं शिक्षध्वम्, दयायां मे यथा प्रीतिर्न तथा यज्ञकर्म्मणि। यतोऽहं धार्मिकान् आह्वातुं नागतोऽस्मि किन्तु मनः परिवर्तयितुं पापिन आह्वातुम् आगतोऽस्मि।

XIV अनन्तरं योहनः शिष्यास्तस्य समीपम् आगत्य कथयामासुः, द्विश्चिनो वयञ्च पुनः पुनरुपवसामः, किन्तु तव शिष्या नोपवसन्ति, कुतः?

XV तदा यीशुस्तान् अवोचत् यावत् सप्तीनां संज्ञे कन्याया वरस्तिष्ठति, तावत् किं ते विलापं कर्तुं शक्नुवन्ति? किन्तु यदा तेषां संज्ञाद् वरं नयन्ति, तादृशः समय आगमिष्यति, तदा ते उपवत्स्यन्ति।

XVI पुरातनवसने कोपि नवीनवस्त्रं न योजयति, यस्मात् तेन योजितेन पुरातनवसनं छिनत्ति तच्छिद्रञ्च बहुकुत्सितं दृश्यते।

XVII અન્યઞ્ચ પુરાતનકુત્વાં કોપિ નવાનગોસ્તનીરસં ન નિદધાતિ, યસ્માત્ તથા કૃતે કુતૂ વિદીર્ય્યતે તેન ગોસ્તનીરસઃ પતતિ કુતૂશ્ચ નશ્યતિ; તસ્માત્ નવીનાયાં કુત્વાં નવીનો ગોસ્તનીરસઃ સ્થાપ્યતે, તેન દ્વયોરવનં ભવતિ।

XVIII અપરં તેનૈતલ્કથાકથનકાલે એકોઽધિપતિસ્તં પ્રણમ્ય બભાષે, મમ દુહિતા પ્રાયેણૈતાવત્કાલે મૃતા, તસ્માદ્ ભવાનાગત્ય તસ્યા ગાત્રે હસ્તમર્પયતુ, તેન સા જીવિષ્યતિ।

XIX તદાનીં યીશુઃ શિષ્યૈઃ સાકમ્ ઉત્થાય તસ્ય પશ્ચાદ્ વપ્રાજા

XX ઇત્યનન્તરે દ્વાદશવત્સરાન્ યાવત્ પ્રદરામયેન શીર્ષૈકા નારી તસ્ય પશ્ચાદ્ આગત્ય તસ્ય વસનસ્ય ગ્રન્થિં પસ્પર્શઃ

XXI યસ્માત્ મયા કેવલં તસ્ય વસનં સ્પૃષ્ટવા સ્વાસ્થ્યં પ્રાપ્સ્યતે, સા નારીતિ મનસિ નિશ્ચિતવતી।

XXII તતો યીશુર્વદનં પરાવર્ત્ય તાં જગાદ, હે કન્યે, ત્વં સુસ્થિરા ભવ, તવ વિશ્વાસસ્ત્વાં સ્વસ્થામકાર્ષીતા્ એતદ્વાક્યે ગદિતએવ સા યોષિત્ સ્વસ્થાભૂત્।

XXIII અપરં યીશુસ્તસ્યાઘ્યક્ષસ્ય ગેહં ગત્વા વાદકપ્રભૃતીન્ બહૂન્ લોકાન્ શબ્દાયમાનાન્ વિલોક્ય તાન્ અવદત્,

XXIV પન્થાનં ત્યજ, કન્યેયં નામ્રિયત નિદ્રિતાસ્તે; કથામેતાં શ્રુત્વા તે તમુપજહસુઃ।

XXV કિન્તુ સર્વેષુ બહિષ્કૃતેષુ સોઽભ્યન્તરં ગત્વા કન્યાયાઃ કરં ધૃતવાન્, તેન સોદતિષ્ઠત્;

XXVI તતસ્તલ્કર્મ્મણો યશઃ કૃત્સ્નં તં દેશં વ્યાપ્તવત્।

XXVII તતઃ પરં યીશુસ્તસ્માત્ સ્થાનાદ્ યાત્રાં ચકાર; તદા હે દાયૂદઃ સન્તાન, અસ્માન્ દયસ્વ, ઇતિ વદન્તૌ દ્વૌ જનાવન્ધૌ પ્રોચૈરાહૂયન્તૌ તત્પશ્ચાદ્ વપ્રજતુઃ।

XXVIII તતો યીશૌ ગેહમધ્યં પ્રવિષ્ટં તાવપિ તસ્ય સમીપમ્ ઉપસ્થિતવન્તૌ, તદાનીં સ તૌ પૃષ્ટવાન્ કર્મ્મૈતત્ કર્તુ મમ સામર્થ્યમ્ આસ્તે, યુવાં કિમિતિ પ્રતીથઃ? તદા તૌ પ્રત્યૂચતુઃ, સત્યં પ્રભો।

XXIX તદાનીં સ તયો લોચનાનિ સ્પૃશન્ બભાષે, યુવયોઃ પ્રતીત્યનુસારાદ્ યુવયો મ્હૂલં ભૂયાત્ તેન તત્ક્ષણાત્ તયો નેત્રાણિ પ્રસન્નાન્યભવન્.

XXX પશ્ચાદ્ યીશુસ્તૌ દૃઢમાજ્ઞાપ્ય જગાદ, અવધત્તમ્ એતાં કથાં કોપિ મનુજો મ જાનીયાત્.

XXXI કિન્તુ તૌ પ્રસ્થાય તસ્મિન્ કૃત્સ્ને દેશે તસ્ય કીર્તિં પ્રકાશયામાસતુઃ.

XXXII અપરં તૌ બહિર્યાત એતસ્મિન્નન્તરે મનુજા એકં ભૂતગ્રસ્તમૂકં તસ્ય સમીપમ્ આનીતવન્તઃ.

XXXIII તેન ભૂતે ત્યાજિતે સ મૂકઃ કથાં કથયિતું પ્રારભત, તેન જના વિસ્મયં વિજ્ઞાય કથયામાસુઃ, ઇસ્રાયેલો વંશે કદાપિ નેદ્ગદ્શ્યત;

XXXIV કિન્તુ ફિઝ્શિનઃ કથયાઞ્ચક્રુઃ ભૂતાધિપતિના સ ભૂતાન્ ત્યાજયતિ.

XXXV તતઃ પરં યીશુસ્તેષાં ભજનભવન ઉપદિશન્ રાજ્યસ્ય સુસંવાદં પ્રચારયન્ લોકાનાં યસ્ય ય આમયો યા ય પીડાસીત્, તાન્ શમયન્ શમયન્ચ સર્વાણિ નગરાણિ ગ્રામાંચ બભ્રામ.

XXXVI અન્યઞ્ચ મનુજાન્ વ્યાકુલાન્ અરક્ષકમેષાનિવ ય ત્યક્તાન્ નિરીક્ષ્ય તેષુ કારુણિકઃ સન્ શિષ્યાન્ અવદત્.

XXXVII શસ્્યાનિ પ્રચુરાણિ સન્તિ, કિન્તુ છેત્તારઃ સ્તોકાઃ.

XXXVIII ક્ષેત્રં પ્રત્યપરાન્ છેદકાન્ પ્રહૃતું શસ્યસ્વામિનં પ્રાર્થયધ્વમ્.

X

I અનન્તરં યીશુ દ્વાદશશિષ્યાન્ આહૂયામેધ્યભૂતાન્ ત્યાજયિતું સર્વપ્રકારરોગાન્ પીડાશ્ચ શમયિતું તેભ્યઃ સામર્થ્યમદાત્.

II તેષાં દ્વાદશપ્રેષ્યાણાં નામાન્યેતાનિ પ્રથમં શિમોન્ યં પિતરં વદન્તિ, તતઃ પરં તસ્ય સહજ આન્દ્રિયઃ, સિવદિયસ્ય પુત્રો યાકૂબ્.

III તસ્ય સહજો યોહન્; ફિલિપ્ બર્થલમય્ થોમાઃ કરસંગ્રાહી મથિઃ, આલ્ફેયપુત્રો યાકૂબ્.

IV કિનાનીયઃ શિમોન્, ય ઈષ્કરિયોતીયયિહૂદાઃ પ્ત્રીષ્ટં પરકરેડર્પયત્.

V એતાન્ દ્વાદશશિષ્યાન્ યીશુઃ પ્રેષયન્ ઇત્યાજ્ઞાપયત્, યૂયમ્ અન્યદેશીયાનાં પદવીં શેમિરોણીયાનાં કિમપિ નગરઞ્ચ ન પ્રવિશ્યે

VI ઇસ્રાએલગોત્રસ્ય હારિતા યે યે મેષાસ્તેષામેવ સમીપં યાતા

VII ગત્વા ગત્વા સ્વર્ગસ્ય રાજત્વં સવિધમભવત્, એતાં કથાં પ્રચારયતા

VIII આમયગ્રસ્તાન્ સ્વસ્થાન્ કુરુત, કુષ્ઠિનઃ પરિષ્કુરુત, મૃતલોકાન્ જીવયત, ભૂતાન્ ત્યાજયત, વિના મૂલ્યં યૂયમ્ અલભધ્વં વિનૈવ મૂલ્યં વિશ્રાણયતા

IX કિન્તુ સ્વેષાં કટિબન્ધેષુ સ્વર્ણરૂપ્યતામ્નાણાં કિમપિ ન ગૃહ્ણીતા

X અન્યચ્ચ યાત્રાયૈ ચેલસમ્પુટં વા દ્વિતીયવસનં વા પાદુકે વા યષ્ટિઃ, એતાન્ મા ગૃહ્ણીત, યતઃ કાર્યકૃત્ ભર્તુ યોગ્યો ભવતિ

XI અપરં યૂયં યત્ પુરં યઞ્ચ ગ્રામં પ્રવિશથ, તત્ર યો જનો યોગ્યપાત્રં તમવગત્ય યાનકાલં યાવત્ તત્ર તિષ્ઠતા

XII યદા યૂયં તદ્ગેહં પ્રવિશથ, તદા તમાશિષં વદતા

XIII યદિ સ યોગ્યપાત્રં ભવતિ, તર્હિ તત્કલ્યાણં તસ્મૈ ભવિષ્યતિ, નોચેત્ સાશીર્ષુભભ્યમેવ ભવિષ્યતિ

XIV કિન્તુ યે જના યુષ્માકમાતિથ્યં ન વિદધતિ યુષ્માકં કથાઞ્ચ ન શૃણ્વન્તિ તેષાં ગેહાત્ પુરાદ્વા પ્રસ્થાનકાલે સ્વપદ્મલીઃ પાતયતા

XV યુષ્માનહં તથ્યં વચ્મિ વિચારદિને તત્પુરસ્ય દશાતઃ સિદોમમોરાપુરયોર્દશા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ

XVI પશ્યત, વૃકયૂથમધ્યે મેષઃ યથાવિસ્તથા યુષ્માન પ્રહિણોમિ, તસ્માદ્ યૂયમ્ અહિરિવ સતર્કાઃ કપોતાઇવાહિંસકા ભવતા

XVII નૃભ્યઃ સાવધાના ભવતઃ; યતસ્તૈ ર્યૂયં રાજસંસદિ સમર્પિષ્યધ્વે તેષાં ભજનગેહે પ્રહારિષ્યધ્વે

XVIII યૂયં મન્નામહેતોઃ શાસ્તૃણાં રાજાઞ્ચ સમક્ષં તાનન્યદેશિનશ્ચાધિ સાક્ષિત્વાર્થમાનેષ્યધ્વે

XIX કિન્ત્વિત્યં સમર્પિતા યૂયં કથં કિમુત્તરં વક્ષ્યથ તત્ર મા ચિન્તયત, યતસ્તદા યુષ્માભિ ર્યદ્ વક્તવ્યં તત્ તદ્દણ્ડે યુષ્મન્મનઃ સુ સમુપસ્થાસ્યતિ

XX यस्मात् तदा यो वक्ष्यति स न यूयं किन्तु युष्माकमन्तरस्थः
पित्रात्मा।

XXI सलजः सलजं तातः सुतञ्च मृतौ समर्पयिष्यति, अपत्यागि
स्वस्वपित्रोर्विपक्षीभूय तौ घातयिष्यन्ति।

XXII मन्त्रमर्देतोः सर्व्वे जना युष्मान् ऋतीयिष्यन्ते, किन्तु यः शेषं
यावद् धैर्य्यं धृत्वा स्थास्यति, स त्रायिष्यते।

XXIII तै र्यदा यूयमेकपुरे ताडिष्यध्वे, तदा यूयमन्यपुरं
पलायध्वं युष्मानहं तथ्यं वय्मि यावन्मनुजसुतो नैति तावद्
छायेल्देशीयसर्व्वनगरभ्रमणं समापयितुं न शक्यथा।

XXIV गुरोः शिष्यो न मछान्, प्रभोर्दासो न मछान्।

XXV यद्वि शिष्यो निजगुरोर्दासश्च स्वप्रभोः समानो भवति तर्हि तद्
यथेष्टं येतैर्गृहपतिर्भूतराज उच्यते, तर्हि परिवाराः किं तथा न वक्ष्यन्ते?

XXVI किन्तु तेभ्यो यूयं मा बिभीत, यतो यत्र प्रकाशिष्यते, ताद्दृक्
छादितं किमपि नास्ति, यथ्य न व्यञ्चिष्यते, ताद्दृग् गुप्तं किमपि नास्ति।

XXVII यदहं युष्मान् तमसि वय्मि तद् युष्माभिर्दीप्तौ कथ्यतां;
कर्ण्भ्यां यत् श्रूयते तद् गेहोपरि प्रयार्थ्यतां।

XXVIII ये कायं हन्तुं शक्नुवन्ति नात्मानं, तेभ्यो मा भैष्ट; यः
कायात्मानौ निरये नाशयितुं, शक्नोति, ततो बिभीत।

XXIX द्वौ यटकौ किमेकताम्रमुद्रया न विक्रीयेते? तथापि
युष्मत्तातानुमतिं विना तेषामेकोपि भुवि न पतति।

XXX युष्मच्छि०रसां सर्व्वकथा गणिताः सन्ति।

XXXI अतो मा बिभीत, यूयं बह्व्यटकैभ्यो बह्वुभ्याः।

XXXII यो मनुजसाक्षान्मामङ्गीकुरुते तमहं
स्वर्गस्थतातसाक्षाद्ङ्गीकरिष्ये।

XXXIII पृथ्व्यामहं शान्तिं दातुमागतइति मानुभवत, शान्तिं दातुं न
किन्त्वसिं।

XXXIV पितृमातृश्वश्रुभिः साकं सुतसुताबधू
र्विरोधयितुञ्चागतेऽस्मि।

XXXV ततः स्वस्वपरिवारथेव नृशत्रु र्भवित्वा।

XXXVI ય: પિતરિ માતરિ વા મત્તોઘિકં પ્રીયતે, સ ન મદર્હઃ;

XXXVII યશ્ચ સુતે સુતાયાં વા મત્તોઘિકં પ્રીયતે, સેાપિ ન મદર્હઃ।

XXXVIII ય: સ્વક્રુશં ગૃહ્ણન્ મત્પશ્ચાન્નૈતિ, સેાપિ ન મદર્હઃ।

XXXIX ય: સ્વપ્રાણાનવતિ, સ તાન્ હારયિષ્યતે, યસ્તુ મત્કૃતે સ્વપ્રાણાન્ હારયતિ, સ તાનવતિ।

XL યો યુષ્માકમાતિથ્યં વિદધાતિ, સ મમાતિથ્યં વિદધાતિ, યશ્ચ મમાતિથ્યં વિદધાતિ, સ મત્પ્રેરકસ્યાતિથ્યં વિદધાતિ।

XLI યો ભવિષ્યદ્વાદીતિ જ્ઞાત્વા તસ્યાતિથ્યં વિદધત્તે, સ ભવિષ્યદ્વાદિનઃ ફલં લપ્સ્યતે, યશ્ચ ધાર્મિક ઇતિ વિદિત્વા તસ્યાતિથ્યં વિદધત્તે સ ધાર્મિકમાનવસ્ય ફલં પ્રાપ્સ્યતિ।

XLII યશ્ચ કશ્ચિત્ એતેષાં ક્ષુદ્રનરાણામ્ યં કઞ્ચનૈકં શિષ્ય ઇતિ વિદિત્વા કંસૈકં શીતલસલિલં તસ્મૈ દત્તે, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, સ કેનાપિ પ્રકારેણ ફલેન ન વશ્ચિષ્યતો।

XI

I ઇત્યં યીશુ: સ્વદ્વાદશશિષ્યાણામાજ્ઞાપનં સમાપ્ય પુરે પુર ઉપદેષ્ટું સુસંવાદં પ્રચારયિતું તત્સ્થાનાત્ પ્રતસ્થો।

II અનન્તરં યોહન્ કારાયાં તિષ્ઠન્ ખ્રિષ્ટસ્ય કર્મ્મણાં વાર્ત્ત પ્રાપ્ય યસ્યાગમનવાર્ત્તાસીત્ સચ્ચેવ કિં ત્વં? વા વયમન્યમ્ અપેક્ષિષ્યામહે?

III એતત્ પ્રષ્ટું નિજૌ દ્વૌ શિષ્યૌ પ્રાહિણોત્।

IV યીશુ: પ્રત્યવોચત્, અન્ધા નેત્રાણિ લભન્તે, ખન્ધા ગચ્છન્તિ, કુષ્ઠિનઃ સ્વસ્થા ભવન્તિ, બધિરા: શૃણ્વન્તિ, મૃતા જીવન્ત ઉત્તિષ્ઠન્તિ, દરિદ્રાણાં સમીપે સુસંવાદઃ પ્રચાર્યત,

V એતાનિ યદ્યદ્ યુવાં શૃણુથ: પશ્યથશ્ચ ગત્વા તદ્વાર્ત્તા યોહનં ગદતાં।

VI યસ્યાહં ન વિદ્મીભવામિ, સચ્ચેવ ધન્યઃ।

VII અનન્તરં તયો: પ્રસ્થિતયો યીશુ યોહનમ્ ઉદિશ્ય જ્ઞાન્ જગાદ, યૂયં કિં દ્રષ્ટું વહિર્મધ્યેપ્રાન્તરમ્ અગચ્છત? કિં વાતેન કમ્પિતં નલં?

VIII વા કિં વીક્ષિતું વહિર્ગતવન્તઃ? કિં પરિહિતસૂક્ષ્મવસનં મનુજમેકં? પશ્યત, યે સૂક્ષ્મવસનાનિ પરિદધતિ, તે રાજધાન્યાં તિષ્ઠન્તિ।

IX તર્હિ યૂયં કિં દ્રષ્ટું બહિરગમત, કિમેકં ભવિષ્યદ્વાદિનં? તદેવ સત્યં યુષ્માનહં વદામિ, સ ભવિષ્યદ્વાદિનોપિ મહાન;

X યતઃ, પશ્ય સ્વકીયદૂતોયં ત્વદગ્રે પ્રેષ્યતે મયા। સ ગત્વા તવ પન્થાનં સ્મયક્ પરિષ્કરિષ્યતિ। એતદ્વચનં યમધિ લિખિતમાસ્તે સોડયં યોહન;

XI અપરં યુષ્માનહં તથ્યં બ્રવીમિ, મજ્જયિતુ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ કોપિ નારીતો નાજાયત; તથાપિ સ્વર્ગરાજ્યમધ્યે સર્વેભ્યો યઃ ક્ષુદ્રઃ સ યોહનઃ શ્રેષ્ઠઃ।

XII અપરઞ્ચ આ યોહનોડઘ યાવત્ સ્વર્ગરાજ્યં બલાદાકાન્તં ભવતિ આક્રમિનશ્ચ જના બલેન તદધિકુર્વન્તિ।

XIII યતો યોહનં યાવત્ સર્વભવિષ્યદ્વાદિભિ ર્વ્યવસ્થયા ચ ઉપદેશઃ પ્રાકાશ્યતા।

XIV યદિ યૂયમિદં વાક્યં ગ્રહીતું શક્નુથ, તર્હિ શ્રેયઃ, યસ્યાગમનસ્ય વચનમાસ્તે સોડયમ્ એલિયઃ।

XV યસ્ય શ્રોતું કર્ણો સ્તઃ સ શૃણોતુ।

XVI એતે વિદ્યમાનજનાઃ કૈ મયોપમીયન્તે? યે બાલકા હટ્ટ ઉપવિશ્ય સ્વં સ્વં બન્ધુમાહૂય વદન્તિ,

XVII વયં યુષ્માકં સમીપે વંશીરવાદ્યામ, કિન્તુ યૂયં નાનૃત્યત; યુષ્માકં સમીપે ચ વચમરોદિમ, કિન્તુ યૂયં ન વ્યલપત, તાદૃશૈ બાલકૈસ્ત ઉપમાયિષ્યન્તે।

XVIII યતો યોહન્ આગત્ય ન ભુક્તવાન્ ન પીતવાંશ્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, સ ભૂતગ્રસ્ત ઇતિ।

XIX મનુજસુત આગત્ય ભુક્તવાન્ પીતવાંશ્ચ, તેન લોકા વદન્તિ, પશ્યત એષ ભોક્તા મદ્યાપાતા ચણ્ડાલપાપિનાં બન્ધશ્ચ, કિન્તુ જ્ઞાનિનો જ્ઞાનવ્યવહારં નિર્દોષં જાનન્તિ।

XX સ યત્ર યત્ર પુરે બહ્વાશ્ચર્ય્ય કર્મ્મ કૃતવાન્, તન્નિવાસિનાં મનઃપરાવૃત્ત્યભાવાત્ તાનિ નગરાણિ પ્રતિ હન્તેત્યુક્તા કથિતવાન્,

XXI હા કોરાસીન્, હા બૈત્સૈદે, યુષ્મન્મધ્યે યદદાશ્ચર્ય્ય કર્મ્મ કૃતં યદિ તત્ સોરસીદોન્નગર અકારિષ્યત, તર્હિ પૂર્વમેવ તન્નિવાસિનઃ શાણવસને ભસ્મનિ ચોપવિશન્તો મનાંસિ પરાવર્તિષ્યન્તા।

XXII તસ્માદહં યુષ્માન્ વદામિ, વિચારદિને યુષ્માકં દશાતઃ સોરસીદોનો દ્દશા સહ્યતરા ભવિષ્યતિ

XXIII અપરઞ્ચ બત કફ્ફર્નાહૂમ્, ત્વં સ્વર્ગ યાવદુન્નતોસિ, કિન્તુ નરકે નિક્ષેપ્સ્યસે, યસ્માત્ ત્વયિ યાન્યાશ્ચર્યાણિ કર્મ્મણ્યકારિષત, યદિ તાનિ સિદોમ્નગર અકારિષ્યન્ત, તર્હિં તદદ્ય યાવદસ્થાસ્યત્!

XXIV કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, વિચારદિને તવ દણ્ડતઃ સિદોમો દણ્ડો સહ્યતરો ભવિષ્યતિ

XXV એતસ્મિન્નેવ સમયે યીશુઃ પુનરુવાચ, હે સ્વર્ગપૃથિવ્યોરેકાધિપતે પિતસ્ત્વં જ્ઞાનવતો વિદુષ્શ્ચ લોકાન્ પ્રત્યેતાનિ ન પ્રકાશ્ય બાલકાન્ પ્રતિ પ્રકાશિતવાન્, ઇતિ હેતોસ્ત્વાં ધન્યં વદામિ

XXVI હે પિતઃ, ઇત્યં ભવેત્ યત ઇદં ત્વદ્દષ્ટાવુત્તમં

XXVII પિત્રા મયિ સર્વાણિ સમર્પિતાનિ, પિતરં વિના કોપિ પુત્રં ન જ્ઞાનાતિ, યાન્ પ્રતિ પુત્રેણ પિતા પ્રકાશ્યતે તાન્ વિના પુત્રાદ્ અન્યઃ કોપિ પિતરં ન જ્ઞાનાતિ

XXVIII હે પરિશ્રાન્તા ભારાકાન્તાશ્ચ લોકા યૂયં મત્સન્નિધિમ્ આગચ્છત, અહં યુષ્માન્ વિશ્રમયિષ્યામિ

XXIX અહં ક્ષમણશીલો નમ્રમનાશ્ચ, તસ્માત્ મમ યુગં સ્વેષામુપરિ ધારયત મત્તઃ શિક્ષધ્વઞ્ચ, તેન યૂયં સ્વે સ્વે મનસિ વિશ્રામં લપ્સ્યધ્વો

XXX યતો મમ યુગમ્ અનાયાસં મમ ભારશ્ચ લઘુઃ

XII

I અનન્તરં યીશુ વિશ્રામવારે શ્ચમધ્યેન ગચ્છતિ, તદા તચ્છિષ્યા બુભુક્ષિતાઃ સન્તઃ શ્ચમઞ્જરીશ્છત્વા છિત્વા ખાદિતુમારભન્તા

II તદ્ વિલોક્ય ફિરૂશિનો યીશું જગદુઃ, પશ્ય વિશ્રામવારે યત્ કર્મ્મકર્ત્તવ્યં તદેવ તવ શિષ્યાઃ કુર્વન્તિ

III સ તાન્ પ્રત્યાવદત, દાયૂદ્ તત્સજ્જિનશ્ચ બુભુક્ષિતાઃ સન્તો યત્ કર્મ્મકુર્વન્ તત્ કિં યુષ્માભિ નર્પિાઠિ?

IV યે દર્શનીયાઃ પૂપાઃ યાજકાન્ વિના તસ્ય તત્સજ્જિમનુજાનાઆભોજનીયાસ્ત ઈશ્વરાવાસં પ્રવિષ્ટેન તેન ભુક્તાઃ

V અન્યચ્ચ વિશ્રામવારે મધ્યેમન્દિરં વિશ્રામવારીયં નિયમં લડ્વન્તોપિ યાજકા નિર્દોષા ભવન્તિ, શાસ્ત્રમધ્યે કિમિદમપિ યુષ્માભિ ન પઠિતં?

VI યુષ્માનહં વદામિ, અત્ર સ્થાને મન્દિરાદપિ ગરીયાન્ એક આસ્તે

VII કિન્તુ દયાયાં મે યથા પ્રીતિ ન તથા યજ્ઞકર્મણિ। એતદ્વચનસ્યાર્થ યદિ યુયમ્ અજ્ઞાસિષ્ટ તર્હિ નિર્દોષાન્ દોષિણો નાકાર્ષ્ટી

VIII અન્યચ્ચ મનુજસુતો વિશ્રામવારસ્યાપિ પતિરાસ્તે

IX અનન્તરં સ તત્સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય તેષાં ભજનભવનં પ્રવિષ્ટવાન્, તદાનીમ્ એકઃ શુષ્કકરામયવાન્ ઉપસ્થિતવાન્

X તતો યીશુમ્ અપવદિતું માનુષાઃ પપ્રચ્છુઃ, વિશ્રામવારે નિરામયત્વં કરણીયં ન વા?

XI તેન સ પ્રત્યુવાય, વિશ્રામવારે યદિ કસ્યચિદ્ અવિ ગર્ત્તે પતતિ, તર્હિ યસ્તં ધૃત્વા ન તોલયતિ, એતાદૃશો મનુજો યુષ્માકં મધ્યે ક આસ્તે?

XII અવે માનવઃ કિં નહિ શ્રેયાન્? અતો વિશ્રામવારે હિતકર્મ કર્તવ્યં

XIII અનન્તરં સ તં માનવં ગદિતવાન્, કરં પ્રસારય; તેન કરે પ્રસારિતે સોન્યકરવત્ સ્વસ્થોડભવત્

XIV તદા ફિરૂશિનો બહિર્ભૂય કથં તં હનિષ્યામ ઇતિ કુમન્ત્રણાં તત્પ્રાતિકૂલ્યેન ચક્ષુઃ।

XV તતો યીશુસ્તદ્ વિદિત્વા સ્થનાન્તરં ગતવાન્; અન્યેષુ બહુનરેષુ તત્પશ્યાદ્ ગતેષુ તાન્ સ નિરામયાન્ કૃત્વા ઇત્યાજ્ઞાપયત્,

XVI યૂયં માં ન પરિયાયયતા

XVII તસ્માત્ મમ પ્રીયો મનોનીતો મનસસ્તુષ્ટિકારકઃ। મદીયઃ સેવકો યસ્તુ વિદ્યતે તં સમીક્ષતાં। તસ્યોપરિ સ્વકીયાત્મા મયા સંસ્થાપયિષ્યતો તેનાન્યદેશજાતેષુ વ્યવસ્થા સંપ્રકાશ્યતો

XVIII કેનાપિ ન વિરોધં સ વિવાદઞ્ચ કરિષ્યતિ। ન ચ રાજપથે તેન વચનં શ્રાવયિષ્યતો

XIX વ્યવસ્થા ચલિતા યાવત્ નહિ તેન કરિષ્યતો તાવત્ નલો વિદીર્ણોડપિ ભંક્ષ્યતે નહિ તેન ચા તથા સધૂમવર્તિન્ન ચ ન સ નિર્વાપયિષ્યતો

XX પ્રત્યાશાઞ્ચ કરિષ્યન્તિ તન્નામ્નિ ભિન્નદેશજાઃ।

XXI यान्येतानि वयनानि यिशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तान्यासन्, तानि सङ्कलान्यभवन्।

XXII अनन्तरं लोके स्तत्समीपम् आनीतो भूतग्रस्तान्धमूकैकमनुजस्तेन स्वस्थीकृतः, ततः सोऽन्धो मूको द्रष्टुं वक्तुञ्चारब्धवान्।

XXIII अनेन सर्वे विस्मिताः कथयाञ्चक्रुः, अेषः किं दायूदः सन्तानो नहि?

XXIV किन्तु डिङ्गशिनस्तत् श्रुत्वा गदितवन्तः, बाब्सिबूब्नाम्नो भूतराजस्य साहाय्यं विना नायं भूतान् त्याजयति।

XXV तदानीं यीशुस्तेषाम् एति मानसं विज्ञाय तान् अवदत् किञ्चन राज्यं यदि स्वविपक्षाद् भिद्यते, तर्हि तत् उच्छिद्यते; यय्य किञ्चन नगरं वा गृहं स्वविपक्षाद् विभिद्यते, तत् स्थातुं न शक्नोति।

XXVI तद्गतं शयतानो यदि शयतानं बहिः कृत्वा स्वविपक्षात् पृथक् पृथक् भवति, तर्हि तस्य राज्यं केन प्रकारेण स्थास्यति?

XXVII अहञ्च यदि बाब्सिबूब्ना भूतान् त्याजयामि, तर्हि युष्माकं सन्तानाः केन भूतान् त्याजयन्ति? तस्माद् युष्माकम् अतद्विचारयितारस्त एव भविष्यन्ति।

XXVIII किन्तवहं यदीश्वरात्मना भूतान् त्याजयामि, तर्हीश्वरस्य राज्यं युष्माकं सन्निधिमागतवत्।

XXIX अन्यञ्च कोपि बलवन्तं ज्ञानं प्रथमतो न बद्ध्वा केन प्रकारेण तस्य गृहं प्रविश्य तद्द्वार्यादि लोठयितुं शक्नोति? किन्तु तत् कृत्वा तदीयगृहस्य द्वार्यादि लोठयितुं शक्नोति।

XXX यः कश्चित् मम स्वपक्षीयो नहि स विपक्षीय आस्ते, यश्च मया साकं न संगृह्णाति, स विकिरति।

XXXI अतरेव युष्मानहं वदामि, मनुजानां सर्वप्रकारपापानां निन्दयाश्च मर्षणं भवितुं शक्नोति, किन्तु पवित्रस्यात्मनो विरुद्धनिन्दाया मर्षणं भवितुं न शक्नोति।

XXXII યો મનુજસુતસ્ય વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ, તસ્યાપરાધસ્ય ક્ષમા ભવિતું શક્નોતિ, કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ પવિત્રસ્યાત્મનો વિરુદ્ધાં કથાં કથયતિ નેહલોકે ન પ્રેત્ય તસ્યાપરાધસ્ય ક્ષમા ભવિતું શક્નોતિ।

XXXIII પાદપં યદિ ભદ્રં વદથ, તર્હિ તસ્ય ફલમપિ સાધુ વક્તવ્યં, યદિ ચ પાદપં અસાધુ વદથ, તર્હિ તસ્ય ફલમપ્યસાધુ વક્તવ્યં; યતઃ સ્વીયસ્વીયફલેન પાદપઃ પરિચીયતે।

XXXIV રે ભુજગવંશા યૂયમસાધવઃ સન્તઃ કથં સાધુ વાક્યં વક્તું શક્યથ? યસ્માદ્ અન્તઃકરણસ્ય પૂર્ણભાવાનુસારાદ્ વદનાદ્ વયો નિર્ગચ્છતિ।

XXXV તેન સાધુર્માનવોડન્તઃકરણરૂપાત્ સાધુભાણડાગારાત્ સાધુ દ્રવ્યં નિર્ગમયતિ, અસાધુર્માનુષસ્ત્વસાધુભાણડાગારાદ્ અસાધુવસ્તૂનિ નિર્ગમયતિ।

XXXVI કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વદામિ, મનુજા યાવન્ત્યાલસ્યવચાંસિ વદન્તિ, વિચારદિને તદ્દુત્તરમવશ્યં દાતવ્યં,

XXXVII યતસ્ત્વં સ્વીયવચોભિ નિરપરાધઃ સ્વીયવચોભિશ્ચ સાપરાધો ગણિષ્યસે।

XXXVIII તદાનીં કતિપયા ઉપાધ્યાયાઃ ફિરૂશિનશ્ચ જગદુઃ, હે ગુરો વયં ભવન્તઃ કિન્ત્વન લક્ષ્મ દિદ્દક્ષામઃ।

XXXIX તદા સ પ્રત્યુક્તવાન્, દુષ્ટો વ્યભિચારી ચ વંશો લક્ષ્મ મૃગયતે, કિન્તુ ભવિષ્યદ્વાદિનો યૂનસો લક્ષ્મ વિહાયાન્યત્ કિમપિ લક્ષ્મ તે ન પ્રદર્શયિષ્યન્તે।

XL યતો યૂનમ્ યથા ત્ર્યહોરાત્રં બૃહન્મીનસ્ય કુક્ષાવાસીત્, તથા મનુજપુત્રોપિ ત્ર્યહોરાત્રં મેદિન્યા મધ્યે સ્થાસ્યતિ।

XLI અપરં નીનિવીયા માનવા વિચારદિન એતદ્વંશીયાનાં પ્રતિકૂલમ્ ઉત્થાય તાન્ દોષિણઃ કરિષ્યન્તિ, યસ્માત્તે યૂનસ ઉપદેશાત્ મનાંસિ પરાવર્તયાન્નકિરે, કિન્ત્વત્ર યૂનસોપિ ગુરુતર એક આસ્તે।

XLII પુનશ્ચ દક્ષિણદેશીયા રાજી વિચારદિન એતદ્વંશીયાનાં પ્રતિકૂલમુત્થાય તાન્ દોષિણઃ કરિષ્યતિ યતઃ સા રાજી સુલેમનો વિદ્યાયાઃ કથાં શ્રોતું મેદિન્યાઃ સીમ્ન આગચ્છત્, કિન્તુ સુલેમનોપિ ગુરુતર એકો જનોડત્ર આસ્તે।

XLIII અપરં મનુજાદ્ બહિર્ગતો ડપવિત્રભૂતઃ શુષ્કસ્થાનેન ગત્વા વિશ્રામં ગવેષયતિ, કિન્તુ તદલભમાનઃ સ વક્તિ, યસ્મા; નિકેતનાદ્ આગમં, તદેવ વેશમ પકાવૃત્ય યામિ

XLIV પશ્ચાત્ સ તત્ સ્થાનમ્ ઉપસ્થાય તત્ શૂન્યં માઞ્ઞિર્જતં શોભિતઞ્ચ વિલોક્ય વ્રજન્ સ્વતોપિ દુષ્ટતરાન્ અન્યસપ્તભૂતાન્ સઙ્ગિનઃ કરોતિ

XLV તતસ્તે તત્ સ્થાનં પ્રવિશ્ય નિવસન્તિ, તેન તસ્ય મનુજસ્ય શેષદશા પૂર્વદશાતોતીવાશુભા ભવતિ, એતેષાં દુષ્ટવંશ્યાનામપિ તથૈવ ઘટિષ્યતે

XLVI માનવેભ્ય એતાસાં કથનાં કથનકાલે તસ્ય માતા સહજાશ્ચ તેન સાકં કાશ્ચિત્ કથાં કથયિતું વાગ્મ્નન્તો બહિરેવ સ્થિતવન્તઃ!

XLVII તતઃ કશ્ચિત્ તસ્મૈ કથિતવાન્, પશ્ય તવ જનની સહજાશ્ચ ત્વયા સાકં કાશ્ચન કથાં કથયિતું કામયમાના બહિસ્તિષ્ઠન્તિ

XLVIII કિન્તુ સ તં પ્રત્યવદત્, મમ કા જનની? કે વા મમ સહજા:?

XLIX પશ્ચાત્ શિષ્યાન્ પ્રતિ કરં પ્રસાર્ય કથિતવાન્, પશ્ય મમ જનની મમ સહજાશ્ચૈતે;

L યઃ કશ્ચિત્ મમ સ્વર્ગસ્થસ્ય પિતુરિષ્ટં કર્મ કરુતે, સએવ મમ ભ્રાતા ભગિની જનની ચા

XIII

I અપરઞ્ચ તસ્મિન્ દિને યીશુઃ સદ્મનો ગત્વા સરિત્પતે રોઘસિ સમુપવિવેશા

II તત્ર તત્સન્નિઘૌ બહુજનાનાં નિવહોપસ્થિતેઃ સ તરણિમારુદ્ય સમુપાવિશત્, તેન માનવા રોઘસિ સ્થિતવન્તઃ!

III તદાનીં સ દૃષ્ટાન્તૈસ્તાન્ ઇત્યં બહુશ ઉપદિષ્ટવાન્ પશ્યત, કશ્ચિત્ કૃષીવલો બીજાનિ વપ્તું બહિર્જગામ,

IV તસ્ય વપનકાલે કતિપયબીજેષુ માર્ગપાર્શ્વે પતિતેષુ વિહગાસ્તાનિ ભક્ષિતવન્તઃ!

V અપરં કતિપયબીજેષુ સ્તોકમૃદ્યુક્તપાષાણે પતિતેષુ મૃદલ્પત્વાત્ તત્ક્ષણાત્ તાન્યદ્કુરિતાનિ,

VI किन्तु रवावुदिते दग्धानि तेषां मूलाप्रविष्टत्वात् शुष्कतां गतानि या

VII अपरं कतिपयबीजेषु कण्टकानां मध्ये पतितेषु कण्टकान्येधित्वा तानि जग्रसुः।

VIII अपरञ्च कतिपयबीजानि उर्व्वरायां पतितानि; तेषां मध्ये कानियित् शतगुणानि कानियित् षष्टिगुणानि कानियित् त्रिंशदगुणानि क्लानि क्लितवन्ति।

IX श्रोतुं यस्य श्रुती आसाते स शृणुयात्।

X अनन्तरं शिष्यैरागत्य सोऽपृच्छयत्, भवता तेभ्यः कुतो दृष्टान्तकथा कथ्यते?

XI ततः स प्रत्यवदत्, स्वर्गराज्यस्य निगूढां कथां वेदितुं युष्मभ्यं सामर्थ्यमदायि, किन्तु तेभ्यो नादायि।

XII यस्माद् यस्यान्तिके वर्द्धते, तस्मादेव दायिष्यते, तस्मात् तस्य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु यस्यान्तिके न वर्द्धते, तस्य यत् किञ्चनास्ते, तदपि तस्माद् आदायिष्यते।

XIII ते पश्यन्तोपि न पश्यन्ति, शृण्वन्तोपि न शृण्वन्ति, बुध्यमाना अपि न बुध्यन्ते य, तस्मात् तेभ्यो दृष्टान्तकथा कथ्यते।

XIV यथा कर्णैः श्रोष्यथ यूयं वै किन्तु यूयं न भोत्स्यथा नेत्रैर्द्रक्ष्यथ यूयञ्च परिज्ञातुं न शक्यथा ते मानुषा यथा नैव परिपश्यन्ति लोयनैः। कर्णै र्यथा न शृण्वन्ति न बुध्यन्ते य मानसैः। व्यावर्तितेषु यित्तेषु काले कुत्रापि तैर्जनैः। मत्तस्ते मनुजः स्वस्था यथा नैव भवन्ति या तथा तेषां मनुष्याणां क्रियन्ते स्थूलबुद्ध्यः। अधिरीभूतकर्षाश्च ज्ञाताश्च मुद्रिता दृशः।

XV यदेतानि वयनानि यिशयियभविष्यद्वादिना प्रोक्तानि तेषु तानि क्लन्ति।

XVI किन्तु युष्माकं नयनानि धन्यानि, यस्मात् तानि वीक्षन्ते; धन्याश्च युष्माकं शब्दग्रहाः, यस्मात् तैराकर्ष्यते।

XVII मया यूयं तथ्यं वयाभि युष्माभि र्यद्यद् वीक्ष्यते, तद् बहवो भविष्यद्वादिनो धार्मिकाश्च मानवा दिदृक्षन्तोपि द्रष्टुं नालभन्त, पुनश्च यूयं यद्यत् शृणुथ, तत् ते श्श्रूषमाणा अपि श्रोतुं नालभन्त।

XXVIII कृषीवलीयदृष्टान्तस्यार्थं शृणुता

XIX मार्गपार्श्वे बीजान्युप्तानि तस्यार्थं अेषः, यदा कश्चित् राज्यस्य कथां निशम्य न बुध्यते, तदा पापात्मागत्य तदीयमनस उप्तां कथां हरन् नयति।

XX अपरं पाषाणस्थले बीजान्युप्तानि तस्यार्थं अेषः; कश्चित् कथां श्रुत्वैव उर्ध्वयित्तेन गृह्णाति,

XXI किन्तु तस्य मनसि मूलाप्रविष्टत्वात् स किञ्चित्कालमात्रं स्थिरस्तिष्ठति; पश्चात् तत्कथाकारणात् कोपि क्लेस्ताऽना वा येत् जायते, तर्हि स तत्क्षणाद् विघ्नमेति।

XXII अपरं कण्टकानां मध्ये बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; केनयित् कथायां श्रुतायां सांसारिकयिन्ताभिर्भ्रान्तिभिश्च सा ग्रस्यते, तेन सा मा विह्वला भवति।

XXIII अपरम् उर्वरायां बीजान्युप्तानि तदर्थं अेषः; ये तां कथां श्रुत्वा बुध्यन्ते, ते इक्षिताः सन्तः केयित् शतगुणानि केयित षष्टिगुणानि केयित् त्रिंशद्गुणानि इलानि जनयन्ति।

XXIV अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुपस्थाप्य तेभ्यः कथयामास; स्वर्गीयराज्यं तादृशेन केनयिद् गृहस्थेनोपमीयते, येन स्वीयक्षेत्रे प्रशस्तबीजान्यौष्यन्त।

XXV किन्तु क्षणदायां सकललोकेषु सुप्तेषु तस्य रिपुरागत्य तेषां गोधूमबीजानां मध्ये वन्ययवमबीजान्युप्त्वा वप्राज।

XXVI ततो यदा बीजेभ्योऽङ्कुरा जायमानाः कण्टिशानि धृतवन्तः; तदा वन्ययवसान्यपि दृश्यमानान्यभवन्।

XXVII ततो गृहस्थस्य दासेया आगम्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, हे मडेच्छ, भवता किं क्षेत्रे भद्रबीजानि नौष्यन्त? तथात्वे वन्ययवसानि कृत आयन्?

XXVIII तदानीं तेन ते प्रतिगदिताः, केनयित् रिपुणा कर्ममकारि दासेयाः कथयामासुः, वयं गत्वा तान्युत्पाप्य क्षिपामो भवतः कीदृशीच्छा जायते?

XXIX तेनावादि, नडि, शङ्केडळं वन्ययवसोत्पाटनकाले युष्माभिस्तैः साकं गोधूमा अच्युत्पाटिष्यन्ते।

XXX अतः शस्यकर्त्तनकालं यावद् उभयान्यपि सड वद्धन्तां, पश्चात् कर्त्तनकाले कर्त्तकान् वक्ष्यामि, यूयमादौ वन्ययवसानि संगृह्य द्वाडयितुं वीटिका बद्ध्वा स्थापयत; किन्तु सर्व्वे गोधूमा युष्माभिर् भाण्डागारं नीत्वा स्थाप्यन्ताम्।

XXXI अनन्तरं सोपराभेकां दृष्टान्तकथामुत्थाप्य तेभ्यः कथितवान् कश्चिन्मनुजः सर्षपबीजभेकं नीत्वा स्वक्षेत्र उवापा।

XXXII सर्षपबीजं सर्व्वस्माद् बीजात् क्षुद्रमपि सद्दुक्कुरितं सर्व्वस्मात् शाकात् बृहद् भवति; स तादृशस्तरु भवति, यस्य शापासु नभसः जगा आगत्य निवसन्ति; स्वर्गीयराज्यं तादृशस्य सर्षपैकस्य समम्।

XXXIII पुनरपि स उपमाकथामेकां तेभ्यः कथयाञ्चकार; कायन योषित् यत् किण्वमादाय द्रोणत्रयमितगोधूमयूर्णानां मध्ये सर्व्वेषां मिश्रीभवनपर्यन्तं समाच्छाद्य निधत्तवती, तत्किण्वमिव स्वर्गराज्यं।

XXXIV एतथं यीशुर्मनुजनिवहानां सन्निधावुपमाकथाभिरेतान्याभ्यानानि कथितवान् उपमां विना तेभ्यः किमपि कथां नाकथयत्।

XXXV अतेन दृष्टान्तीयेन वाक्येन व्यादाय वदनं निजं अहं प्रकाशयिष्यामि गुप्तवाक्यं पुराभवां यदेतद्वयनं भविष्यद्वादिना प्रोक्तमासीत्, तत् सिद्धमभवत्।

XXXVI सर्व्वान् मनुजान् विसृज्य यीशौ गृहं प्रविष्टे तस्मिन् आगत्य यीशवे कथितवन्तः, क्षेत्रस्य वन्ययवसीयदृष्टान्तकथाम् भवान् अस्मान् स्पष्टीकृत्य वदतु।

XXXVII ततः स प्रत्युवाय, येन भद्रबीजान्युप्यन्ते स मनुजपुत्रः,

XXXVIII क्षेत्रं जगत्, भद्रबीजानी राज्यस्य सन्तानाः,

XXXIX वन्ययवसानि पापात्मनः सन्तानाः। येन रिपुणा तान्युप्तानि स शयतानः, कर्त्तनसमयश्च जगतः शेषः, कर्त्तकाः स्वर्गीयदूताः।

XL यथा वन्ययवसानि संगृह्य द्वाहन्ते, तथा जगतः शेषे भविष्यति;

XL1 અર્થાત્ મનુજસુતઃ સ્વાંયદ્ધૂતાન્ પ્રેષયિષ્યતિ, તેન તે ચ તસ્ય રાજ્યાત્ સર્વાન્ વિઘ્નકારિણોડધાર્મિકલોકાંશ્ચ સંગૃહ્ય

XLII યત્ર રોઢનં દન્તઘર્ષણઞ્ચ ભવતિ, તત્રાગ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્સ્યન્તિ।

XLIII તદાનીં ધાર્મિકલોકાઃ સ્વેષાં પિતૂ રાજ્યે ભાસ્કરઇવ તેજસ્વિનો ભવિષ્યન્તિ શ્રોતું યસ્ય શ્રુતી આસાતે, મ શૃણુયાત્।

XLIV અપરઞ્ચ ક્ષેત્રમધ્યે નિધિં પશ્યન્ યો ગોપયતિ, તતઃ પરં સાનન્દો ગત્વા સ્વીયસર્વ્વસ્વં વિક્રીય તક્ષેત્રં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં

XLV અન્યઞ્ચ યો વણિક્ ઉત્તમાં મુક્તાં ગવેષયન્

XLVI મહાર્ધાં મુક્તાં વિલોક્ય નિજસર્વ્વસ્વં વિક્રીય તાં ક્રીણાતિ, સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યં।

XLVII પુનશ્ચ સમુદ્રો નિક્ષિપ્તઃ સર્વપ્રકારમીનસંગ્રાહ્યાનાયઇવ સ્વર્ગરાજ્યં।

XLVIII તસ્મિન્ આનાયે પૂર્ણે જના યથા રોઢસ્યુત્તોલ્ય સમુપવિશ્ય પ્રશસ્તમીનાન્ સંગ્રહ્ય ભાજનેષુ નિદઘતે, કુલ્સિતાન્ નિક્ષિપન્તિ;

XLIX તથૈવ જગતઃ શેષે ભવિષ્યતિ, ફલતઃ સ્વર્ગીયદ્ધૂતા આગત્ય પુણ્યવજ્જનાનાં મધ્યાત્ પાપિનઃ પૃથક્ કૃત્વા વહ્નિકુણ્ડે નિક્ષેપ્સ્યન્તિ,

L તત્ર રોઢનં દન્તૈ દન્તઘર્ષણઞ્ચ ભવિષ્યતઃ।

LI યીશુના તે પૃષ્ઠા યુષ્માભિઃ કિમેતાન્યાપ્યાનાન્યબુઢ્યન્ત? તદા તે પ્રત્યવદન્, સત્યં પ્રભો।

LII તદાનીં સ કથિતવાન્, નિજભાણ્ડાગારાત્ નવીનપુરાતનાનિ વસ્તૂનિ નિર્ગમયતિ યો ગૃહસ્થઃ સ ઇવ સ્વર્ગરાજ્યમધિ શિક્ષિતાઃ સ્વર્વ ઉપદેષ્ટારઃ।

LIII અનન્તરં યીશુરેતાઃ સર્વા દૃષ્ટાન્તકથાઃ સમાપ્ય તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રતસ્થો અપરં સ્વદેશમાગત્ય જનાન્ ભજનભવન ઉપદિષ્ટવાન્;

LIV તે વિસ્મયં ગત્વા કથિતવન્ત એતસ્યૈતાદૃશં જ્ઞાનમ્ આશ્ચર્ય્ય કર્મ્મ ય કસ્માદ્ અજ્ઞાયત?

LV કિમયં સૂત્રધારસ્ય પુત્રો નહિ? એતસ્ય માતુ નામ ય કિં મરિયમ્ નહિ? યાકુબ્-યૂષક્-શિમોન્-યિહૂદાશ્ચ કિમેતસ્ય ભ્રાતરો નહિ?

LVI એતસ્ય ભગિન્યશ્ચ કિમસ્માકું મધ્યે ન સન્તિ? તર્હિ કસ્માદયમેતાનિ લબ્ધવાન્? ઇત્યં સ તેષાં વિઘ્નરૂપો બભૂવ;

LVII ततो यीशुना निगदितं स्वदेशीयजनानां मध्यं विना भविष्यद्वादी
कुत्राप्यन्यत्र नासम्मान्यो भवती।

LVIII तेषामविश्वासहेतोः स तत्र स्थाने बह्वाश्चर्यकर्माणि न
कृतवान्।

XIV

I तदानीं राजा डेरोद् यीशो र्यशः श्रुत्वा निजदासेयान् जगाद्,

II अेष मञ्जयिता योडन्, प्रमितेभयस्तस्योत्थानात् तेनेत्यमद्भुतं
कर्म प्रकाश्यते।

III पुरा डेरोद् निजभ्रातुः झिलिपो जयाया डेरोदीयाया अनुरोधाद्
योडनं धारयित्वा बद्धा कारायां स्थापितवान्।

IV यतो योडन् उक्तवान्, अत्सयाः संग्रहो भवतो नोयितः।

V तस्मात् नृपतिस्तं हन्तुमिच्छन्नपि लोकेभ्यो विभयाञ्चकार; यतः
सर्वे योडनं भविष्यद्वादिनं मेनिरे।

VI किन्तु डेरोदो जन्माडीयमह उपस्थिते डेरोदीयाया दृष्टिता तेषां
समक्षं नृतित्वा डेरोदमप्रीत्यत्।

VII तस्मात् भूपतिः शपथं कुर्वन् एति प्रत्यज्ञासीत्, त्वया यद्
याच्यते, तदेवाहं दास्यामि।

VIII सा कुमारी स्वीयमातुः शिक्षां लब्धा बभाषे, मञ्जयितुर्योडन
उत्तमाङ्गं भाजने समानीय मह्यं विश्राणया।

IX ततो राजा शुशोय, किन्तु भोजनायोपविशतां सङ्गिनां
स्वकृतशपथस्य यानुरोधात् तत् प्रदातुम आदिदेश।

X पश्चात् कारां प्रति नरं प्रहित्य योडन उत्तमाङ्गं छित्वा।

XI तत् भाजन आनाय्य तस्यै कुमार्यै व्यश्राणयत्, ततः सा
स्वजनन्याः समीपं तन्निनाया।

XII पश्चात् योडनः शिष्या आगत्य कायं नीत्वा श्मशाने
स्थापयामासुस्ततो यीशोः सन्निधिं प्रणित्वा तद्दार्तां बभाषिरे।

XIII अनन्तरं यीशुरिति निशब्दं नावा निर्जनस्थानम् अकाडी
गतवान्, पश्चात् मानवास्तत् श्रुत्वा नानानगरेभ्य आगत्य
पदैस्तत्पश्चाद् एयुः।

XIV તદાનીં યીશુ બંહિરાગત્ય મહાન્તં જનનિવહં નિરીક્ષ્ય તેષુ કારણિકઃ મન્ તેષાં પીડિતજનાન્ નિરામયાન્ ચકારા

XV તતઃ પરં સન્ધ્યાયાં શિષ્યાસ્તદન્ટિકમાગત્ય કથયાઞ્ચક્રુઃ, ઇદં નિર્જનસ્થાનં વેલાપ્યવસન્નાઃ; તસ્માત્ મનુજાન્ સ્વસ્વગ્રામં ગન્તું સ્વાર્થં ભક્ષ્યાણિ ક્રેતુઞ્ચ ભવાન્ તાન્ વિસૃજતુ|

XVI કિન્તુ યીશુસ્તાનવાદીત્, તેષાં ગમને પ્રયોજનં નાસ્તિ, યૂયમેવ તાન્ ભોજયતા|

XVII તદા તે પ્રત્યવદન્, અસ્માકમત્ર પૂપપઞ્ચકં મીનદ્વયઞ્ચાસ્તો

XVIII તદાનીં તેનોક્તં તાનિ મદન્ટિકમાનયતા|

XIX અનન્તરં સ મનુજાન્ યવસોપર્યુપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયામાસઃ; અપર તત્ પૂપપઞ્ચકં મીનદ્વયઞ્ચ ગૃહ્ણન્ સ્વર્ગં પ્રતિ નિરીક્ષ્યેશ્વરીયગુણાન્ અનૂઘ ભંક્ત્વા શિષ્યેભ્યો દત્તવાન્, શિષ્યાશ્ચ લોકેભ્યો દદુઃ|

XX તતઃ સર્વે ભુક્ત્વા પરિતૃપ્તવન્તઃ, તતસ્તદવશિષ્ટભક્ષ્યૈઃ પૂર્ણાન્ દ્વાદશઽલકાન્ ગૃહીતવન્તઃ|

XXI તે ભોક્તારઃ સ્ત્રીબાલકાંશ્ચ વિહાય પ્રાયેણ પઞ્ચ સહસ્રાણિ પુમાંસ આસન્|

XXII તદનન્તરં યીશુ લોકાનાં વિસર્જનકાલે શિષ્યાન્ તરણિમારોઢું સ્વાગ્રે પારં યાતુઞ્ચ ગાઢમાદિષ્ટવાન્|

XXIII તતો લોકેષુ વિસૃષ્ટેષુ સ વિવિક્તે પ્રાર્થયિતું ગિરિમેકં ગત્વા સન્ધ્યાં યાવત્ તત્રૈકાકી સ્થિતવાન્|

XXIV કિન્તુ તદાનીં સમ્મુખવાતત્વાત્ સરિત્પતે મધ્યે તરફૈસ્તરણિર્દોલાયમાનાભવત્|

XXV તદા સ યામિન્યાશ્ચતુર્થપ્રહરે પદ્ભ્યાં વ્રજન્ તેષામન્તિકં ગતવાન્|

XXVI કિન્તુ શિષ્યાસ્તં સાગરોપરિ વ્રજન્તં વિલોક્ય સમુદ્વિગ્ના જગદુઃ, એષ ભૂત ઇતિ શક્કમાના ઉચ્ચૈઃ શબ્દાયાઞ્ચક્રિરે યા

XXVII તદૈવ યીશુસ્તાનવદત્, સુસ્થિરા ભવત, મા ભૈષ્ટ, એષોઽહમ્|

XXVIII તતઃ પિતર ઇત્યુક્તવાન્, હે પ્રભો, યદિ ભવાનેવ, તર્હિ માં ભવત્સમીપં યાતુમાજ્ઞાપયતુ|

XXIX ततः तेनादिष्टः पितरस्तरणितीऽवरुह्य यीशेऽरन्तिकं प्राप्तुं तोयोपरि वप्राञ्च।

XXX किन्तु प्रयाणं पवनं विलोक्य भयात् तोये मंक्तुम् आरेभे, तस्माद् उच्यैः शब्दायमानः कथितवान्, हे प्रभो, मामवतु।

XXXI यीशुस्तत्क्षणात् करं प्रसार्य तं धरन् उक्तवान्, हे स्तोत्रप्रत्ययिन् त्वं कुतः समशेथाः?

XXXII अनन्तरं तयोस्तरणिमाऽद्भयोः पवनो निववृते।

XXXIII तदानीं ये तरण्यामासन्, त आगत्य तं प्रणोभ्य कथितवन्तः, यथार्थस्त्वमेवेश्वरसुतः।

XXXIV अनन्तरं पारं प्राप्य ते गिनेषरन्नामकं नगरमुपतस्थुः,

XXXV तदा तत्रत्या जना यीशुं परियीय तद्देशस्य यतुर्दिशो वार्तां प्रहित्य यत्र यावन्तः पीडिता आसन्, तावतमेव तदन्तिकमानयामासुः।

XXXVI अपरं तदीयवसनस्य ग्रन्थिमात्रं स्पृष्टुं विनीय यावन्तो जनास्तत् स्पर्शं यच्छिरे, ते सर्वमेव निरामया बभूवुः।

XV

I अपरं यिऽशात्मनगरीयाः कतिपया अध्यापकाः किऽशिनश्च यीशोः समीपमागत्य कथयामासुः,

II तव शिष्याः किमर्थम् अप्रक्षालितकरैर् भक्षित्वा परम्परागतं प्राचीनानां व्यवहारं लङ्घन्ते?

III ततो यीशुः प्रत्युवाच, यूयं परम्परागतायारेण कुत ईश्वराज्ञां लङ्घध्वे।

IV ईश्वर इत्याज्ञापयत्, त्वं निजपितरौ संमन्येथाः, येन य निजपितरौ निन्द्येते, स निश्चितं भ्रियेत;

V किन्तु यूयं वदथ, यः स्वजनकं स्वजननीं वा वाक्यमिदं वदति, युवां मत्तो यल्लभेथे, तत् न्यविद्यत,

VI स निजपितरौ पुनर्न संमंस्यतो इत्थं यूयं परम्परागतेन स्वेषामायारेणेश्वरीयाज्ञां लुम्पथा।

VII रे कपटिनः सर्वे यिशयियो युष्मानधि भविष्यद्ग्रयनान्येतानि सम्यग् उक्तवान्।

VIII वदने र्मनुजा अते समायान्ति मदन्तिकं तथाधरै र्मदीयञ्च मानं कुर्वन्ति ते नराः।

IX किन्तु तेषां मनो मत्तो विदूरमेव तिष्ठति। शिक्षयन्तो विधीन् त्राज्ञा भञ्जन्ते मां मुधैव तो

X ततो यीशु लोकां आहूय प्रोक्तवान्, यूयं श्रुत्वा बुध्यध्वं।

XI यन्मुषं प्रविशति, तत् मनुजम् अमेध्यं न करोति, किन्तु यदास्यात् निर्गच्छति, तदेव मानुषममेधी करोती।

XII तदानीं शिष्या आगत्य तस्मै कथयाञ्चक्रुः, अंतां कथां श्रुत्वा किंशिनो व्यरञ्जयन्त, तत् किं भवता ज्ञायते?

XIII स प्रत्यवदत्, मम स्वर्गस्थः पिता यं कञ्चिदङ्कुरं नारोपयत्, स उत्पाद्यते।

XIV ते तिष्ठन्तु, ते अन्धमनुजानाम् अन्धमार्गदर्शका अेव; यधन्धोऽन्धं पन्थानं दर्शयति, तर्ह्युभौ गर्ते पततः।

XV तदा पितरस्तं प्रत्यवदत्, दृष्टान्तमिममस्मान् बोधयतु।

XVI यीशुना प्रोक्तं, यूयमद्य यावत् किमबोधाः स्थ?

XVII कथामिमां किं न बुध्यध्वे ? यदास्यं प्रेविशति, तद् उदरे पतन् बडिर्निर्याति,

XVIII किन्त्वास्याद् यन्निर्याति, तद् अन्तःकरणात् निर्यातत्वात् मनुजममेध्यं करोति।

XIX यतोऽन्तःकरणात् कुयिन्ता अधः पारदारिकता वेश्यागमनं यैर्यं मिथ्यासाक्ष्यम् ईश्वरनिन्दा यैतानि सर्वाणि निर्यान्ति।

XX अेतानि मनुष्यमपवित्री कुर्वन्ति किन्त्वप्रक्षालितकरेण भोजनं मनुजममेध्यं न करोति।

XXI अनन्तरं यीशुस्तस्मात् स्थानात् प्रस्थाय सोरसीदोन्नगरयोः सीमामुपतस्थौ।

XXII તદા તત્સીમાતઃ કાચિત્ કિનાનીયા યોષિદ્ આગત્ય તમુચ્ચૈરુવાય, હે પ્રભો દાયૂદઃ સન્તાન, મમૈકા દુહિતાસ્તે સા ભૂતગ્રસ્તા સતી મહાકલેશં પ્રાપ્નોતિ મમ દયસ્વા

XXIII કિન્તુ યીશુસ્તાં કિમપિ નોક્તવાન્, તતઃ શિષ્યા આગત્ય તં નિવેદયામાસુઃ, એષા યોષિદ્ અસ્માકં પશ્ચાદ્ ઉચ્ચૈરાહૂયાગચ્છતિ, એનાં વિસૃજતુ!

XXIV તદા સ પ્રત્યવદત્, ઇસ્રાયેલ્ગોત્રસ્ય હારિતમેષાન્ વિના કસ્યાપ્યન્યસ્ય સમીપં નાહં પ્રેષિતોસ્મિ

XXV તતઃ સા નારીસમાગત્ય તં પ્રણમ્ય જગાદ, હે પ્રભો મામુપકુરુ

XXVI સ ઉક્તવાન્, બાલકાનાં ભક્ષ્યમાદાય સારમેયેભ્યો દાનં નોચિતાં

XXVII તદા સા બભાષે, હે પ્રભો, તત્ સત્યં, તથાપિ પ્રભો ભ્રાત્રાદ્ યદુચ્છિષ્ટં પતતિ, તત્ સારમેયાઃ ખાદન્તિ

XXVIII તતો યીશુઃ પ્રત્યવદત્, હે યોષિત્, તવ વિશ્વાસો મહાન્ તસ્માત્ તવ મનોભિલષિતં સિદ્ધ્યતુ, તેન તસ્યાઃ કન્યા તસ્મિન્નેવ દણ્ડે નિરામયાભવત્!

XXIX અનન્તરં યીશસ્તસ્માત્ સ્થાનાત્ પ્રસ્થાય ગાલીલ્સાગરસ્ય સન્નિધિમાગત્ય ધરાધરમારુહ્ય તત્રોપવિવેશ

XXX પશ્ચાત્ જનનિવહી બહૂન્ ખન્નાન્ધમૂકશુષ્કરમાનુષાન્ આદાય યીશોઃ સમીપમાગત્ય તચ્ચરણાન્તિકે સ્થાપયામાસુઃ, તતઃ સા તાન્ નિરામયાન્ અકરોત્!

XXXI ઇત્યં મૂકા વાક્ચં વદન્તિ, શુષ્કકરાઃ સ્વાસ્થ્યમાયાન્તિ, પજ્જ્વો ગચ્છન્તિ, અન્ધા વીક્ષન્તે, ઇતિ વિલોક્ય લોકા વિસ્મયં મન્યમાના ઇસ્રાયેલ ઈશ્વરં ધન્યં બભાષિરે

XXXII તદાનીં યીશુઃ સ્વશિષ્યાન્ આહૂય ગદિતવાન્, એતજ્જનનિવહેષુ મમ દયા જાયતે, એતે દિનત્રયં મયા સાકં સન્તિ, એષાં ભક્ષ્યવસ્તુ ય કચ્છિદપિ નાસ્તિ, તસ્માદહમેતાનકૃતાહારાન્ ન વિસ્રક્ષ્યામિ, તથાત્વે વર્ત્તમધ્યે ક્લામ્યેષુઃ!

XXXIII તદા શિષ્યા ઊચુઃ, એતસ્મિન્ પ્રાન્તરમધ્ય એતાવતો મર્ત્યાન્ તર્પયિતું વયં કુત્ર પૂપાન્ પ્રાપ્સ્યામઃ?

XXXIV યીશુરપૃચ્છત્, યુષ્માકં નિકટે કતિ પૂપા આસતે? ત ઊયુઃ,
સપ્તપૂપા અલ્પાઃ ક્ષુદ્રમીનાશ્ચ સન્તિ।

XXXV તદાનીં સ લોકનિવહં ભૂમાવુપવેષ્ટુમ્ આદિશ્ય

XXXVI તાન્ સપ્તપૂપાન્ મીનાંશ્ચ ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરીયગુણાન્ અનૂદ્ય
ભંકત્વા શિષ્યેભ્યો દદૌ, શિષ્યા લોકેભ્યો દદુઃ।

XXXVII તતઃ સર્વો ભુક્ત્વા તૃપ્તવન્તઃ; તદવશિષ્ટભક્ષ્યેણ
સપ્તલકાન્ પરિપૂર્ય્યં સંજગૃહુઃ।

XXXVIII તે ભોક્તારો યોષિતો બાલકાંશ્ચ વિહાય પ્રાયેણ
ચતુઃસહસ્રાણિ પુરુષા આસન્।

XXXIX તતઃ પરં સ જનનિવહં વિસૃજ્ય તરિમારુદ્ય મગ્દલાપ્રદેશં
ગતવાન્।

XVI

I તદાનીં ફિઝ્શિનઃ સિદ્ધુકિનશ્ચાગત્ય તં પરીક્ષિતું નભમીયં કિઞ્ચન લક્ષ્મ
દર્શયિતું તસ્મૈ નિવેદયામાસુઃ।

II તતઃ સ ઉક્તવાન્, સન્ધ્યાયાં નભસો રક્તત્વાદ્ યૂયં વદથ, શ્વો
નિર્મલં દિનં ભવિષ્યતિ;

III પ્રાતઃકાલે ચ નભસો રક્તત્વાત્ મલિનત્વાઞ્ચ વદથ, ઝગ્ભશદ્ય
ભવિષ્યતિ। હે કપટિનો યદિ યૂયમ્ અન્તરીક્ષસ્ય લક્ષ્મ બોદ્ધું શક્નુથ,
તર્હિ કાલસ્યૈતસ્ય લક્ષ્મ કથં બોદ્ધું ન શક્નુથ?

IV એતત્કાલસ્ય દુષ્ટો વ્યભિચારી ચ વંશો લક્ષ્મ ગવેષયતિ, કિન્તુ
યૂનસો ભવિષ્યદ્વાદિનો લક્ષ્મ વિનાન્યત્ કિમપિ લક્ષ્મ તાન્ ન દર્શયિષ્યતો
તદાનીં સ તાન્ વિહાય પ્રતસ્થો।

V અનન્તરમન્યપારગમનકાલે તસ્ય શિષ્યાઃ પૂપમાનેતું વિસ્મૃતવન્તઃ।

VI યીશુસ્તાનવાદીત્, યૂયં ફિઝ્શિનાં સિદ્ધુકિનાઞ્ચ કિણ્વં પ્રતિ
સાવધાનાઃ સતર્કાશ્ચ ભવતા।

VII તેન તે પરસ્પરં વિવિષ્ય કથયિતુમારેભિરે, વયં પૂપાનાનેતું
વિસ્મૃતવન્ત એતત્કારણાદ્ ઇતિ કથયતિ।

VIII किन्तु यीशुस्तद्विज्ञाय तानवोयत्, ङे स्तोकविश्वासिनो यूयं पूपानानयनमधि कुतः परस्परमेतद् विविंक्य?

IX युष्माभिः किमद्यापि न ज्ञायते? पञ्चभिः पूपैः पञ्चसहस्रपुरुषेषु भोजितेषु भक्ष्योच्छिष्टपूर्णां कति ऽलकान् समगृह्णीतं;

X तथा सप्तभिः पूपैश्चतुःसहस्रपुरुषेषु भोजितेषु कति ऽलकान् समगृह्णीत, तत् किं युष्माभिर्न स्मर्यते?

XI तस्मात् किंशिनां सिद्धकिनाञ्च किंएवं प्रति सावधानास्तिष्ठत, कथामिमाम् अहं पूपानधि नाकथयं, अेतद् यूयं कुतो न बुध्यध्वे?

XII तदानीं पूपकिंएवं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति नोक्त्वा किंशिनां सिद्धकिनाञ्च उपदेशं प्रति सावधानास्तिष्ठतेति कथितवान्, एति तैरबोधि।

XIII अपरञ्च यीशुः कैसरिया-किंलिपिप्रदेशमागत्य शिष्यान् अपृच्छत्, योऽहं मनुजसुतः सोऽहं कः? लोकरहं किमुच्ये?

XIV तदानीं ते कथितवन्तः, केचिद् वदन्ति त्वं मञ्जयिता योहन्, केचिद्ददन्ति, त्वम् अेलियः, केचिय्य वदन्ति, त्वं यिरिमियो वा कश्चिद् भविष्यद्वादीति।

XV पश्चात् स तान् पप्रच्छ, यूयं मां कं वदथ? ततः शिमोन् पितर उवाच,

XVI त्वममरेश्वरस्याभिषिक्तपुत्रः।

XVII ततो यीशुः कथितवान्, ङे यूनसः पुत्र शिमोन् त्वं धन्यः; यतः कोपि अनुजस्त्वय्येतज्ज्ञानं नोदपाद्यत्, किन्तु मम स्वर्गस्यः पितोदपाद्यत्।

XVIII अतोऽहं त्वां वदामि, त्वं पितरः (प्रस्तरः) अहञ्च तस्य प्रस्तरस्योपरि स्वमाण्डलीं निर्मास्यामि, तेन निरयो बलात् तां पराजितुं न शक्यति।

XIX अहं तुभ्यं स्वर्गीयराज्यस्य कुञ्जिकां द्यास्यामि, तेन यत् किञ्चन त्वं पृथिव्यां भन्त्यसि तत्स्वर्गे भन्त्यते, यय्य किञ्चन मह्यां मोक्षसि तत्स्वर्गे मोक्षते।

XX पश्चात् स शिष्यानादिशत्, अहमभिषिक्तो यीशुरिति कथां कस्मैयिदपि यूयं मा कथयत।

XXI अन्यञ्च यिर्शालमनगरं गत्वा प्राचीनलोकेभ्यः प्रधानयाजकेभ्य उपाध्यायेभ्यश्च अडुदुःअभोगस्तैर्हृतत्वं तृतीयदिने पुनरुत्थानञ्च ममावश्यकम् अेताः कथा यीशुस्तत्कालमारभ्य शिष्यान् ज्ञापयितुम् आरब्धवान्।

XXII तदानीं पितरस्तस्य करं धृत्वा तर्जयित्वा कथयितुमारब्धवान्, डे प्रभो, तत् त्वत्तो दूरं यातु, त्वां प्रति कदापि न घटिष्यते।

XXIII किन्तु स वदनं परावर्त्य पितरं जगाद, डे विघ्नकारिन्, मत्सम्भुजाद् दूरीभव, त्वं मां आघसे, ईश्वरीयकार्यार्थं मानुषीयकार्यं तुभ्यं रोयते।

XXIV अनन्तरं यीशुः स्वीयशिष्यान् उक्तवान् यः कश्चित् मम पश्चाद्गामी भवितुम् ईच्छति, स स्वं दाम्यतु, तथा स्वकुशं गृह्णन् मत्पश्चादायातु।

XXV यतो यः प्राणान् रक्षितुमिच्छति, स तान् डारयिष्यति, किन्तु यो मर्द्यं निजप्राणान् डारयति, स तान् प्राप्स्यति।

XXVI मानुषो यदि सर्व्वं जगत् लभते निजप्राणान् डारयति, तर्हि तस्य को लाभः? मनुजो निजप्राणानां विनिमयेन वा किं दातुं शक्नोति?

XXVII मनुजसुतः स्वदूतैः साकं पितुः प्रभावेणागमिष्यति; तदा प्रतिमनुजं स्वस्वकर्मानुसारात् डलं दास्यति।

XXVIII अडं युष्मान् तथ्यं वयिम्, सराज्यं मनुजसुतम् आगतं न पश्यन्तो मृत्युं न स्वादिष्यन्ति, अेतादृशाः कतिपयजना अत्रापि दण्डायमानाः सन्ति।

XVII

I अनन्तरं षड्दिनेभ्यः परं यीशुः पितरं यादूवं तत्सडजं योडनञ्च गृह्णन् उर्याद्रेर्विविक्तस्थानम् आगत्य तेषां समक्षं रूपमन्यत् दधारा।

II तेन तदास्यं तेजस्वि, तदाभरणम् आलोकवत् पाण्डरमभवत्।

III अन्यस्य तेन साकं संलपन्तौ मूसा अेलियश्च तेभ्यो दर्शनं ददतुः।

IV તદાનીં પિતરો યીશુ જગાદ, હે પ્રભો સ્થિતિરત્રાસ્માકં શુભા, યદિ ભવતાનુમન્યતે, તર્હિ ભવદર્થમેકં મૂસાર્થમેકમ્ એલિયાર્થઞ્ચૈકમ્ ઇતિ ત્રીણિ દૂષ્યાણિ નિર્મમા

V એતત્કથનકાલ એક ઉજ્જવલઃ પયોદસ્તેષામુપરિ છાયાં કૃતવાન્, વારિદાદ્ એષા નભસીયા વાગ્ બભૂવ, મમાયં પ્રિયઃ પુત્રઃ, અસ્મિન્ મમ મહાસન્તોષ એતસ્ય વાક્યં યૂયં નિશામયતા

VI કિન્તુ વાયમેતાં શૃણવન્તએવ શિષ્યા મૃશં શક્કમાના ન્યુબ્જા ન્યપતન્

VII તદા યીશુરાગત્ય તેષાં ગાત્રાણિ સ્પૃશન્ ઉવાચ, ઉત્તિષ્ઠત, મા ભૈષ્ટા

VIII તદાનીં નેત્રાણ્યુન્મીલ્ય યીશુ વિના કમપિ ન દદ્દશુઃ

IX તતઃ પરમ્ અદ્રેરવરોહણકાલે યીશુસ્તાન્ ઇત્યાદિદેશ, મનુજસુતસ્ય મૃતાનાં મધ્યાદુત્થાનં યાવન્ જાયતે, તાવત્ યુષ્માભિરેતદ્દર્શનં કસ્મૈચિદપિ ન કથયિતવ્યાં

X તદા શિષ્યાસ્તં પપ્રચ્છુઃ, પ્રથમમ્ એલિય આયાસ્યતીતિ કુત ઉપાધ્યાયૈરુચ્યતે?

XI તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, એલિયઃ પ્રાગેત્ય સર્વાણિ સાધયિષ્યતીતિ સત્યં,

XII કિન્ત્વહં યુષ્માન્ વચ્મિ, એલિય એત્ય ગતઃ, તે તમપરિચિત્ય તસ્મિન્ યથેચ્છં વ્યવજહુઃ; મનુજસુતેનાપિ તેષામન્તિકે તાદૃગ્ દુઃખં ભોક્તવ્યાં

XIII તદાનીં સ મજ્જયિતારં યોહનમધિ કથામેતાં વ્યાહતવાન્, ઇત્યં તચ્છિષ્યા બુબુધિરે

XIV પશ્ચાત્ તેષુ જનનિવહસ્યાન્તિકમાગતેષુ કશ્ચિત્ મનુજસ્તદન્તિકમેત્ય જાનૂની પાતયિત્વા કથિતવાન્,

XV હે પ્રભો, મત્પુત્રં પ્રતિ કૃપાં વિદધાતુ, સોપસ્મારામયેન ભૃશં વ્યથિતઃ સન્ પુનઃ પુન વર્હૌ મુહુર્જલમધ્યે પતતિ

XVI તસ્માદ્ ભવતઃ શિષ્યાણાં સમીપે તમાનયં કિન્તુ તે તં સ્વાસ્થં કર્તુ ન શક્તાઃ

XXII तदा यीशुः कथितवान् रे अविश्वासिनः, रे विपथगामिनः, पुनः कतिकालान् अहं युष्माकं सन्निधौ स्थास्यामि? कतिकालान् वा युष्मान् सङ्घिष्ये? तत्र ममान्तिकमानयत।

XXIII पश्चाद् यीशुना तर्जतयेव स भूतस्तं विहाय गतवान्, तद्दण्डयेव स बालको निरामयोऽभूत्।

XIX ततः शिष्या गुप्तं यीशुमुपागत्य बलाघिरे, कुतो वयं तं भूतं त्याजयितुं न शक्ताः?

XX यीशुना ते प्रोक्ताः, युष्माकमप्रत्ययात्;

XXI युष्मानहं तथ्यं वय्मि यदि युष्माकं सर्षपैकमात्रोपि विश्वासो जायते, तर्हि युष्माभिरस्मिन् शैले त्वमितः स्थानात् तत् स्थानं याहीति भूते स तदैव यलिष्यति, युष्माकं किमप्यसाध्यञ्च कर्म न स्थास्याति। किन्तु प्रार्थनोपवासौ विनैतादृशो भूतो न त्याज्येता।

XXII अपरं तेषां गालीलप्रदेशे भ्रमणकाले यीशुना ते गदिताः, मनुजसुतो जनानां करेषु समर्पयिष्यते तैर्हनिष्यते य,

XXIII किन्तु तृतीयेऽङ्केन म उत्थापिष्यते, तेन ते भृशं दुःखिता बभूवः।

XXIV तदनन्तरं तेषु कङ्नाडूमनगरमागतेषु करसंग्राहिणः पितरान्तिकमागत्य पप्रच्छुः, युष्माकं गुरुः किं मन्दिरार्थं करं न ददाति? ततः पितरः कथितवान् ददाति।

XXV ततस्तस्मिन् गृहमध्यमागते तस्य कथाकथनात् पूर्वमेव यीशुरुवाय, हे शिमोन, मेदिन्या राजानः स्वस्वापत्येभ्यः किं विदेशिभ्यः केभ्यः करं गृह्णन्ति? अत्र त्वं किं बुध्यसे? ततः पितर उक्तवान्, विदेशिभ्यः।

XXVI तदा यीशुरुक्तवान्, तर्हि सन्ताना मुक्ताः सन्ति।

XXVII तथापि यथास्माभिस्तेषामन्तरायो न जन्यते, तत्कृते जलधेस्तीरं गत्वा वडिशं क्षिप, तेनाद्यै यो मीन उत्थास्यति, तं धृत्वा तन्मुषे भोगिते तोलकैर्कं रूष्यं प्राप्स्यसि, तद् गृहीत्वा तव मम य कृते तेभ्यो देहि।

XVIII

I तदानीं शिष्या यीशोः समीपमागत्य पृष्टवन्तः स्वर्गराज्ये कः श्रेष्ठः?

II ततो यीशुः क्षुद्रमेकं बालकं स्वसमीपमानीय तेषां मध्ये निधाय जगाद,

III युष्मानहं सत्यं ब्रवीमि, यूयं मनोविनिमयेन क्षुद्रबालवत् न सन्तः स्वर्गराज्यं प्रवेष्टुं न शक्नुथा

IV यः कश्चिद् अेतस्य क्षुद्रबालकस्य सममात्मानं नम्रीकरोति, सअेव स्वर्गराज्ये श्रेष्ठः।

V यः कश्चिद् अेतादृशं क्षुद्रबालकमेकं मम नाम्नि गृह्णाति, स मामेव गृह्णाति।

VI किन्तु यो जनो मयि कृतविश्वासानामेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकस्यापि विधिं जनयति, कण्ठबद्धपेषणीकस्य तस्य सागरागाधजले मज्जन् श्रेयः।

VII विघ्नात् जगतः सन्तापो भविष्यति, विघ्नोऽवश्यं जनयिष्यते, किन्तु येन मनुजेन विघ्नो जनिष्यते तस्यैव सन्तापो भविष्यति।

VIII तस्मात् तव कश्चरणी वा यदि त्वां बाधते, तर्हि तं छित्वा निक्षिप, द्विकरस्य द्विपदस्य वा तवानप्तवह्नौ निक्षेपात्, षष्ठस्य वा छिन्नहस्तस्य तव ज्ज्वने प्रवेशो वरं।

IX अपरं तव नेत्रं यदि त्वां बाधते, तर्हि तद्युत्पाव्य निक्षिप, द्विनेत्रस्य नरकाग्नौ निक्षेपात् काणस्य तव ज्ज्वने प्रवेशो वरं।

X तस्मादवधद्वं, अेतेषां क्षुद्रप्राणिनाम् अेकमपि मा तुच्छीकुरुत,

XI यतो युष्मानहं तथ्यं ब्रवीमि, स्वर्गं तेषां दूता मम स्वर्गस्थस्य पितुरास्यं नित्यं पश्यन्ति अेवं ये ये डारितास्तान् रक्षितुं मनुजपुत्र आगच्छत्।

XII यूयमत्र किं विविंगध्वे? कस्यचिद् यदि शतं भेषाः सन्ति, तेषामेको डार्यते य, तर्हि स अेकोनशतं भेषान् विडाय पर्वतं गत्वा तं डारितमेकं किं न मृगयते?

XIII यद्दि य कदायित् तन्मेषोद्देशं लभते, तर्हि युष्मानलं सत्यं कथयामि, सोऽविपथगामिभ्य अेकोनशतमेषेभ्योपि तदकडेतोरधिकम् आह्लादते।

XIV तद्दद् अेतेषां क्षुद्रप्रायेिनाम् अेकोपि नश्यतीति युष्माकं स्वर्गस्थपितु नाभिमतम्।

XV यद्यपि तव भ्राता त्वयि किमप्यपराध्यति, तर्हि गत्वा युवयोर्द्वयोः स्थितयोस्तस्यापराधं तं ज्ञापया तत्र स यद्दि तव वाक्यं शृणोति, तर्हि त्वं स्वभ्रातरं प्राप्तवान्,

XVI किन्तु यद्दि न शृणोति, तर्हि द्वाभ्यां त्रिभि वा साक्षीभिः सर्व्व वाक्यं यथा निश्चितं जायते, तदर्थम् अेकं द्वौ वा साक्षिणौ गृहीत्वा याहि।

XVII तेन स यद्दि तयो र्वाक्यं न मान्यते, तर्हि समाजं तज्ज्ञापय, किन्तु यद्दि समाजस्यापि वाक्यं न मान्यते, तर्हि स तव समीपे देवपूजकघव यण्डालघव य भविष्यति।

XVIII अलं युष्मान् सत्यं वदामि, युष्माभिः पृथिव्यां यद्दु बध्यते तत् स्वर्गं भन्त्यते; मेदिन्यां यत् भोय्यते, स्वर्गोऽपि तत् मोक्ष्यते।

XIX पुनरलं युष्मान् वदामि, मेदिन्यां युष्माकं यद्दि द्वावेकवाक्यीभूय किञ्चित् प्रार्थयते, तर्हि मम स्वर्गस्थपित्रा तत् तयोः कृते सम्पन्नं भविष्यति।

XX यतो यत्र द्वौ त्रयो वा मम नान्नि मिलन्ति, तत्रैवालं तेषां मध्येऽस्मि।

XXI तदानीं पितरस्तत्समीपमागत्य कथितवान् डे प्रभो, मम भ्राता मम यद्यपराध्यति, तर्हि तं कतिकृत्वः क्षमिष्ये?

XXII किं सप्तकृत्वः? यीशुस्तं जगाद, त्वां केवलं सप्तकृत्वो यावत् न वदामि, किन्तु सप्तत्या गुणितं सप्तकृत्वो यावत्।

XXIII अपरं निज्दसैः सल ज्जिगाणयिषुः कश्चिद्द राजेव स्वर्गराज्यां

XXIV आरब्धे तस्मिन् गणने सार्द्धसलस्रमुद्रापूरितानां दशसलस्रपुटकानाम् अेकोऽधमर्णस्तत्समक्षमानायि।

XXV तस्य परिशोधनाय द्रव्याभावात् परिशोधनार्थं स तदीयभार्यापुत्रादिसर्व्वस्वञ्च विक्रीयतामिति तत्प्रभुरादिदेश।

XXVI तेन स दासस्तस्य पादयोः पतन् प्रणम्य कथितवान्, हे प्रभो भवता धैर्यं कृते मया सर्व्व परिशोधिष्यते।

XXVII तदानीं दासस्य प्रभुः सकरुणः सन् सकलार्ण क्षमित्वा तं तत्याज।

XXVIII किन्तु तस्मिन् दासे बहि र्याते, तस्य शतं मुद्रायतुर्थाशान् यो धारयति, तं सल्लदासं दृष्ट्वा तस्य कण्ठं निष्पीड्य गदितवान्, मम यत् प्राप्यं तत् परिशोधया।

XXIX तदा तस्य सल्लदासस्तत्पादयोः पतित्वा विनीय बलाघे, त्वया धैर्यं कृते मया सर्व्व परिशोधिष्यते।

XXX तथापि स तत् नाडगीकृत्य यावत् सर्व्वमृणं न परिशोधितवान् तावत् तं कारायां स्थापयामास।

XXXI तदा तस्य सल्लदासास्तस्यैतादृग् आयरणं विलोक्य प्रभोः समीपं गत्वा सर्व्व वृत्तान्तं निवेदयामासुः।

XXXII तदा तस्य प्रभुस्तमाडूय जगाद, रे दुष्ट दास, त्वया मत्सन्निधौ प्रार्थिते मया तव सर्व्वमृणं त्यक्तं;

XXXIII यथा याहं त्वयि करुणां कृतवान्, तथैव त्वत्सल्लदासे करुणाकरुणं किं तव नोयितं?

XXXIV एति कथयित्वा तस्य प्रभुः क्रुद्ध्यन् निजप्राप्यं यावत् स न परिशोधितवान्, तावत् प्रहारकानां करेषु तं समर्पितवान्।

XXXV यद्दि यूयं स्वान्तःकरणैः स्वस्वसल्लजानाम् अपराधान् न क्षमध्वे, तर्हि मम स्वर्गस्यः पितापि युष्मान् प्रतीत्यं करिष्यति।

XIX

I अनन्तरम् अेतासु कथासु समाप्तासु यीशु गर्वालीलप्रदेशात् प्रस्थाय यर्दनतीरस्थं यिडूदाप्रदेशं प्राप्तः।

II तदा तत्पश्चात् जननिवले गते स तत्र तान् निरामयान् अकरोत्।

III तदनन्तरं किंशिनस्तत्समीपमागत्य पारीक्षितुं तं पप्रच्छुः, कस्मादपि कारणात् नरेण स्वज्जाया परित्याज्या न वा?

IV स प्रत्युवाच, प्रथमम् ईश्वरो नरत्वेन नारीत्वेन य मनुजान् ससर्ज, तस्मात् कथितवान्,

V मानुषः स्वपितरौ परित्यज्य स्वपत्न्याम् आसक्ष्यते, तौ द्वौ जनावेकाङ्गौ भविष्यतः, किमेतद् युष्मात्भिर्न पठितम्?

VI अतस्तौ पुनर्न द्वौ तयोरेकाङ्गत्वं ज्ञातं, ईश्वरेण यस्य समयुज्यत, मनुजो न तद् भिन्धात्।

VII तदानीं ते तं प्रत्यवदन्, तथात्वे त्याज्यपत्रं दत्त्वा स्वां स्वां ज्ञायां त्यक्तुं व्यवस्थां मूसाः कथं लिलेभ?

VIII ततः स कथितवान्, युष्माकं मनसां काठिन्याद् युष्मान् स्वां स्वां ज्ञायां त्यक्तुम् अन्वमन्यत किन्तु प्रथमाद् अेषो विधिर्नासीत्।

IX अतो युष्मानहं वदामि, व्यभियारं विना यो निजज्ञायां त्यजेत् अन्याञ्च विवडेत्, स परदारान् गच्छति; यश्च त्यक्तां नारीं विवडति सोऽपि परदारेषु रमते।

X तदा तस्य शिष्यास्तं बलाधिरे, यद्दि स्वजायया साकं पुंस्येतादृक् सम्बन्धो जायते, तर्हि विवडनमेव न भद्रं।

XI ततः स उक्तवान्, येभ्यस्तत्सामर्थ्यं आदायि, तान् विनान्यः कोऽपि मनुज एतन्मतं ग्राहीतुं न शक्नोति।

XII कतिपया ज्ञानकलीबः कतिपया नरकृतकलीबः स्वर्गराज्याय कतिपयाः स्वकृतकलीबाश्च सन्ति, ये ग्राहीतुं शक्नुवन्ति ते गृह्णन्तु।

XIII अपरम् यथा स शिशूनां गात्रेषु हस्तं दत्त्वा प्रार्थयते, तदर्थं तत्समीपं शिशव आनीयन्त, तत आनयितुं शिष्यास्तिरस्कृतवन्तः।

XIV किन्तु यीशुरुवाच, शिशवो मद्दन्तिकम् आगच्छन्तु, तान् मा वारयत, एतादृशां शिशूनामेव स्वर्गराज्यां

XV ततः स तेषां गात्रेषु हस्तं दत्त्वा तस्मात् स्थानात् प्रतस्थौ

XVI अपरम् अेक आगत्य तं पप्रच्छ, हे परमगुरो, अनन्तायुः प्राप्तुं मया किं किं सत्कर्म कर्तव्यं?

XVII ततः स उवाच, मां परमं कुतो वदसि? विनेश्वरं न कोऽपि परमः, किन्तु यद्दन्तायुः प्राप्तुं वाञ्छसि, तर्ह्याज्ञाः पालय।

XVIII तदा स पृष्टवान्, काः का आज्ञाः? ततो यीशुः कथितवान्, नरं मा हन्याः, परदारान् मा गच्छेः, मा योरथेः, मृषासाक्ष्यं मा दद्याः,

XIX निजपितरौ संमन्यस्व, स्वसमीपवासिनि स्ववत् प्रेम कुरु।

XX સ યુવા કથિતવાન્, આ બાલ્યાદ્ એતા: પાલયામિ, ઇદાનીં કિં ન્યૂનમાસ્તે?

XXI તતો યીશુરવદત્, યદિ સિદ્ધો ભવિતું વાઞ્છસિ, તર્હિં ગત્વા નિજસર્વ્વસ્વં વિક્રીય દરિદ્રેભ્યો વિતર, તત: સ્વર્ગો વિત્તં લપ્સ્યસે; આગચ્છ, મત્પશ્ચાદ્ધર્તી ચ ભવા

XXII એતાં વાયં શ્રુત્વા સ યુવા સ્વીયબહુસમ્પત્તે વિષણ: સન્ ચલિતવાન્

XXIII તદા યીશુ: સ્વશિષ્યાન્ અવદત્, ધનિનાં સ્વર્ગરાજ્યપ્રવેશો મહાદુષ્કર ઇતિ યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ

XXIV પુનરપિ યુષ્માનહં વદામિ, ધનિનાં સ્વર્ગરાજ્યપ્રવેશાત્ સૂચીછિદ્રેણ મહાઙ્ગમનં સુકરં

XXV ઇતિ વાક્યં નિશમ્ય શિષ્યા અતિયમત્કૃત્ય કથયામાસુ:; તર્હિં કસ્ય પરિત્રાણં ભવિતું શક્નોતિ?

XXVI તદા સ તાન્ દૃષ્ટ્વા કથયામાસ, તત્ માનુષાણામશક્યં ભવતિ, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સર્વ્વં શક્યમ્

XXVII તદા પિતરસ્તં ગદિતવાન્, પશ્ય, વયં સર્વ્વં પરિત્યજ્ય ભવત: પશ્ચાદ્ધર્તિનો ડભવામ; વયં કિં પ્રાપ્સ્યામ:?

XXVIII તતો યીશુ: કથિતવાન્, યુષ્માનહં તથ્યં વદામિ, યૂયં મમ પશ્ચાદ્ધર્તિનો જાતા ઇતિ કારણાત્ નવીનસૃષ્ટિકાલે યદા મનુજસુત: સ્વીચૈશ્ચર્ય્યસિંહાસન ઉપવેક્ષ્યતિ, તદા યૂયમપિ દ્વાદશસિંહાસનેષૂપવિશ્ય ઇસ્રાયેલીયદ્વાદશવંશાનાં વિચારં કરિષ્યથા

XXIX અન્યચ્ચ ય: કશ્ચિત્ મમ નામકારણાત્ ગૃહં વા ભ્રાતરં વા ભગિનીં વા પિતરં વા માતરં વા જાયાં વા બાલકં વા ભૂમિં પરિત્યજતિ, સ તેષાં શતગુણં લપ્સ્યતે, અનન્તાયુમોડધિકારિત્વઞ્ચ પ્રાપ્સ્યતિ

XXX કિન્તુ અગ્રીયા અનેકે જના: પશ્ચાત્, પશ્ચાતીયાશ્ચાનેકે લોકા અગ્રે ભવિષ્યન્તિ

XX

I સ્વર્ગરાજ્યમ્ એતાદૃશા કેનચિદ્ ગૃહસ્યેન સમં, યોડતિપ્રભાતે નિજદ્રાક્ષાક્ષેત્રે કૃષકાન્ નિયોક્તું ગતવાન્

II પશ્ચાત્ તૈઃ સાકં દિનૈકભૃતિં મુદ્રાયતુર્થાશિં નિરૂપ્ય તાન્ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં પ્રેરયામાસા

III અનન્તરં પ્રહરૈકવેલાયાં ગત્વા હટ્ટે કતિપયાન્ નિષ્કર્મકાન્ વિલોક્ય તાન્વદત્

IV યૂયમપિ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં યાત, યુષ્મભ્યમહં યોગ્યભૃતિં દાસ્યામિ, તતસ્તે વપ્રજુઃ।

V પુનશ્ચ સ દ્વિતીયતૃતીયયોઃ પ્રહરયો બહિર્ગત્વા તથૈવ કૃતવાન્।

VI તતો દણ્ડદ્વયાવશિષ્ટાયાં વેલાયાં બહિર્ગત્વાપરાન્ કતિપયજનાન્ નિષ્કર્મકાન્ વિલોક્ય પૃષ્ટવાન્, યૂયં કિમર્થમ્ અત્ર સર્વ્વ દિનં નિષ્કર્માણસ્તિષ્ઠય?

VII તે પ્રત્યવદન્, અસ્માન્ ન કોપિ કર્મભણિ નિયુક્તો તદાનીં સ કથિતવાન્, યૂયમપિ મમ દ્રાક્ષાક્ષેત્રં યાત, તેન યોગ્યાં ભૃતિં લપ્સ્યથા

VIII તદનન્તરં સન્ધ્યાયાં સત્યાં સએવ દ્રાક્ષાક્ષેત્રપતિરધ્યક્ષં ગદિવાન્, કૃષકાન્ આહૂય શેષજનમારભ્ય પ્રથમં યાવત્ તેભ્યો ભૃતિં દેહિ।

IX તેન યે દણ્ડદ્વયાવસ્થિતે સમાયાતાસ્તેષામ્ એકૈકો જનો મુદ્રાયતુર્થાશિં પ્રાપ્નોત્।

X તદાનીં પ્રથમનિયુક્તા જના આગત્યાનુમિતવન્તો વયમધિકં પ્રપ્સ્યામઃ, કિન્તુ તૈરપિ મુદ્રાયતુર્થાશોડલાભિ।

XI તતસ્તે તં ગૃહીત્વા તેન ક્ષેત્રપતિના સાકં વાગ્યુહ્લં કુર્વ્વન્તઃ કથયામાસુઃ,

XII વયં કૃત્સ્નં દિનં તાપકલેશૌ સોઢવન્તઃ, કિન્તુ પશ્ચાતાયા સે જના દણ્ડદ્વયમાત્રં પરિશ્રાન્તવન્તસ્તેડસ્માભિઃ સમાનાંશાઃ કૃતાઃ।

XIII તતઃ સ તેષામેકં પ્રત્યુવાય, હે વત્સ, મયા ત્વાં પ્રતિ કોપ્યન્યાયો ન કૃતઃ કિં ત્વયા મત્સમક્ષં મુદ્રાયતુર્થાશો નાહ્નીકૃતઃ?

XIV તસ્માત્ તવ યત્ પ્રાપ્યં તદાદાય યાહિ, તુભ્યં યતિ, પશ્ચાતીયનિયુક્તલોકાયાપિ તતિ દાતુમિચ્છામિ।

XV સ્વેચ્છયા નિજદ્રવ્યવ્યવહરણં કિં મયા ન કર્તવ્યં? મમ દાતૃત્વાત્ ત્વયા કિમ્ ઈર્ષ્યાદૃષ્ટિઃ ક્ષિયતે?

XVI ઇત્યમ્ અગ્રીયલોકાઃ પશ્ચાતીયા ભવિષ્યન્તિ, પશ્ચાતીયજનાશ્ચગ્રીયા ભવિષ્યન્તિ, અહૂતા બહવઃ કિન્ત્વલ્પે મનોભિલષિતાઃ।

XVII તદનન્તરં યીશુ ચિરૂશાલમ્નગરં ગચ્છન્ માર્ગમધ્યે શિષ્યાન્ એકાન્તે વભાષે,

XVIII પશ્ય વયં ચિરૂશાલમ્નગરં યામઃ, તત્ર પ્રધાનયાજકાઘ્યાપકાનાં કરેષુ મનુષ્યપુત્રઃ સમર્પિષ્યતે;

XIX તે ચ તં હન્તુમાજ્ઞાપ્ય તિરસ્કૃત્ય વેત્રેણ પ્રહર્તુ કુશે ઘાતયિતુઆન્યદેશીયાનાં કરેષુ સમર્પયિષ્યન્તિ, કિન્તુ સ તૃતીયદિવસે શ્મશાનાદ્ ઉત્થાપિષ્યતો

XX તદાનીં સિવદીયસ્ય નારી સ્વપુત્રાવાદાય યીશોઃ સમીપમ્ એત્ય પ્રણમ્ય કચ્છનાનુગ્રહં તં યયાયો

XXI તદા યીશુસ્તાં પ્રોક્તવાન્, ત્વં કિં યાયસે? તતઃ સા બભાષે, ભવતો રાજત્વે મમાનયોઃ સુતયોરેકં ભવદક્ષિણપાર્શ્વે દ્વિતીયં વામપાર્શ્વ ઉપવેષ્ટુમ્ આજ્ઞાપયતુ।

XXII યીશુઃ પ્રત્યુવાચ, યુવાભ્યાં યદ્ યાય્યતે, તત્ર બુદ્ધ્યતે, અહં યેન કંસેન પાસ્યામિ યુવાભ્યાં કિં તેન પાતું શક્યતે? અહચ્ચ યેન મજ્જનેન મજ્જિષ્યે, યુવાભ્યાં કિં તેન મજ્જયિતું શક્યતે? તે જગદ્: શક્યતો

XXIII તદા સ ઉક્તવાન્, યુવાં મમ કંસેનાવશ્યં પાસ્યથઃ, મમ મજ્જનેન ચ યુવામપિ મજ્જિષ્યેથે, કિન્તુ યેષાં કૃતે મત્તાતેન નિરૂપિતમ્ ઇદં તાન્ વિહાયાન્યં કમપિ મદક્ષિણપાર્શ્વે વામપાર્શ્વે ચ સમુપવેશયિતું મમાધિકારો નાસ્તિ।

XXIV એતાં કથાં શ્રુત્વાન્યે દશશિષ્યાસ્તૌ ભ્રાતરૌ પ્રતિ યુકુપુઃ।

XXV કિન્તુ યીશુઃ સ્વસમીપં તાનાહૂય જગાદ, અન્યદેશીયલોકાનાં નરપતયસ્તાન્ અધિકુર્વન્તિ, યે તુ મહાન્તસ્તે તાન્ શાસતિ, ઇતિ યૂયં જાનીથા

XXVI કિન્તુ યુષ્માકં મધ્યે ન તથા ભવેત્, યુષ્માકં યઃ કશ્ચિત્ મહાન્ બુભૂષતિ, સ યુષ્માન્ સેવેત;

XXVII યશ્ચ યુષ્માકં મધ્યે મુખ્યો બુભૂષતિ, સ યુષ્માકં દાસો ભવેત્।

XXVIII एतथं मनुजपुत्रः सेव्यो भवितुं नडि, किन्तु सेवितुं बडूनां परित्राणमूल्यार्थं स्वप्राणान् दातुञ्चागतः।

XXIX अनन्तरं थिरीडोनगरात् तेषां बडिर्गमनसमये तस्य पश्चाद् बडवो लोका वप्रजुः।

XXX अपरं वर्त्मपार्श्वं उपविशन्तौ द्वावन्धौ तेन मार्गेण यीशो गर्भनं निशम्य प्रोच्यैः कथयामासतुः, डे प्रभो दायूदः सन्तान, आवयो र्दयां विधेडि।

XXXI ततो लोकाः सर्वे तुषणीम्भवतमित्युक्त्वा तौ तर्जयामासुः; तथापि तौ पुनरुच्यैः कथयामासतुः डे प्रभो दायूदः सन्तान, आवां द्यस्वा।

XXXII तदानीं यीशुः स्थगितः सन् तावाडूय भाषितवान्, युवयोः कृते मया किं कर्त्तव्यं? युवां किं कामयेथे?

XXXIII तदा तावुक्तवन्तौ, प्रभो नेत्राणि नौ प्रसन्नानि भवेयुः।

XXXIV तदानीं यीशुस्तौ प्रति प्रमन्नः सन् तयो र्नेत्राणि पस्पर्श, तेनैव तौ सुवीक्षाञ्चकाते तत्पश्चात् जग्मुतुश्चा।

XXI

I अनन्तरं तेषु थिउशालमनगरस्य समीपवेर्त्तिनो जैतुननामकधराधरस्य समीपस्थितं बैत्इगिग्रामम् आगतेषु, यीशुः शिष्यद्वयं प्रेषयन् जगाद,

II युवां सम्भुजस्थग्रामं गत्वा बड्ढां यां सवत्सां गर्दर्भीं डडात् प्राप्स्यथः, तां भोययित्वा मदन्तिकम् आनयतां।

III तत्र यद्वि कश्चित् किञ्चिद् वक्ष्यति, तर्हि वद्विष्यथः, अेतस्यां प्रभोः प्रयोजनमास्ते, तेन स तत्क्षणात् प्रडेष्यति।

IV सीयोनः कन्यकां यूयं भाषध्वमिति भारतीं। पश्य ते नम्रशीलः सन् नृप आरुह्य गर्दर्भीं अर्थादारुह्य तद्दत्समायास्यति त्वदन्तिकं।

V भविष्यद्वादिनोक्तं वयनमिदं तदा सङ्गलमभूत्।

VI अनन्तरं तौ शिष्यौ यीशो र्यथानिदेशं तं ग्रामं गत्वा

VII गर्दर्भीं तद्दत्सञ्च समानीतवन्तौ, पश्चात् तदुपरि स्वीयवसनानी पातयित्वा तमारोडयामासतुः।

VIII તતો બહવો લોકા નિજવસનાનિ પથિ પ્રસારયિતુમારેભિરે, કતિપયા જનાશ્ચ પાદપપર્ણાદિકં છિત્વા પથિ વિસ્તારયામાસુઃ।

IX અગ્રગામિનઃ પશ્ચાદ્ગામિનશ્ચ મનુજા ઉચ્ચૈર્જય જય દાયુદઃ સન્તાનેતિ જગદુઃ પરમેશ્વરસ્ય નામ્ના ય આયાતિ સ ધન્યઃ, સર્વોપરિસ્થસ્વર્ગોપિ જયતિ।

X ઇત્યં તસ્મિન્ ચિરશાલમં પ્રવિષ્ટે કોડ્યમિતિ કથનાત્ કૃત્સ્નં નગરં ચન્નલમભવત્।

XI તત્ર લોકોઃ કથયામાસુઃ, એષ ગાલીલ્પ્રદેશીય-નાસરતીય-ભવિષ્યદ્વાદી યીશુઃ।

XII અનન્તરં યીશુરીશ્વરસ્ય મન્દિરં પ્રવિશ્ય તન્મધ્યાત્ ક્યવિક્રયિણો વહિશ્ચકારઃ; વણિજાં મુદ્રાસનાની કપોતવિક્રયિણાન્નસનાની ચ ન્યુલ્લયામાસા।

XIII અપરં તાનુવાય, એષા લિપિરાસ્તે, "મમ ગૃહં પ્રાર્થનાગૃહમિતિ વિખ્યાસ્યતિ", કિન્તુ યૂયં તદ્ દસ્યૂનાં ગહ્વરં કૃતવન્તઃ।

XIV તદનન્તરમ્ અન્ધખન્નલોકાસ્તસ્ય સમીપમાગતાઃ, સ તાન્ નિરામયાન્ કૃતવાન્।

XV યદા પ્રધાનયાજકા અધ્યાપકાશ્ચ તેન કૃતાન્યેતાનિ ચિત્રકર્માણિ દદ્દશુઃ, જય જય દાયુદઃ સન્તાન, મન્દિરે બાલકાનામ્ એતાદૃશમ્ ઉચ્યધ્વનિં શુશ્રુવુશ્ચ, તદા મહાક્રુદ્ધા બભૂવઃ,

XVI તં પપ્રદ્ધુશ્ચ, ઇમે યદ્ વદન્તિ, તત્ કિં ત્વં શૃણોષિ? તતો યીશુસ્તાન્ અવોચત્, સત્યમ્; સ્તન્યપાયિશિશૂનાન્ન બાલકાનાન્ન વક્ત્રતઃ। સ્વકીયં મહિમાનં ત્વં સંપ્રકાશયસિ સ્વયાં એતદ્વાક્યં યૂયં કિં નાપઠત?

XVII તતસ્તાન્ વિહાય સ નગરાદ્ બૈથનિયાગ્રામં ગત્વા તત્ર રજનીં યાપયામાસા।

XVIII અનન્તરં પ્રભાતે સતિ યીશુઃ પુનરપિ નગરમાગચ્છન્ ક્ષુધાર્તો બભૂવા।

XIX તતો માર્ગપાર્શ્વ ઉડુમ્બરવૃક્ષમેકં વિલોક્ય તત્સમીપં ગત્વા પત્રાણિ વિના કિમપિ ન પ્રાપ્ય તં પાદપં પ્રોવાય, અદ્યારભ્ય કદાપિ ત્વયિ ફલં ન ભવતુ; તેન તત્ક્ષણાત્ સ ઉડુમ્બરમાહીરુહઃ શુષ્કતાં ગતઃ।

XX तद् दृष्ट्वा शिष्या आश्चर्य्यं विज्ञाय कथयामासुः, आः, उडुम्बरपादपोडतितूर्णं शुष्कोऽभवत्।

XXI ततो यीशुस्तानुवाच, युष्मानहं सत्यं वदामि, यदि यूयमसन्दिग्धाः प्रतीथ, तर्हि यूयमपि डेवलोडुम्बरपादपं प्रतीत्यं कर्तुं शक्यथ, तन्न, त्वं यदित्वा सागरे पतेति वाक्यं युष्माभिरस्मिन शैले प्रोक्तेपि तदैव तद् घटिष्यते।

XXII तथा विश्वस्य प्रार्थ्य युष्माभि र्यद् याचिष्यते, तदेव प्राप्स्यते।

XXIII अनन्तरं मन्दिरं प्रविश्योपदेशनसमये तत्समीपं प्रधानयाजुः प्राचीनलोकाश्चागत्य पप्रच्छुः, त्वया केन सामर्थ्येनैतानि कर्माणि क्रियन्ते? केन वा तुल्यमेतानि सामर्थ्यानि दत्तानि?

XXIV ततो यीशुः प्रत्यवदत्, अहमपि युष्मान् वायमेकां पृच्छामि, यदि यूयं तद्दुत्तरं दातुं शक्यथ, तदा केन सामर्थ्येन कर्माण्येतानि करोमि, तदहं युष्मान् वक्ष्यामि।

XXV योहनो मञ्जुनं कस्याज्ञयाभवत्? किमीश्वरस्य मनुष्यस्य वा? ततस्ते परस्परं विविच्य कथयामासुः, यदीश्वरस्येति वदामस्तर्हि यूयं तं कुतो न प्रत्यैत? वायमेतां वक्ष्यति।

XXVI मनुष्यस्येति वक्तुमपि लोकेभ्यो बिभीमः, यतः सर्वैरपि योहनं भविष्यद्वादीति ज्ञायते।

XXVII तस्मात् ते यीशुं प्रत्यवदन्, तद् वयं न विद्मः। तदा स तानुक्तवान्, तर्हि केन सामर्थ्येन कर्माण्येतान्यहं करोमि, तदप्यहं युष्मान् न वक्ष्यामि।

XXVIII कस्यचिज्जनस्य द्वौ सुतावास्तां स अेकस्य सुतस्य समीपं गत्वा जगाम, हे सुत, त्वमद्य मम द्राक्षाक्षेत्रे कर्म कर्तुं व्रज।

XXIX ततः स उक्तवान्, न यास्यामि, किन्तु शेषेऽनुतप्य जगाम।

XXX अनन्तरं सोन्यसुतस्य समीपं गत्वा तथैव कथितवान्; ततः स प्रत्युवाच, महेच्छ यासि, किन्तु न गतः।

XXXI अेतयोः पुत्रयो र्मध्ये पितुरभिमतं केन पालितं? युष्माभिः किं बुध्यते? ततस्ते प्रत्यूयुः, प्रथमेन पुत्रेण। तदानीं यीशुस्तानुवाच, अहं

युष्मान् तथ्यं वदामि, याइडाला गणिकाश्च युष्माकमग्रत ईश्वरस्य राज्थं प्रविशन्ति।

XXXII यतो युष्माकं समीपं योडनि धर्मपथेनागते यूयं तं न प्रतीथ, किन्तु याइडाला गणिकाश्च तं प्रत्यायन्, तद् विलोक्यापि यूयं प्रत्येतुं नाभिधध्वां।

XXXIII अपरमेकं दृष्टान्तं शृणुत, कश्चिद् गृहस्थः क्षेत्रे द्राक्षावता रोपयित्वा तय्यतुर्दिक्षु वाराणीं विधाय तन्मध्ये द्राक्षायन्त्रं स्थापितवान्, मात्रात्र निर्मितवान्, ततः कृषकेषु तत् क्षेत्रं समर्थं स्वयं दूरदेशं जगाम।

XXXIV तदनन्तरं इलसमय उपस्थिते स इलानि प्राप्तुं कृषीवलानां समीपं निजदासान् प्रेषयामास।

XXXV किन्तु कृषीवलास्तस्य तान् दासेयान् धृत्वा कञ्चन प्रहृतवन्तः, कञ्चन पाषाणैराहतवन्तः, कञ्चन य इतवन्तः।

XXXVI पुनरपि स प्रभुः प्रथमतोऽधिकदासेयान् प्रेषयामास, किन्तु ते तान् प्रत्यपि तथैव यक्रुः।

XXXVII अनन्तरं मम सुते गते तं समादरिष्यन्ते, एत्युक्त्वा शेषे स निजसुतं तेषां सन्निधिं प्रेषयामास।

XXXVIII किन्तु ते कृषीवलाः सुतं वीक्ष्य परस्परम् एति मन्त्रयितुम् आरेभिरे, अयमुत्तराधिकारी वयमेनं निहत्यास्याधिकारं स्ववशीकरिष्यामः।

XXXIX पश्चात् ते तं धृत्वा द्राक्षाक्षेत्राद् बहिः पातयित्वा बधिषुः।

XL यदा स द्राक्षाक्षेत्रपतिरागमिष्यति, तदा तान् कृषीवलान् किं करिष्यति?

XLI ततस्ते प्रत्यवदन्, तान् कलुषिणो दारुणयातनाभिराहनिष्यति, ये य समयानुक्रमात् इलानि दास्यन्ति, तादृशेषु कृषीवलेषु क्षेत्रं समर्पयिष्यति।

XLII तदा यीशुना ते गदिताः, ग्रहणं न कृतं यस्य पाषाणस्य नियायकैः। प्रधानप्रस्तरः कोणो सयमेव संभविष्यति। अेतत् परेशितुः कर्मास्मदृष्टावद्भूतं भवेत्। धर्मग्रन्थे लिपितमेतद्वयनं युष्माभिः किं नापाठि?

XLIII તસ્માદહં યુષ્માન્ વદામિ, યુષ્મત્ ઈશ્વરીયરાજ્યમપનીય ક્લોત્પાદયિત્રન્યજાતયે દાયિષ્યતો

XLIV યો જન એતત્પાષાણોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ભંક્ષ્યતે, કિન્ત્વયં પાષાણો યસ્યોપરિ પતિષ્યતિ, તં સ ધૂલિવત્ ચૂર્ણીકરિષ્યતિ

XLV તદાનીં પ્રાધનયાજકાઃ ફિરિશિનશ્ચ તસ્યેમાં દૃષ્ટાન્તકથાં શ્રુત્વા સોડસ્માનુદિશ્ય કથિતવાન્, ઇતિ વિજ્ઞાય તં ધર્તું ચેષ્ટિતવન્તઃ;

XLVI કિન્તુ લોકેભ્યો બિભ્યુઃ, યતો લોકૈઃ સ ભવિષ્યદ્વાદીત્યજ્ઞાયિ

XXII

I અનન્તરં યીશુઃ પુનરપિ દૃષ્ટાન્તેન તાન્ અવાદીત્,

II સ્વર્ગીયરાજ્યમ્ એતાદૃશસ્ય નૃપતેઃ સમં, યો નિજ પુત્રં વિવાહ્યન્ સર્વાન્ નિમન્ત્રિતાન્ આનેતું દાસેયાન્ પ્રહિતવાન્,

III કિન્તુ તે સમાગન્તું નેષ્ટવન્તઃ।

IV તતો રાજા પુનરપિ દાસાનન્યાન્ ઇત્યુક્ત્વા પ્રેષયામાસ, નિમન્ત્રિતાન્ વદત, પશ્યત, મમ ભેજ્યમાસાદિતમાસ્તે, નિજ્વટ્ષાદિપુષ્ટજન્તૂન્ મારયિત્વા સર્વં ખાદ્યદ્રવ્યમાસાદિતવાન્, યૂયં વિવાહમાગચ્છતા

V તથપિ તે તુચ્છીકૃત્ય કેચિત્ નિજક્ષેત્રં કેચિદ્ વાણિજ્યં પ્રતિ સ્વસ્વમાર્ગેણ ચલિતવન્તઃ।

VI અન્યે લોકાસ્તસ્ય દાસેયાન્ ધૃત્વા દૌરાત્મ્યં વ્યવહત્ય તાનવધિષુઃ।

VII અનન્તરં સ નૃપતિસ્તાં વાર્તાં શ્રુત્વા ક્રુધ્યન્ સૈન્યાનિ પ્રહિત્ય તાન્ ઘાતકાન્ હત્વા તેષાં નગરં દાહયામાસ।

VIII તતઃ સ નિજદાસેયાન્ બભાષે, વિવાહીયં ભોજ્યમાસાદિતમાસ્તે, કિન્તુ નિમન્ત્રિતા જના અયોગ્યાઃ।

IX તસ્માદ્ યૂયં રાજમાર્ગ ગત્વા યાવતો મનુજાન્ પશ્યત, તાવતએવ વિવાહીયભોજયાય નિમન્ત્રયતા

X તદા તે દાસેયા રાજમાર્ગ ગત્વા ભદ્રાન્ અભદ્રાન્ વા યાવતો જનાન્ દદૃશુઃ, તાવતએવ સંગૃહ્યાનયન્; તતોડભ્યાગતમનુજૈર્ વિવાહગૃહમ્ અપૂર્યતા

XI तदानीं स राजा सर्वान्ब्यागतान् द्रष्टुम् अभ्यन्तरमागतवान्; तदा तत्र विवाहीयवसनहीनमेकं ज्वनं वीक्ष्य तं जगाद्,

XII हे मित्र, त्वं विवाहीयवसनं विना कथमत्र प्रविष्टवान्? तेन स निरुत्तरो बभूव।

XIII तदा राजा निजानुययान् अवदत्, अेतस्य करयरणान् बद्धा यत्र रोदनं दन्तैर्दन्तघर्षणञ्च भवति, तत्र वडिर्भूततमिसे तं निक्षिपत।

XIV एत्थं बडव आडूता अल्पे मनोभिमताः।

XV अनन्तरं क्रिडुशिनः प्रगत्य यथा संलापेन तम् उन्माथे पातयेयुस्तथा मन्त्रयित्वा।

XVI डेरोदीयमनुजैः साकं निजशिष्यगणेन तं प्रति कथयामासुः, डे गुरो, भवान् सत्यः सत्यमीश्वरीयमार्गमुपदिशति, कमपि मानुषं नानुरुध्यते, कमपि नापेक्षते य, तद् वयं जानीमः।

XVII अतः कैसरभूपाय करोऽस्माकं दातव्यो न वा? अत्र भवता किं बुध्यते? तद् अस्मान् वदतु।

XVIII ततो यीशुस्तेषां जलतां विज्ञाय कथितवान्, रे कपटिनः युयं कुतो मां परिक्षध्वे?

XIX तत्करदानस्य मुद्रां मां दर्शयता तदानीं तैस्तस्य समीपं मुद्रायतुर्थभाग आनीते।

XX स तान् पप्रच्छ, अत्र कस्येयं मूर्तिर् नाम यास्ते? ते जगदुः, कैसरभूपस्य।

XXI ततः स उक्तवान्, कैसरस्य यत् तत् कैसराय दत्त, ईश्वरस्य यत् तद् ईश्वराय दत्त।

XXII एति वाक्यं निशम्य ते विस्मयं विज्ञाय तं विडाय यदितवन्तः।

XXIII तस्मिन्नडनि सिद्धकिनोऽर्थात् श्मशानात् नोत्थास्यन्तीति वाक्यं ये वदन्ति, ते यीशुः रान्तिकम् आगत्य पप्रच्छुः,

XXIV हे गुरो, कश्चिन्मनुजश्चेत् निःसन्तानः सन् प्राणान् त्यजति, तर्हि तस्य भ्राता तस्य ज्ञायां व्युह्य भ्रातुः सन्तानम् उत्पादयिष्यतीति मूसा आदिष्टवान्।

XXV કિન્ત્વસ્માકમત્ર કેડપિ જનાઃ સપ્તસહોદરા આસન્, તેષાં જ્યેષ્ઠ એકાં કન્યાં વ્યવહાત્, અપરં પ્રાણત્યાગકાલે સ્વયં નિઃસન્તાનઃ સન્ તાં સ્ત્રિયં સ્વભ્રાતરિ સમર્પિતવાન્,

XXVI તતો દ્વિતીયાદિસપ્તમાન્તાશ્ચ તથૈવ ચક્ષુઃ|

XXVII શેષે સાપી નારી મમારા

XXVIII મૃતાનામ્ ઉત્થાનસમયે તેષાં સપ્તાનાં મધ્યે સા નારી કસ્ય ભાર્યા ભવિષ્યતિ? યસ્માત્ સર્વ્યએવ તાં વ્યવહન્|

XXIX તતો યીશુઃ પ્રત્યવાદીત્, યૂયં ધર્મપુસ્તકમ્ ઈશ્વરીયાં શક્તિઞ્ચ ન વિજ્ઞાય ભ્રાન્તિમન્તઃ|

XXX ઉત્થાનપ્રાપ્તા લોકા ન વિવહન્તિ, ન ચ વાચા દીયન્તે, કિન્ત્વીશ્વરસ્ય સ્વર્ગસ્થદૂતાનાં સદૃશા ભવન્તિ|

XXXI અપરં મૃતાનામુત્થાનમધિ યુષ્માન્ પ્રતીયમીશ્વરોક્તિઃ,

XXXII "અહમિબ્રાહીમ ઈશ્વર ઇસ્હાક ઈશ્વરો યાકૂબ ઈશ્વર" ઇતિ કિં યુષ્માભિ નર્નાપાઠિ? કિન્ત્વીશ્વરો જીવતામ્ ઈશ્વરઃ, સ મૃતાનામીશ્વરો નહિ|

XXXIII ઇતિ શ્રુત્વા સર્વે લોકાસ્તસ્યોપદેશાદ્ વિસ્મયં ગતાઃ|

XXXIV અનન્તરં સિદ્ધકિનામ્ નિરુત્તરત્વવાર્તાં નિશમ્ય ફિઝ્શિન એકત્ર મિલિતવન્તઃ,

XXXV તેષામેકો વ્યવસ્થાપકો યીશું પરીક્ષિતું પપચ્છ,

XXXVI હે ગુરો વ્યવસ્થાશાસ્ત્રમધ્યે કાજ્ઞા શ્રેષ્ઠા?

XXXVII તતો યીશુરુવાચ, ત્વં સર્વાન્તઃકરણૈઃ સર્વપ્રાણૈઃ સર્વચિત્તૈશ્ચ સાકં પ્રભૌ પરમેશ્વરે પ્રીયસ્વ,

XXXVIII એષા પ્રથમમહાજ્ઞા| તસ્યાઃ સદૃશી દ્વિતીયાજ્ઞૈષા,

XXXIX તવ સમીપવાસિનિ સ્વાત્મનીવ પ્રેમ કુરા

XL અનયો ધૃયોરાજયોઃ કૃત્સ્નવ્યવસ્થાયા ભવિષ્યદ્ઠક્તગ્રન્થસ્ય ચ ભારસ્તિષ્ઠતિ|

XLI અનન્તરં ફિઝ્શિનામ્ એકત્ર સ્થિતિકાલે યીશુસ્તાન્ પપચ્છ,

XLII ખ્રીષ્ટમધિ યુષ્માકં કીદૃગ્બોધો જાયતે? સ કસ્ય સન્તાનઃ? તતસ્તે પ્રત્યવદન્, દાયૂદઃ સન્તાનઃ|

XLIII तदा स उक्तवान्, तर्हि दायूद् कथम् आत्माधिष्ठानेन तं प्रभुं वदति ?

XLIV यथा मम प्रभुमिदं वाक्यमवदत् परमेश्वरः। तवारीन् पादपीठं ते यावन्नहि करोम्यहं तावत् कालं मदीये त्वं दक्षपार्श्व उपाविशा अतो यदि दायूद् तं प्रभुं वदति, तर्हि स कथं तस्य सन्तानो भवति?

XLV तदानीं तेषां कोपि तद्वाक्यस्य किमप्युत्तरं दातुं नाशक्तोत्;

XLVI तद्दिनमारभ्य तं किमपि वाक्यं प्रष्टुं कस्यापि साहसो नाभवत्।

XXIII

I अनन्तरं यीशु ज्ञाननिवहं शिष्यांश्चावदत्,

II अध्यापकाः झिंशिनश्च मूसासने उपविशन्ति,

III अतस्ते युष्मान् यद्यत् मन्तुम् आज्ञापयन्ति, तत् मन्यध्वं पालयध्वञ्च, किन्तु तेषां कर्मानुत्तमं कर्म न कुरुध्वं; यतस्तेषां वाक्यमात्रं सारं कार्यं किमपि नास्ति।

IV ते दुर्विहान् गुरुरतारान् भारान् बद्ध्वा मनुष्याणां स्कन्धेपरि समर्पयन्ति, किन्तु स्वयमङ्गुल्यैक्यापि न यालयन्ति।

V केवलं लोकेदर्शनाय सर्वकर्माणि कुर्वन्ति; इतः पट्टबन्धान् प्रसार्य धारयन्ति, स्ववस्त्रेषु य दीर्घग्रन्थीन् धारयन्ति;

VI भोजनभवन उच्यस्थानं, भजनभवने प्रधानमासनं,

VII छट्टे नमस्कारं गुरुरिति सम्बोधनञ्चैतानि सर्वाणि वाग्छन्ति।

VIII किन्तु यूयं गुरव इति सम्बोधनीया मा भवत, यतो युष्माकम् अेकः प्रीष्टयेव गुरु

IX यूयं सर्वे मिथो भ्रातरश्च पुनः पृथिव्यां कमपि पितेति मा सम्बुध्यध्वं, यतो युष्माकमेकः स्वर्गस्थयेव पिता।

X यूयं नायकेति सम्भाषिता मा भवत, यतो युष्माकमेकः प्रीष्टयेव नायकः।

XI अपरं युष्माकं मध्ये यः पुमान् श्रेष्ठः स युष्मान् सेविष्यते।

XII यतो यः स्वमुन्नमति, स नतः करिष्यते; किन्तु यः कश्चित् स्वमवनतं करोति, स उन्नतः करिष्यते।

XIII ७न्त कपटिन ॒उपाध्यायाः ॑ कि॒ञ्चि॒न्निश्च॑, यूयं मनु॒जानां॑ समक्षं स्वर्गद्वारं रुन्ध, यूयं स्वयं तेन न प्रविशथ, प्रवि॒क्ष्णन्पि॑ वारयथा वत कपटिन ॒उपाध्यायाः ॑ कि॒ञ्चि॒न्निश्च॑ यूयं छलाद् दीर्घं प्रार्थ्य विधवानां सर्व्वस्वं ग्रसथ, युष्माकं॑ घोरतरदण्डो भविष्यति।

XIV ७न्त कपटिन ॒उपाध्यायाः ॑ कि॒ञ्चि॒न्निश्च॑, यूयमेकं स्वधर्मावलम्बिनं कर्तुं सागरं॑ भूमण्डलञ्च प्रदक्षिणीकुरुथ,

XV कञ्चन प्राप्य स्वतो द्विगुणानरकभाजनं तं कुरुथा।

XVI वत अन्धपथदर्शकाः सर्व्वे, यूयं वदथ, मन्दि॒रस्य॑ शपथकरणात् किमपि न द्येयं; किन्तु॑ मन्दि॒रस्य॑ सुवर्णस्य शपथकरणाद् द्येयं।

XVII ७डे मूढा ७डे अन्धाः सुवर्णं तत्सुवर्णपावकमन्दि॒रम् अ॑तयोरुभयो र्मध्ये किं श्रेयः?

XVIII अन्धस्य वदथ, यज्ञवेद्याः शपथकरणात् किमपि न द्येयं, किन्तु॑ तद्गु॒परि॒स्थित॑स्य नैवेद्यस्य शपथकरणाद् द्येयं।

XIX ७डे मूढा ७डे अन्धाः, नैवेद्यं तन्नैवेद्यपावकवेदि॒रेत॑योरुभयो र्मध्ये किं श्रेयः?

XX अतः केनचिद् यज्ञवेद्याः शपथे कृते तद्गु॒परि॒स्थित॑स्य सर्व्वस्य शपथः क्रियते।

XXI केनचित् मन्दि॒रस्य॑ शपथे कृते मन्दि॒रत॑न्निवासिनोः शपथः क्रियते।

XXII केनचित् स्वर्गस्य शपथे कृते ईश्वरीयसिंहासनतद्गु॒पर्यु॑पविष्टयोः शपथः क्रियते।

XXIII ७न्त कपटिन ॒उपाध्यायाः ॑ कि॒ञ्चि॒न्निश्च॑, यूयं पोदिनायाः सितच्छत्राया ञ्चुरकस्य च दशमांशान् दत्थ, किन्तु॑ व्यवस्थाया गुरुतरान् न्यायदयाविश्वासान्॑ परित्यजथ; एमे युष्माभिरायरणीया॑ अभी च न लंघनीयाः।

XXIV ७डे अन्धपथदर्शका यूयं मशकान् अपसारयथ, किन्तु॑ मडाङ्गान् ग्रसथा।

XXV ७न्त कपटिन ॒उपाध्यायाः ॑ कि॒ञ्चि॒न्निश्च॑, यूयं पानपात्राणां भोजनपात्राणाञ्च॑ ङ्ङिः परिष्कुरुथ; किन्तु॑ तद॒भ्यन्त॑रं दुरात्मतया कलुषेण च परिपूर्णास्ताः।

XXVI હે અન્ધા: ફિઝ્શિલોકા આઘૈ પાનપાત્રાણાં ભોજનપાત્રાણાંઆભ્યન્તરં પરિષ્કુરત, તેન તેષાં બહિરપિ પરિષ્કારિષ્યતે।

XXVII હન્ત કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિઝ્શિનશ્ચ, યૂયં શુક્લીકૃતશ્મશાનસ્વરૂપા ભવથ, યથા શ્મશાનભવનસ્ય બહિશ્ચારુ, કિન્ત્વભ્યન્તરં મૃતલોકાનાં કીકશૈ: સર્વપ્રકારમલેન ચ પરિપૂર્ણમ્;

XXVIII તથૈવ યૂયમપિ લોકાનાં સમક્ષં બહિર્ધાર્મિકા: કિન્ત્વન્ત:કરણેષુ કેવલકાપટ્યાધર્માભ્યાં પરિપૂર્ણા:।

XXIX હા હા કપટિન ઉપાધ્યાયા: ફિઝ્શિનશ્ચ, યૂયં ભવિષ્યદ્વાદિનાં શ્મશાનગેહં નિર્માથ, સાધૂનાં શ્મશાનનિકેતનં શોભયથ

XXX વદથ ચ યદિ વયં સ્વેષાં પૂર્વપુરુષાણાં કાલ અસ્થાસ્યામ, તર્હિ ભવિષ્યદ્વાદિનાં શોણિતપાતને તેષાં સહભાગિનો નાભવિષ્યામ।

XXXI અતો યૂયં ભવિષ્યદ્વાદિઘાતકાનાં સન્તાના ઇતિ સ્વયમેવ સ્વેષાં સાક્ષ્યં દત્થા

XXXII અતો યૂયં નિજપૂર્વપુરુષાણાં પરિમાણપાત્રં પરિપૂરયતા

XXXIII રે ભુજગા: કૃષ્ણભુજગવંશા:, યૂયં કથં નરકદણ્ડાદ્ રક્ષિષ્યધ્વે।

XXXIV પશ્યત, યુષ્માકમન્તિકમ્ અહં ભવિષ્યદ્વાદિનો બુદ્ધિમત ઉપાધ્યાયાંશ્ચ પ્રેષયિષ્યામિ, કિન્તુ તેષાં કતિપયા યુષ્માભિ ધાનિષ્યન્તે, ક્રુશે ચ ધાનિષ્યન્તે, કેચિદ્ ભજનભવને કષાભિરાધાનિષ્યન્તે, નગરે નગરે તાડિષ્યન્તે ચ;

XXXV તેન સત્પુરુષસ્ય હાબિલો રક્તપાતમારભ્ય બેરિખિય: પુત્રં યં સિખરિયં યૂયં મન્દિરયજ્ઞવેદો મધ્યે હતવન્ત:, તદીયશોણિતપાતં યાવદ્ અસ્મિન્ દેશે યાવતાં સાધુપુરુષાણાં શોણિતપાતો ડભવત્ તત્ સર્વેષામાગસાં દણ્ડા યુષ્માસુ વર્તિષ્યન્તે।

XXXVI અહં યુષ્માન્ત તથ્યં વદામિ, વિદ્યમાનેડસ્મિન્ પુરુષે સર્વે વર્તિષ્યન્તે।

XXXVII હે યિઝ્શાલમ્ હે યિઝ્શાલમ્ નગરિ ત્વં ભવિષ્યદ્વાદિનો હતવતી, તવ સમીપં પ્રેરિતાંશ્ચ પાષાણૈરાહતવતી, યથા કુક્કુટી શાવકાન્

पक्षाधः संगृह्णाति, तथा तव सन्तानान् संग्रहीतुं अहं बह्ववारम् अरुंक्षं;
किन्तु त्वं न सममन्यथाः।

XXXVIII पश्यत यष्माकं वासस्थानम् उरुंक्षिन्नं त्यक्ष्यते।

XXXIX अहं युष्मान् तथ्यं वदामि, यः परमेश्वरस्य नाम्नागुरुति,
स धन्य एति वाणी यावन्न वदियथ, तावत् मां पुनर्न द्रक्ष्यथा।

XXIV

I अनन्तरं यीशु र्यदा मन्दिराद् बहिर्गच्छति, तदानीं शिष्यास्तं
मन्दिरनिर्माणां दर्शयितुमागताः।

II ततो यीशुस्तानुवाच, यूयं किमेतानि न पश्यथ? युष्मानहं सत्यं
वदामि, अतन्त्रियनस्य पाषाणैकमध्यन्यपाषाणोपापरि न स्थास्यति
सर्वाणि भूमिसात् कारिष्यन्ते।

III अनन्तरं तस्मिन् जैतुनपर्वतोपरि समुपविष्टे शिष्यास्तस्य
समीपमागत्य गुप्तं पप्रच्छुः, अेता घटनाः कदा भविष्यन्ति? भवत
आगमनस्य युगान्तस्य य किं लक्ष्म? तदस्मान् वदतु।

IV तदानीं यीशुस्तानुवाच, अवधद्वयं, कोपि युष्मान् न भ्रमयेत्।

V बहवो मम नाम गृह्णन्त आगमिष्यन्ति, प्रीष्टोऽहमेवेति वायं
वदन्तो बहून् भ्रमयिष्यन्ति।

VI यूयञ्च संग्रामस्य रणस्य याऽम्भरं श्रोष्यथ, अवधद्वयं तेन
यञ्चला मा भवत, अेतान्यवश्यं घटिष्यन्ते, किन्तु तदा युगान्तो नहि।

VII अपरं देशस्य विपक्षो देशो राज्यस्य विपक्षो राज्यं भविष्यति,
स्थाने स्थाने य दुर्भिक्षं मलामारी लूकम्पश्च भविष्यन्ति,

VIII अेतानि दुःखोपक्रमाः।

IX तदानीं लोका दुःखं भोजयितुं युष्मान् परकरेषु समर्पयिष्यन्ति
इनिष्यन्ति य, तथा मम नामकारणाद् यूयं सर्वद्वितीयमनुजानां समीपे
घृणार्हा भविष्यथा।

X बह्वेषु विधनं प्राप्तवत्सु परस्परम् ऋतीयां कृतवत्सु य अेकोऽपरं
परकरेषु समर्पयिष्यति।

XI तथा बहवो मृषाभविष्यद्वादिन उपस्थाय बहून् भ्रमयिष्यन्ति।

XII દુષ્કર્મીણાં બાહુલ્યાઞ્ચ બહૂનાં પ્રેમ શીતલં ભવિષ્યતિ।

XIII કિન્તુ યઃ કશ્ચિત્ શેષં યાવદ્ ધૈર્યમાશ્રયતે, સઞ્જેવ પરિત્રાયિષ્યતે।

XIV અપરં સર્વદેશીયલોકાન્ પ્રતિમાક્ષી ભવિતું રાજસ્ય શુભસમાચારઃ સર્વજગતિ પ્રચારિષ્યતે, એતાદૃશિ સતિ યુગાન્ત ઉપસ્થાસ્યતિ।

XV અતો યત્ સર્વનાશકૃદ્દૃણાઈ વસ્તુ દાનિયેલ્ભવિષ્યદ્દિના પ્રોક્તં તદ્ યદા પુણ્યસ્થાને સ્થાપિતં દ્રક્ષ્યથ, (યઃ પઠતિ, સ બુધ્યતાં)

XVI તદાનીં યે ચિહ્નયદેશે તિષ્ઠન્તિ, તે પર્વતેષુ પલાયન્તાં।

XVII યઃ કશ્ચિદ્ ગૃહપૃષ્ઠે તિષ્ઠતિ, સ ગૃહાત્ કિમપિ વસ્ત્વાનેતુમ્ અધે઼ા નાવરોહેત્।

XVIII યશ્ચ ક્ષેત્રે તિષ્ઠતિ, સોપિ વસ્ત્રમાનેતું પરાવૃત્ય ન યાયાત્।

XIX તદાનીં ગર્ભિણીસ્તન્યપાયચિત્રીણાં દુર્ગતિ ભવિષ્યતિ।

XX અતો યષ્માકં પલાયનં શીતકાલે વિશ્રામવારે વા યન્ન ભવેત્, તદર્થ પ્રાર્થયધ્વમ્।

XXI આ જગદારમ્ભાદ્ એતત્કાલપર્યનન્તં યાદૃશઃ કદાપિ નાભવત્ ન ચ ભવિષ્યતિ તાદૃશો મહાકલેશસ્તદાનીમ્ ઉપસ્થાસ્યતિ।

XXII તસ્ય ક્લેશસ્ય સમયો યદિ દ્સ્વો ન ક્રિયેત, તર્હિ કસ્યાપિ પ્રાણિનો રક્ષણં ભવિતું ન શક્નુયાત્, કિન્તુ મનોનીતમનુજાનાં કૃતે સ કાલો દ્સ્વીકરિષ્યતે।

XXIII અપરઞ્ચ પશ્યત, ખ્રીષ્ટોઽત્ર વિદ્યતે, વા તત્ર વિદ્યતે, તદાનીં યદી કશ્ચિદ્ યુષ્માન ઇતિ વાક્યં વદતિ, તથાપિ તત્ ન પ્રતીત્।

XXIV યતો ભાક્તખ્રીષ્ટા ભાક્તભવિષ્યદ્દાદિનશ્ચ ઉપસ્થાય યાનિ મહન્તિ લક્ષ્માણિ ચિત્રકર્માણિ ચ પ્રકાશયિષ્યન્તિ, તૈ ર્થદિ સમ્ભવેત્ તર્હિ મનોનીતમાનવા અપિ ભ્રામિષ્યન્તે।

XXV પશ્યત, ઘટનાતઃ પૂર્વ્વ યુષ્માન્ વાત્તામ્ અવાદિષમ્।

XXVI અતઃ પશ્યત, સ પ્રાન્તરે વિદ્યત ઇતિ વાક્યે કેનચિત્ કથિતેપિ બહિર્ મા ગચ્છત, વા પશ્યત, સોન્તઃપુરે વિદ્યતે, એતદ્વાક્ય ઉક્તેપિ મા પ્રતીત।

XXVII यतो यथा विद्युत् पूर्वदिशो निर्गत्य पश्चिमदिशं यावत् प्रकाशते, तथा मानुषपुत्रस्याप्यागमनं भविष्यति।

XXVIII यत्र शवस्तिष्ठति, तत्रेव गृध्रा मिलन्ति।

XXIX अपरं तस्य क्लेशसमयस्याव्यवहितपरत्र सूर्यस्य तेजो लोप्यते, यन्द्रमा ज्योस्नां न करिष्यति, नभसो नक्षत्राणि पतिष्यन्ति, गगणीया ग्रहाश्च विचलिष्यन्ति।

XXX तदानीम् आकाशमध्ये मनुजसुतस्य लक्ष्म दर्शिष्यते, ततो निजपराक्रमेण मृतातेजसा य मेघाद्भेदं मनुजसुतं नभसागच्छन्तं विलोक्य पृथिव्याः सर्व्ववंशीया विलपिष्यन्ति।

XXXI तदानीं स मृदाशब्दायमानतूर्या वादकान् निजदूतान् प्रदेष्यति, ते व्योम्न ऐकसीमातोऽपरसीमां यावत् यतुर्दिशस्तस्य मनोनीतजनान् आनीय मेलयिष्यन्ति।

XXXII उदुम्बरपादपस्य दृष्टान्तं शिक्षध्वं; यदा तस्य नवीनाः शाखा ज्ञायन्ते, पल्लवादिश्च निर्गच्छति, तदा निदाघकालः सविधो भवतीति यूयं ज्ञानीथ;

XXXIII तद्भद् एतेता घटना दृष्ट्वा स समयो द्वार उपास्थाद् एति ज्ञानीत।

XXXIV युष्मानहं तथ्यं वदामि, एदानीन्तनजनानां गमनात् पूर्वमेव तानि सर्वाणि घटिष्यन्ते।

XXXV नभोमेदिन्यो लुप्तयोरपि मम वाक् कदापि न लोप्यते।

XXXVI अपरं मम तातं विना मानुषः स्वर्गस्थो दूतो वा कोपि तदिदं तद्दृष्ट्वा न ज्ञापयति।

XXXVII अपरं नोडे विद्यमाने यादृशमभवत् तादृशं मनुजसुतस्यागमनकालेपि भविष्यति।

XXXVIII इलतो जलाप्लावनात् पूर्वं यदिनं यावत् नोडः पोतं नारोडत्, तावत्कालं यथा मनुष्या भोजने पाने विवहने विवाहने य प्रवृत्ता आसन्;

XXXIX अपरम् आप्लावितोयमागत्य यावत् सङ्कलमनुजान् प्लावयित्वा नानयत्, तावत् ते यथा न विदाभासुः, तथा मनुजसुतागमनेपि भविष्यति।

XL તદા ક્ષેત્રસ્થિતયોર્દ્યોરેકો ધારિષ્યતે, અપરસ્ત્યાજિષ્યતો

XLI તથા પેષણ્યા પિંષત્યોરુભયો યોષિતોરેકા ધારિષ્યતેઽપરા ત્યાજિષ્યતો

XLII યુષ્માકં પ્રભુઃ કસ્મિન્ દણ્ડ આગમિષ્યતિ, તદ્ યુષ્માભિ નાવગમ્યતે, તસ્માત્ જાગ્રતઃ સન્તસ્તિષ્ઠતા

XLIII કુત્ર યામે સ્તેન આગમિષ્યતીતિ ચેદ્ ગૃહસ્થો જ્ઞાતુમ્ અશક્યત્, તર્હિ જાગરિત્વા તં સન્ધિં કર્તિતુમ્ અવારયિષ્યત્ તદ્ જાનીતા

XLIV યુષ્માભિરવધીયતાં, યતો યુષ્માભિ યત્ર ન બુધ્યતે, તત્રૈવ દણ્ડે મનુજસુત આયાસ્યતિ

XLV પ્રભુ નિજપરિવારાન્ યથાકાલં ભોજયિતું યં દાસમ્ અધ્યક્ષીકૃત્ય સ્થાપયતિ, તાદૃશો વિશ્વાસ્યો ધીમાન્ દાસઃ કઃ?

XLVI પ્રભુરાગત્ય યં દાસં તથાયરન્તં વીક્ષતે, સચેવ ધન્યઃ!

XLVII યુષ્માનહં સત્યં વદામિ, સ તં નિજસર્વસ્વસ્યાધિપં કરિષ્યતિ

XLVIII કિન્તુ પ્રભુરાગન્તું વિલમ્બત ઇતિ મનસિ ચિન્તયિત્વા યો દુષ્ટો દાસો

XLIX ડપરદાસાન્ પ્રહર્તુ મત્તાનાં સજ્ઞે ભોક્તું પાતુઞ્ચ પ્રવર્તતે,

L સ દાસો યદા નાપેક્ષતે, યઞ્ચ દણ્ડં ન જાનાતિ, તત્કાલએવ તત્પ્રભુરુપસ્થાસ્યતિ

LI તદા તં દણ્ડયિત્વા યત્ર સ્થાને રોદનં દન્તઘર્ષણઞ્ચાસાતે, તત્ર કપટિભિઃ સાકં તદ્દશાં નિરૂપયિષ્યતિ

XXV

I યા દશ કન્યાઃ પ્રદીપાન્ ગૃહ્ણિત્યો વરં સાક્ષાત્ કર્તુ બહિરિતાઃ, તાભિસ્તદા સ્વર્ગીયરાજ્યસ્ય સાદૃશ્યં ભવિષ્યતિ

II તાસાં કન્યાનાં મધ્યે પઞ્ચ સુધિયઃ પઞ્ચ દુર્ધિય આસન્

III યા દુર્ધિયસ્તાઃ પ્રદીપાન્ સજ્ઞે ગૃહીત્વા તૈલં ન જગૃહુઃ,

IV કિન્તુ સુધિયઃ પ્રદીપાન્ પાત્રેણ તૈલઞ્ચ જગૃહુઃ!

V અનન્તરં વરે વિલમ્બિતે તાઃ સર્વા નિદ્રાવિષ્ટા નિદ્રાં જગ્મુઃ!

VI અનન્તરમ્ અર્દ્ધરાત્રે પશ્યત વર આગચ્છતિ, તં સાક્ષાત્ કર્તુ બહિર્યાતેતિ જનરવાત્

VII ताः सर्वाः कन्या उत्थाय प्रदीपान् आसाद्यितुं आरभन्ता

VIII ततो दुर्धियः सुधिय उयुः, किञ्चित् तैलं दत्त, प्रदीपा अस्माकं निर्व्वाणाः।

IX किन्तु सुधियः प्रत्यवदन्, दत्ते युष्मानस्मांश्च प्रति तैलं न्यूनीभवत्, तस्माद् विक्रेतृणां समीपं गत्वा स्वार्थं तैलं क्रीणीता।

X तदा तासु क्रेतुं गतासु वर आञ्जगाम, ततो याः सञ्जिता आसन्, तास्तेन साकं विवाहीयं वेश्म प्रविशिशुः।

XI अनन्तरं द्वारे रुद्धे अपराः कन्या आगत्य जगद्गुः, डे प्रभो, डे प्रभो, अस्मान् प्रति द्वारं मोयया।

XII किन्तु स उक्तवान्, तथ्यं वदामि, युष्मानडं न वेद्मि।

XIII अतो जगत्तः सन्तस्तिष्ठत, मनुजसुतः कस्मिन् दिने कस्मिन् दण्डे वागभिष्यति, तद् युष्माभिर्न ज्ञायते।

XIV अपरं स अेतादृशः कस्ययित् पुंसस्तुल्यः, यो दूरदेशं प्रति यात्राकाले निजदासान् आहूय तेषां स्वस्वसामर्थ्यानुज्ञपम्।

XV अेकस्मिन् मुद्राणां पञ्च पोटलिकाः अन्यस्मिंश्च द्वे पोटलिके अपरस्मिंश्च पोटलिकैकाम् दत्थं प्रतिजनं समर्थं स्वयं प्रवासं गतवान्।

XVI अनन्तरं यो दासः पञ्च पोटलिकाः लब्धवान्, स गत्वा वाणिज्यं विधाय ता द्विगुणीयकार।

XVII यश्च दासो द्वे पोटलिके अलभत, सोपि ता मुद्रा द्विगुणीयकार।

XVIII किन्तु यो दास अेकां पोटलिकां लब्धवान्, स गत्वा भूमिं अनित्वा तन्मध्ये निजप्रभोस्ता मुद्रा गोपयाञ्चकार।

XIX तदनन्तरं बहुतिथे काले गते तेषां दासानां प्रभुरागत्य तैर्दासैः समं गणयाञ्चकार।

XX तदानीं यः पञ्च पोटलिकाः प्राप्तवान् स ता द्विगुणीकृतमुद्रा आनीय जगद्गुः डे प्रभो, भवता मयि पञ्च पोटलिकाः समर्पिताः, पश्यतु, ता मया द्विगुणीकृताः।

XXI तदानीं तस्य प्रभुस्तमुवाच, डे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुवित्ताधिपं करोमि, त्वं स्वप्रभोः सुभस्य भागी भव।

XXII ततो येन द्वे पोटीलिके लब्धे सोप्यागत्य जगाद्, डे प्रभो, भवता मयि द्वे पोटीलिके समर्पिते, पश्यतु ते मया द्विगुणीकृतौ

XXIII तेन तस्य प्रभुस्तमवोयत्, डे उत्तम विश्वास्य दास, त्वं धन्योसि, स्तोकेन विश्वास्यो जातः, तस्मात् त्वां बहुद्रविषाधिपं करोमि, त्वं निजप्रभोः सुभस्य भागी भव

XXIV अनन्तरं य अेकां पोटीलिकां लब्धवान्, स अेत्य कथितवान्, डे प्रभो, त्वां कठिनतरं ज्ञातवान्, त्वया यत्र नोप्तं, तत्रैव कृत्यते, यत्र य न कीर्णं, तत्रैव संगृह्यते

XXV अतोडं सशङ्कः सन् गत्वा तव मुद्रा भूमध्ये संगोप्य स्थापितवान्, पश्य, तव यत् तदेव गृहाण

XXVI तदा तस्य प्रभुः प्रत्यवदत् रं द्रुष्टालस दास, यत्राडं न वपामि, तत्र छिनद्मि, यत्र य न किरामि, तत्रैव संगृह्णामीति येदज्जानास्तर्हि

XXVII वणिक्षु मम वित्तार्पणं तवोयितमासीत्, येनाडमागत्य वृष्ट्या साकं मूलमुद्राः प्राप्स्यम्

XXVIII अतोस्मात् तां पोटीलिकाम् आदाय यस्य दश पोटीलिकाः सन्ति तस्मिन्नर्पयता

XXIX येन वर्द्ध्यते तस्मिन्नैवार्पिष्यते, तस्यैव य बाहुल्यं भविष्यति, किन्तु येन न वर्द्ध्यते, तस्यान्तिके यत् किञ्चन तिष्ठति, तदपि पुनर्नेष्यते

XXX अपरं यूयं तमकर्माण्यं दासं नीत्वा यत्र स्थाने कन्दनं दन्तघर्षणञ्च विद्येते, तस्मिन् बहिर्भूततमसि निक्षिपता

XXXI यदा मनुजसुतः पवित्रदूतान् सङ्गिनः कृत्वा निजप्रभावेनागत्य निजतेजोमये सिंहासने निवेक्ष्यति,

XXXII तदा तत्सम्भुषे सर्व्वजतीया जना संमेलिष्यन्ति ततो भेषपालको यथा छागोभ्योऽवीन् पृथक् करोति तथा सोप्येकस्मादन्यम् एत्थं तान् पृथक् कृत्वावीन्

XXXIII दक्षिणे छागांश्च वामे स्थापयिष्यति

XXXIV ततः परं राजा दक्षिणस्थितान् मानवान् वदिष्यति, आगच्छत मत्तातस्यानुग्रहभाजनानि, युष्मत्कृत आ जगदारम्भत् यद् राज्यम् आसादितं तदधिकुरुता

XXXV यतो ब्रुबुक्षिताय मह्यं भोज्यम् अदत्त, पिपासिताय पेयमदत्त, विदेशिनं मां स्वस्थानमनयत,

XXXVI वस्त्रहीनं मां वसनं पर्यधापयत, पीडितं मां द्रष्टुमागच्छत, कारास्थञ्च मां वीक्षितुम आगच्छत।

XXXVII तदा धार्मिकाः प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वीक्ष्य वयमभोजयाम? वा पिपासितं वीक्ष्य अपाययाम?

XXXVIII कदा वा त्वां विदेशिनं विलोक्य स्वस्थानमनयाम? कदा वा त्वां नग्नं वीक्ष्य वसनं पर्यधापयाम?

XXXIX कदा वा त्वां पीडितं कारास्थञ्च वीक्ष्य त्वदन्तिकमगच्छाम?

XL तदानीं राज्ञा तान् प्रतिवदिष्यति, युष्मानहं सत्यं वदामि, ममैतेषां भ्रातृणां मध्ये कञ्चनैकं क्षुद्रतमं प्रति यद् अकुरुत, तन्मां प्रत्यकुरुत।

XLI पश्चात् स वामस्थितान् जनान् वदिष्यति, रे शापग्रस्ताः सर्व्वे, शैताने तस्य दूतेभ्यश्च योऽनन्तवह्निरासादित आस्ते, यूयं मदन्तिकात् तमग्निं गच्छत।

XLII यतो क्षुधिताय मह्यमाहारं नादत्त, पिपासिताय मह्यं पेयं नादत्त,

XLIII विदेशिनं मां स्वस्थानं नानयत, वसनहीनं मां वसनं न पर्यधापयत, पीडितं कारास्थञ्च मां वीक्षितुं नागच्छत।

XLIV तदा ते प्रतिवदिष्यन्ति, हे प्रभो, कदा त्वां क्षुधितं वा पिपासितं वा विदेशिनं वा नग्नं वा पीडितं वा कारास्थं वीक्ष्य त्वां नासेवामहि?

XLV तदा स तान् वदिष्यति, तथ्यमहं युष्मान् ब्रवीमि, युष्माभिरेषां कञ्चन क्षोदिष्ठं प्रति यन्नाकारि, तन्मां प्रत्येव नाकारि।

XLVI पश्चाद्यनन्तशास्तिं किन्तु धार्मिका अनन्तायुषं भोक्तुं यास्यन्ति।

XXVI

I यीशुरेतान् प्रस्तावान् समाप्य शिष्यानूये,

II युष्माभिर्ज्ञातं दिनद्वयात् परं निस्तारमह उपस्थास्यति, तत्र मनुजसुतः कुशेन हन्तुं परकरेषु समर्पिष्यते।

III ततः परं प्रधानयाजकाध्यापकप्राञ्चः क्रियङ्गानाम्नो मडायाजकस्याट्टालिकायां मिलित्वा

IV केनोपायेन यीशुं धृत्वा हन्तुं शक्नुयुरिति मन्त्रयाञ्चक्रुः।

V किन्तु तैरुक्तं मडकाले न धर्त्तव्यः, धृते प्रजानां कलडेन भवितुं शक्यते।

VI ततो वैथनियापुरे शिमोनाप्यस्य कुष्ठिनो वेश्मनि यीशौ तिष्ठति

VII कायन योषा श्वेतोपलभाजनेन मडार्ध्यं सुगन्धि तैलमानीय भोजनायोपविशतस्तस्य शिरोभ्यषेयत्।

VIII किन्तु तदा लोक्य तस्मिन् कुपितैरुक्तं, कुत एतन्मपव्ययते?

IX येदिदं व्यक्रेष्यत, तर्हि भूरिमूल्यं प्राप्य दरिद्रेभ्यो व्यतारिष्यत।

X यीशुना तदवगत्य ते समुदिताः, योषामेनां कुतो दुःप्पिनीं कुरुथ, सा मां प्रति साधु कर्माकार्षीत्।

XI युष्माकमं समीपे दरिद्राः सततमेवासते, किन्तु युष्माकमन्तिकेडं नासे सततां।

XII सा मम कायोपरि सुगन्धितैलं सिक्त्वा मम श्मशानदानकर्माकार्षीत्।

XIII अतोडं युष्मान् तथ्यं वदामि सर्वस्मिन् जगति यत्र यत्रैष सुसमायारः प्रयारिष्यते, तत्र तत्रैतस्या नाथ्याः स्मरणार्थम् कर्मैदं प्रयारिष्यते।

XIV ततो द्वादशशिष्याणाम् षष्ठरियोतीयधिडूदानामक अकः शिष्यः प्रधानयाजकानामन्तिकं गत्वा कथितवान्,

XV यद्वि युष्माकं करेषु यीशुं समर्पयामि, तर्हि किं दास्यथ? तदानीं ते तस्मै त्रिंशन्मुद्रा दातुं स्थिरीकृतवन्तः।

XVI स तदारभ्य तं परकरेषु समर्पयितुं सुयोगं चेष्टितवान्।

XVII अनन्तरं किरवशून्यपूपपर्वणः प्रथमेहि शिष्या यीशुम् उपगत्य पप्रच्छुः भवत्कृते कुत्र वयं निस्तारमडभोज्यम् आयोजयिष्यामः? भवतः क्रेष्ठा?

XVIII तदा स गदितवान्, मध्येनगरममुकपुंसः समीपं व्रजित्वा वदत, गुरु गदितवान्, मत्कालः सविधः, सड शिष्यैस्त्वदालये निस्तारमडभोज्यं भोक्ष्ये।

XIX तदा शिष्या यीशोस्तादृशनिदेशानुत्पकर्म विधाय तत्र निस्तारमडभोज्यमासादयामासुः।

XX ततः सन्ध्यायां सत्यां द्वादशभिः शिष्यैः साकं स न्यविशत्।

XXI અપરં ભુજ્ઞાન ઉક્તવાન્ યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, યુષ્માકમેકો માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

XXII તદા તેડતીવ દુઃખિતા એકૈકશો વક્તુમારેભિરે, હે પ્રભો, સ કિમહં?

XXIII તતઃ સ જગાદ, મયા સાકં યો જનો ભોજનપાત્રે કરં સંક્ષિપતિ, સ એવ માં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ।

XXIV મનુજ્ઞસુતમધિ યાદૃશં લિખિતમાસ્તે, તદનુરૂપા તદ્વતિ ભવિષ્યતિ; કિન્તુ યેન પુંસા સ પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતે, હા હા એત્ સ નાજનિષ્યત, તદા તસ્ય ક્ષેમમભવિષ્યત્।

XXV તદા ચિહ્નદાનામા યો જનસ્તં પરકરેષુ સમર્પયિષ્યતિ, સ ઉક્તવાન્, હે ગુરો, સ કિમહં? તતઃ સ પ્રત્યુક્તવાન્, ત્વયા સત્યં ગદિતમ્।

XXVI અનન્તરં તેષામશનકાલે યીશુઃ પૂપમાદાયેશ્વરીયગુણાનનૂદ્ય ભંક્ત્વા શિષ્યેભ્યઃ પ્રદાય જગાદ, મદ્વપુઃસ્વરૂપમિમં ગૃહીત્વા ખાદત।

XXVII પશ્ચાત્ સ કંસં ગૃહ્ણન્ ઈશ્વરીયગુણાનનૂદ્ય તેભ્યઃ પ્રદાય કથિતવાન્, સર્વે યુષ્માભિરનેન પાતવ્યં,

XXVIII યસ્માદનેકેષાં પાપમર્ષણાય પાતિતં યન્મનૂત્નનિયમરૂપશોણિતં તદેતત્।

XXIX અપરમહં નૂત્નગોસ્તનીરસં ન પાસ્યામિ, તાવત્ ગોસ્તનીફલરસં પુનઃ કદાપિ ન પાસ્યામિ।

XXX પશ્ચાત્ તે ગીતમેકં સંગીય જૈતુનાખ્યગિરિં ગતવન્તઃ।

XXXI તદાનીં યીશુસ્તાનવોચત્, અસ્યાં રજન્યામહં યુષ્માકં સર્વેષાં વિદ્નરૂપો ભવિષ્યામિ, યતો લિખિતમાસ્તે, "મેષાણાં રક્ષકો યસ્તં પ્રહરિષ્યામ્યહં તતઃ। મેષાણાં નિવહો નૂનં પ્રવિકીર્ણો ભવિષ્યતિ"।

XXXII કિન્તુ શ્મશાનાત્ સમુત્થાય યુષ્માકમગ્રેડહં ગાલીલં ગમિષ્યામિ।

XXXIII પિતરસ્તં પ્રોવાય, ભવાંશ્ચેત્ સર્વેષાં વિદ્નરૂપો ભવતિ, તથાપિ મમ ન ભવિષ્યતિ।

XXXIV તતો યીશુના સ ઉક્તઃ, તુભ્યમહં તથ્યં કથયામિ, યામિન્યામસ્યાં ચરણાયુધસ્ય રવાત્ પૂર્વ્વ ત્વં માં ત્રિ નાફીકરિષ્યસિ।

XXXV ततः पितर उदितवान्, यद्यपि त्वया समं मर्त्तव्यं, तथापि कदापि त्वां न नाङ्गीकरिष्यामि; तथैव सर्वे शिष्याश्चोयुः।

XXXVI अनन्तरं यीशुः शिष्यैः साकं गेत्शिमानानीनामकं स्थानं प्रस्थाय तेभ्यः कथितवान्, अद्यः स्थानं गत्वा यावदहं प्रार्थयिष्ये तावद् यूयमत्रोपविशत।

XXXVII पश्चात् स पितरं सिवदियसुतौ य सङ्गिनः कृत्वा गतवान्, शोकाकुलोऽतीव व्यथितश्च बभूव।

XXXVIII तानवादीय्य मृतियातनेव मत्प्राणानां यातना ज्ञायते, यूयमत्र मया सार्द्धं जगृता।

XXXIX ततः स किञ्चिद्दूरं गत्वाधोमुञ्चः पतन् प्रार्थयाञ्चक्रे, हे मत्पितर्यदि भवितुं शक्नोति, तर्हि कंसोऽयं मत्तो दूरं यातु; किन्तु मदृच्छावत् न भवतु, त्वदृच्छावद् भवतु।

XL ततः स शिष्यानुपेत्य तान् निद्रतो निरीक्ष्य पितराय कथयामास, यूयं मया साकं दण्डमेकमपि जगारितुं नाशङ्कत?

XLI परीक्षायां न पतितुं जगृत प्रार्थयध्वञ्च; आत्मा समुद्यतोस्ति, किन्तु वपुर्दुर्बला।

XLII स द्वितीयवारं प्रार्थयाञ्चक्रे, हे मत्तात, न पीते यदि कंसमिदं मत्तो दूरं यातुं न शक्नोति, तर्हि त्वदृच्छावद् भवतु।

XLIII स पुनरेत्य तान् निद्रतो ददर्श, यतस्तेषां नेत्राणि निद्रया पूर्णान्यासन्।

XLIV पश्चात् स तान् विहाय व्रजित्वा तृतीयवारं पूर्ववत् कथयन् प्रार्थितवान्।

XLV ततः शिष्यानुपागत्य गदितवान्, साम्प्रतं शयानाः किं विश्राम्यथ? पश्यत, समय उपास्थात्, मनुजसुतः पापिनां करेषु समर्प्यते।

XLVI उत्तिष्ठत, वयं यामः, यो मां परकरेषु मसर्पयिष्यति, पश्यत, स समीपमायाति।

XLVII એતત્કથાકથનકાલે દ્વાદશશિષ્યાણામેકો ચિહ્નદાનામકો મુખ્યયાજકલોકપ્રાચીનૈઃ પ્રહિતાન્ અસિઘારિયષ્ટિઘારિણો મનુજાન્ ગૃહીત્વા તત્સમીપમુપતસ્થૌ।

XLVIII અસૌ પરકરેષ્વર્પયિતા પૂર્વ્વ તાન્ ઇત્થં સઙ્કેતયામાસ, યમહં યુષ્મિષ્યે, સોઽસૌ મનુજઃ, સએવ યુષ્માભિ ધર્ચિયતાં।

XLIX તદા સ સપદિ યીશુમુપાગત્ય હે ગુરો, પ્રણમામીત્યુક્ત્વા તં યુયુભ્યો

L તદા યીશુસ્તમુવાય, હે મિત્રં કિમર્થમાગતોસિ? તદા તૈરાગત્ય યીશુરાક્રમ્ય દદ્ધી

LI તતો યીશોઃ સઙ્ગિનામેકઃ કરં પ્રસાર્ચ્ય કોષાદસિં બહિષ્કૃત્ય મહાયાજકસ્ય દાસમેકમાહત્ય તસ્ય કર્ણ ચિચ્છેદ।

LII તતો યીશુસ્તં જગાદ, ખડ્ગં સ્વસ્થાને નિઘેહિ યતો યે યે જના અસિં ધારયન્તિ, તએવાસિના વિનશ્યન્તિ।

LIII અપરં પિતા યથા મદન્તિકં સ્વર્ગીયદૂતાનાં દ્વાદશવાહિનીતોઽધિકં પ્રહિણુયાત્ મયા તમુદિશ્યેદાનીમેવ તથા પ્રાર્થયિતું ન શક્યતે, ત્વયા કિમિત્યં જ્ઞાયતે?

LIV તથા સતીત્યં ઘટિષ્યતે ધર્મપુસ્તકસ્ય યદિદં વાક્યં તત્ કથં સિધ્યેત્?

LV તદાનીં યીશુ જ્ઞનનિવહં જગાદ, યૂયં ખડ્ગયષ્ટીન્ આદાય માં કિં યૌરં ધર્તુમાયાતાઃ? અહં પ્રત્યહં યુષ્માભિઃ સાકમુપવિશ્ય સમુપાદિશં, તદા માં નાધરત;

LVI કિન્તુ ભવિષ્યદ્વાદિનાં વાક્યાનાં સંસિદ્ધયે સર્વમેતદભૂત્ તદા સર્વે શિષ્યાસ્તં વિહાય પલાયન્તા

LVII અનન્તરં તે મનુજા યીશું ધૃત્વા યત્રાધ્યાપકપ્રાન્નઃ પરિષદં કુર્વન્ત ઉપાવિશન્ તત્ર કિયફાનામકમહાયાજકસ્યાન્તિકં નિન્યુઃ।

LVIII કિન્તુ શેષે કિં ભવિષ્યતીતિ વેતું પિતરો દૂરે તત્પશ્ચાદ્ પ્રજિત્વા મહાયાજકસ્યાટ્ટાલિકાં પ્રવિશ્ય દાસૈઃ સહિત ઉપાવિશત્।

LIX તદાનીં પ્રધાનયાજકપ્રાચીનમન્ત્રિણઃ સર્વે યીશું હન્તું મૃષાસાક્ષ્યમ્ અલિપ્સન્ત,

LX કિન્તુ ન લેભિરે અનેકેષુ મૃષાસાક્ષિષ્વાગતેષ્વપિ તન્ન પ્રાપુઃ।

LXI શેષે દ્વૌ મૃષાસાક્ષિણાવાગત્ય જગદતુઃ, પુમાનયમકથયત્, અહમીશ્વરમન્દિરં ભંકત્વા દિનત્રયમધ્યે તન્નિર્માતું શક્નોમિ।

LXII તદા મહાયાજક ઉત્થાય યીશુમ્ અવાદીત્। ત્વં કિમપિ ન પ્રતિવદસિ? ત્વામધિ કિમેતે સાક્ષ્યં વદન્તિ?

LXIII કિન્તુ યીશુ મૌનીભૂય તસ્યૌ। તતો મહાયાજક ઉક્તવાન્, ત્વામ્ અમરેશ્વરનામ્ના શપયામિ, ત્વમીશ્વરસ્ય પુત્રોઽભિષિક્તો ભવસિ નવેતિ વદ।

LXIV યીશુઃ પ્રત્યવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાન્; અહં યુષ્માન્ તથ્યં વદામિ, ઇતઃપરં મનુજસુતં સર્વશક્તિમતો દક્ષિણપાર્શ્વે સ્થાતું ગગણસ્થં જલધરાનારુઘ્યાનાન્તં વીક્ષધ્વે।

LXV તદા મહાયાજકો નિજવસનં છિત્વા જગાદ, એષ ઈશ્વરં નિન્દિતવાન્, અસ્માકમપરસાક્ષ્યેણ કિં પ્રયોજનં? પશ્યત, યૂયમેવાસ્યાસ્યાઠ્ ઈશ્વરનિન્દાં શ્રુતવન્તઃ,

LXVI યુષ્માભિઃ કિં વિવિચ્યતે? તે પ્રત્યૂયુઃ, વધાર્હોઽયં।

LXVII તતો લોકૈસ્તદાસ્યે નિષ્ઠીવિતં કેચિત્ પ્રતલમાહત્ય કેચિચ્ય ચપેટમાહત્ય બભાષિરે,

LXVIII હે પ્રીષ્ટ ત્વાં કશ્ચપેટમાહતવાન્? ઇતિ ગણાયિત્વા વદાસ્માન્।

LXIX પિતરો બહિરઙ્ગન ઉપવિશતિ, તદાનીમેકા દાસી તમુપાગત્ય બભાષે, ત્વં ગાલીલીયયીશોઃ સહચરએકઃ।

LXX કિન્તુ સ સર્વેષાં સમક્ષમ્ અનઙ્ગીકૃત્યાવાદીત્, ત્વયા ચદુચ્યતે, તદર્થમહં ન વેક્ષિ।

LXXI તદા તસ્મિન્ બહિર્દ્વારં ગતે ડન્યા દાસી તં નિરીક્ષ્ય તત્રત્યજનાનવદત્, અયમપિ નાસરતીયયીશુના સાર્દ્ધમ્ આસીત્।

LXXII તતઃ સ શપથેન પુનરનઙ્ગીકૃત્ય કથિતવાન્, તં નરં ન પરિચિનોમિ।

LXXIII ક્ષણાત્ પરં તિષ્ઠન્તો જના એત્ય પિતરમ્ અવદન્, ત્વમવશ્યં તેષામેક ઇતિ ત્વદુચ્યારણમેવ ઘોતયતિ।

LXXIV કિન્તુ સોઽભિશાય કથિતવાન્, તં જનં નાહં પરિચિનોમિ, તદા સપદિ કુક્કુટો રુરાવા।

LXXXV કુક્કુટરવાત્ પ્રાક્ત્વં માં ત્રિરપાહ્નોષ્યસે, યૈષા વાગ્ યીશુનાવાદિ
તાં પિતરઃ સંસ્મૃત્ય બહિરિત્વા ખેદાદ્ ભૃશં ચક્રન્દા

XXVII

I પ્રભાતે જાતે પ્રધાનયાજકલોકપ્રાચીના યીશું હન્તું તત્પ્રતિકૂલં
મન્ત્રયિત્વા

II તં બદ્ધ્વા નીત્વા પન્તીયપીલાતાપ્યાધિપે સમર્પયામાસુઃ

III તતો યીશોઃ પરકરેવ્વર્પયિતા યિહૂદાસ્તત્રાણાદણ્ડાણાં વિદિત્વા
સન્તપ્તમનાઃ પ્રધાનયાજકલોકપ્રાચીનાનાં સમક્ષં તાસ્ત્રીંશન્મુદ્રાઃ
પ્રતિદાયાવાદીત્,

IV એતન્નિરાગોનરપ્રાણપરકરાર્પણાત્ કલુષં કૃતવાનહાં તદા ત
ઉદિતવન્તઃ, તેનાસ્માકં કિં? ત્વયા તદ્ બુદ્ધ્યતામ્

V તતો યિહૂદા મન્દિરમધ્યે તા મુદ્રા નિક્ષિપ્ય પ્રસ્થિતવાન્ ઇત્વા ચ
સ્વયમાત્માનમુદ્ધબન્ધા

VI પશ્ચાત્ પ્રધાનયાજકાસ્તા મુદ્રા આદાય કથિતવન્તઃ, એતા મુદ્રાઃ
શોણિતમૂલ્યં તસ્માદ્ ભાણ્ડાગારે ન નિઘાતવ્યાઃ

VII અનન્તરં તે મન્ત્રયિત્વા વિદેશિનાં શ્મશાનસ્થાનાય તાભિઃ
કુલાલસ્ય ક્ષેત્રમક્રીણન્

VIII અતોડધાપિ તત્સ્થાનં રક્તક્ષેત્રં વદન્તિ

IX ઇત્થં સતિ ઇસ્રાયેલીયસન્તાનૈ ર્યસ્ય મૂલ્યં નિરુપિતં, તસ્ય
ત્રિંશન્મુદ્રામાનં મૂલ્યં

X માં પ્રતિ પરમેશ્વરસ્યાદેશાત્ તેભ્ય આદીયત, તેન ચ કુલાલસ્ય ક્ષેત્રં
ક્રીતમિતિ ચદ્વયનં ચિરિમિયભવિષ્યદ્વાદિના પ્રોક્તં તત્ તદાસિધ્યત્

XI અનન્તરં યીશૌ તદધિપતેઃ સમ્મુખ ઉપતિષ્ઠતિ સ તં પપ્રચ્છ, ત્વં કિં
યિહૂદીયાનાં રાજા? તદા યીશુસ્તમવદત્, ત્વં સત્યમુક્તવાન્

XII કિન્તુ પ્રધાનયાજકપ્રાચીનૈરભિયુક્તેન તેન કિમપિ ન પ્રત્યવાદિ

XIII તતઃ પીલાતેન સ ઉદિતઃ, ઇમે ત્વત્પ્રતિકૂલતઃ કતિ કતિ સાક્ષ્યં
દદતિ, તત્ ત્વં ન શૃણોષિ?

XIV તથાપિ સ તેષામેકસ્યાપિ વયસ ઉત્તરં નોદિતવાન્; તેન
સોડધિપતિ મ્હાચિત્રં વિદામાસા

XV અન્યચ્ચ તન્મહકાલેડધિપતેરેતાદૃશી રાતિરાસીત્, પ્રજા યં કચ્ચન બન્ધિનં યાયન્તે, તમેવ સ મોચયતીતિ।

XVI તદાનીં બરબ્બાનામા કશ્ચિત્ પ્યાતબન્ધ્યાસીત્।

XVII તતઃ પીલાતસ્તત્ર મિલિતાન્ લોકાન્ અપૃચ્છત્, એષ બરબ્બા બન્ધી ખ્રીષ્ટવિપ્યાતો યીશુશ્ચૈતયોઃ કં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કિમીપ્સિતં?

XVIII તૈરીર્ષ્યા સ સમર્પિત ઇતિ સ જ્ઞાતવાન્।

XIX અપરં વિચારાસનોપવેશનકાલે પીલાતસ્ય પત્ની ભૃત્યં પ્રહિત્ય તસ્મૈ કથયામાસ, તં ધાર્મિકમનુજં પ્રતિ ત્વયા કિમપિ ન કર્તવ્યં; યસ્માત્ તત્કૃતેડઘાહં સ્વપ્ને પ્રભૂતકષ્ટમલભે।

XX અનન્તરં પ્રધાનયાજકપ્રાયીના બરબ્બાં યાયિત્વાદાતું યીશુચ્ચ હન્તું સકલલોકાન્ પ્રાવર્તયન્।

XXI તતોડધિપતિસ્તાન્ પૃષ્ટવાન્, એતયોઃ કમહં મોચયિષ્યામિ? યુષ્માકં કેચ્છા? તે પ્રોચુ બરબ્બાં।

XXII તદા પીલાતઃ પપ્રચ્છ, તર્હિ યં ખ્રીષ્ટં વદન્તિ, તં યીશું કિં કરિષ્યામિ? સર્વે કથયામાસુઃ, સ ક્રુશેન વિધ્યતાં।

XXIII તતોડધિપતિરવાદીત્, કુતઃ? કિં તેનાપરાહ્લં? કિન્તુ તે પુનરુચૈ ળ્ઠગદુઃ, સ ક્રુશેન વિધ્યતાં।

XXIV તદા નિજવાક્યમગ્રાહ્યમભૂત્, કલહશ્રાપ્યભૂત્, પીલાત ઇતિ વિલોક્ય લોકાનાં સમક્ષં તોયમાદાય કરૌ પ્રક્ષાલ્યાવોચત્, એતસ્ય ધાર્મિકમનુષ્યસ્ય શોણિતપાતે નિર્દોષોડહં, યુષ્માભિરેવ તદ્ બુધ્યતાં।

XXV તદા સર્વાઃ પ્રજાઃ પ્રત્યવોચન્, તસ્ય શોણિતપાતાપરાધોડસ્માકમ્ અસ્મત્સન્તાનાનાઞ્ચોપરિ ભવતુ।

XXVI તતઃ સ તેષાં સમીપે બરબ્બાં મોચયામાસ યીશુન્તુ કષાભિરાહત્ય ક્રુશેન વેધિતું સમર્પયામાસ।

XXVII અનન્તરમ્ અધિપતેઃ સેના અધિપતે ગૃહં યીશુમાનીય તસ્ય સમીપે સેનાસમૂહં સંજગૃહુઃ।

XXVIII તતસ્તે તસ્ય વસનં મોચયિત્વા કૃષ્ણલોહિતવર્ણવસનં પરિધાપયામાસુઃ

XXIX કણ્ટકાનાં મુકુટં નિર્માય તચ્છિરસિ દદુઃ, તસ્ય દક્ષિણકરે
વેત્રમેકં દત્વા તસ્ય સમ્મુખે જાનૂનિ પાતયિત્વા, હે ચિહ્નુદીયાનાં રાજન્,
તુભ્યં નમ ઇત્યુક્ત્વા તં તિરશ્ચક્રુઃ,

XXX તતસ્તસ્ય ગાત્રે નિષ્ઠીવં દત્વા તેન વેત્રેણ શિર આજઘ્નુઃ।

XXXI ઇત્યં તં તિરસ્કૃત્ય તદ્ વસનં મોચયિત્વા પુનર્નિજવસનં
પરિધાપયાઞ્ચક્રુઃ, તં ક્રુશેન વેધિતું નીતવન્તઃ।

XXXII પશ્ચાત્તે બહિર્ભૂય કુરીણીયં શિમોન્નામકમેકં વિલોક્ય ક્રુશં વોઢું
તમાદદિરે।

XXXIII અનન્તરં ગુલ્ગલ્તામ્ અર્થાત્ શિરસ્કપાલનામકસ્થાનમુ
પસ્થાય તે યીશવે પિત્તમિશ્રિતામ્લરસં પાતું દદુઃ,

XXXIV કિન્તુ સ તમાસ્વાઘ ન પપૌ।

XXXV તદાનીં તે તં ક્રુશેન સંવિધ્ય તસ્ય વસનાનિ ગુટિકાપાતેન
વિભજ્ય જગૃહુઃ, તસ્માત્, વિભજન્તેઽધરીયં મે તે મનુષ્યાઃ
પરસ્પરં મદુત્તરીયવસ્ત્રાર્થં ગુટિકાં પાતયન્તિ યા। યદેતદ્વચનં
ભવિષ્યદ્દાદિભિરુક્તમાસીત્, તદા તદ્ અસિધ્યત્,

XXXVI પશ્ચાત્ તે તત્રોપવિશ્ય તદ્રક્ષણકર્વ્વણિ નિયુક્તાસ્તસ્યુઃ।

XXXVII અપરમ્ એષ ચિહ્નુદીયાનાં રાજા યીશુરિત્યપવાદલિપિપત્રં
તચ્છિરસ ઊર્દ્ધ્વે યોજયામાસુઃ।

XXXVIII તતસ્તસ્ય વામે દક્ષિણે ચ દ્વૌ ચૈરૌ તેન સાકં ક્રુશેન વિવિધુઃ।

XXXIX તદા પાન્થા નિજશિરો લાઽયિત્વા તં નિન્દન્તો જગદુઃ,

XL હે ઈશ્વરમન્દિરભક્ષક દિનત્રયે તન્નિર્માતઃ સ્વં રક્ષ,
યેત્વમીશ્વરસુતસ્તર્હિ ક્રુશાદવરોહ।

XLI પ્રધાનયાજકાધ્યાપકપ્રાચીનાશ્ચ તથા તિરસ્કૃત્ય જગદુઃ,

XLII સોઽન્યજનાનાવત્, કિન્તુ સ્વમવિતું ન શક્નોતિ। યદીસ્રાયેલો
રાજા ભવેત્, તર્હીદાનીમેવ ક્રુશાદવરોહતુ, તેન તં વયં પ્રત્યેષ્યામઃ।

XLIII સ ઈશ્વરે પ્રત્યાશામકરોત્, યદીશ્વરસ્તસ્મિન્
સન્તુષ્ટસ્તર્હીદાનીમેવ તમવેત્, યતઃ સ ઉક્તવાન્ અહમીશ્વરસુતઃ।

XLIV યૌ સ્તેનોૌ સાકં તેન ક્રુશેન વિદ્ધૌ તૌ તદ્દદેવ તં નિનિન્દતુઃ।

XLV તદા દ્વિતીયયામાત્ તૃતીયયામં યાવત્ સર્વદેશે તમિરં બભૂવ,

XLVI तृतीययामे "अेली अेली लामा शिवक्तनी", अर्थात् मदीश्वर मदीश्वर कुतो मामत्याक्षीः? यीशुरुच्यैरिति जगद्गद्गद्

XLVII तद्वा तत्र स्थिताः केचित् तत् श्रुत्वा बलाघिरे, अयम् अेलियमाडूयति।

XLVIII तेषां मध्याद् अेकः शीघ्रं गत्वा स्पञ्जं गृहीत्वा तत्राभ्रसं दत्त्वा नलेन पातुं तस्मै ददौ।

XLIX एतरेऽकथयन् तिष्ठत, तं रक्षितुम् अेलिय आयाति नवेति पश्यामः।

L यीशुः पुनरुचैराडूय प्राणान् जडौ।

LI ततो मन्दिरस्य विच्छेदवसनम् उद्द्विवाद्यो यावत् छिद्यमानं द्विधाभवत्।

LII भूमिश्चक्रम्भे भूधरोव्यदीर्यत या श्मशाने मुक्ते भूरिपुण्यवतां सुप्तदेहा उदतिष्ठन्।

LIII श्मशानाद् वडिर्भूय तद्दुत्थानात् परं पुण्यपुरं गत्वा बडुञ्जान् दर्शयामासुः।

LIV यीशुरक्षाय नियुक्तः शतसेनापतिस्तत्सङ्गिनश्च तादृशीं भूङ्ग्याद्विघटनां दृष्ट्वा भीता अवदन्, अेष ईश्वरपुत्रो भवति।

LV या बडुयोषितो यीशुं सेवमाना गालीलस्तत्पश्चाद्गतास्तासां मध्ये

LVI मगदलीनी मरियम् याकूब्योश्यो र्माता या मरियम् सिबदियपुत्रयो र्माता य योषित अेता द्वेरे तिष्ठन्त्यो ददृशुः।

LVII सन्ध्यायां सत्यम् अरिभथियानगरस्य यूषङ्गनामा धनी मनुजो यीशोः शिष्यत्वात्

LVIII पीलातस्य समीपं गत्वा यीशोः कायं ययाये, तेन पीलातः कायं दातुम् आदिदेश।

LIX यूषङ्ग् तत्कायं नीत्वा शुचिवस्त्रेषाञ्छाद्य

LX स्वार्थं शैले यत् श्मशानं यजान, तन्मध्ये तत्कायं निधाय तस्य द्वारि वृडत्पाषाणं ददौ।

LXI किन्तु मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् अते स्त्रियौ तत्र श्मशानसम्भुष उपविविशतुः।

LXII तदनन्तरं निस्तारोत्सवस्यायोजनदिनात् परेऽहनि प्रधानयाजकाः द्विंशतिमिव मिलित्वा पीलातमुपागत्याकथयन्,

LXIII हे मडेय्य स प्रतारको ज्ज्वन अकथयत्, दिनत्रयात् परं श्मशानाद्दुत्थास्यामि तद्वाक्यं स्मरामो वयं;

LXIV तस्मात् तृतीयदिनं यावत् तत् श्मशानं रक्षितुमादिशतु, नोयेत् तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वा लोकान् वदिष्यन्ति, स श्मशानाद्दुत्तिष्ठत्, तथा सति प्रथमब्रान्तेः शेषीयब्रान्ति मंडती भविष्यति।

LXV तदा पीलात अवादीत्, युष्माकं समीपे रक्षिगण आस्ते, यूयं गत्वा यथा साध्यं रक्षयता।

LXVI ततस्ते गत्वा तदूर्पाषाणं मुद्राङ्कितं कृत्वा रक्षिगणं नियोज्य श्मशानं रक्षयामासुः।

XXVIII

I ततः परं विश्रामवारस्य शेषे सप्ताहप्रथमदिनस्य प्रभोते जाते मगदलीनी मरियम् अन्यमरियम् य श्मशानं द्रष्टुमागता।

II तदा मडान् लूकम्पोऽभवत्; परमेश्वरीयदूतः स्वर्गादेवरोह्य श्मशानद्वारात् पाषाणमपसार्य तदुपर्युपविवेश।

III तद्वदनं विद्युद्गतं तेजोमयं वसनं छिमशुभ्रञ्च।

IV तदानीं रक्षिगणस्तद्गयात् कम्पिता मृतवद् बलवतः।

V स दूतो योषितो जगाद, यूयं मा भैष्ट, कुशलतयीशुं मृगयध्वे तदहं वेद्मि।

VI सोऽत्र नास्ति, यथावदत् तथोत्थितवान्; अतत् प्रभोः शयनस्थानं पश्यत।

VII तूर्णं गत्वा तच्छिष्यान् एति वदत, स श्मशानाद् उदतिष्ठत्, युष्माकमत्रे गालीलं यास्यति यूयं तत्र तं वीक्षिष्यध्वे, पश्यताहं वार्ताभिमां युष्मानवादिषं।

VIII ततस्ता भयात् मडानन्दाञ्च श्मशानात् तूर्णं बडिर्भूय तच्छिष्यान् वार्त्ता वक्तुं धावितवत्यः। किन्तु शिष्यान् वार्त्ता वक्तुं यान्ति, तदा यीशु र्दर्शनं दत्त्वा ता जग्राह,

IX युष्माकं कल्याणं भूयात्, ततस्ता आगत्य तत्पादयोः पतित्वा प्रणमुः।

X यीशुस्ता अवादीत्, मा बिभीत, यूयं गत्वा मम भ्रातृन् गालीलं यातुं वदत, तत्र ते मां द्रक्ष्यन्ति।

XI स्त्रियो गच्छन्ति, तदा रक्षिणां केचित् पुरं गत्वा यद्यद् घटितं तत्सर्व्वं प्रधानयाजकान् ज्ञापितवन्तः।

XII ते प्राचीनैः समं संसदं कृत्वा मन्त्रयन्तो बडुमुद्राः सेनाभ्यो दत्त्वावदन्,

XIII अस्मासु निद्रितेषु तच्छिष्या यामिन्यामागत्य तं हत्वानयन्, एति यूयं प्रयास्यता।

XIV यद्येतदधिपतेः श्रोत्रगोचरीभवेत्, तर्हि तं बोधयित्वा युष्मानविष्यामः।

XV ततस्ते मुद्रा गृहीत्वा शिक्षानुज्ञं कर्म्म यक्नुः, यिडूदीयानां मध्ये तस्याद्यापि किंवदन्ती विद्यते।

XVI अेकादश शिष्या यीशुनिर्पितागालीलस्याद्रिं गत्वा

XVII तत्र तं संवीक्ष्य प्रणमुः, किन्तु केचित् सन्दिग्धवन्तः।

XVIII यीशुस्तेषां समीपमागत्य व्याहृतवान्, स्वर्गभेदिन्योः सर्वाधिपतित्वभारो मथ्यर्पित आस्ते।

XIX अतो यूयं प्रयाय सर्व्वदेशीयान् शिष्यान् कृत्वा पितुः पुत्रस्य पवित्रस्यात्मनश्च नाम्ना तानवगाहयत; अहं युष्मान् यद्यदादिशं तदपि पालयितुं तानुपादिशत।

XX पश्यत, जगदन्तं यावत् सदाहं युष्माभिः साकं तिष्ठामि एति।

Sanskrit Bible (NT) in Gujarati Script
New Testament in Sanskrit Language; printed in
Gujarati Script

copyright © 2018 SanskritBible.in

Language: Sanskrit

Contributor: SanskritBible.in

Thank you for your interest in Sanskrit Bible.

Sanskrit Bible (NT) is freely available in 22 different scripts of your choice. This edition is in Gujarati script and is based on the Sanskrit translation of the Holy Bible published by Calcutta Baptist Missionaries in 1851. Please visit SanskritBible.in to learn more about Sanskrit Bible and to download various free Christian literature.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-01-01

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022

e1290797-4477-53f0-873d-c9153a72fd01